ELTA UNIVERSITATE

17

CELE 9 CARTI ALBE Ale INITIERII

AUTOR: **ION**
MATERIAL DE UZ INTERN REDACTAT ŞI EDITAT DE
ASOCIAȚIA ELTA UNIVERSITATE BUCUREŞTI
TOATE DREPTURILE DE AUTOR, EDITARE ŞI DIFUZARE APARȚIN
ASOCIAȚIEI ELTA UNIVERSITATE

Cuprins

17 A - Alimentația

AFORISME
CUVÂNT CONTINUU
ALIMENTELE SĂ VĂ FIE MEDICAMENTE ŞI MEDICAMENTELE SĂ VĂ FIE ALIMENTE
SĂNĂTATEA, PAUZA DINTRE DOUĂ BOLI
ALIMENTAȚIA SAU VIAȚA
LA CE FOLOSEŞTE SĂNĂTATEA?
SE POATE
ADEVĂRUL DESPRE ADEVĂRATA ALIMENTAȚIE...
CIVILIZAȚIA CARBONULUI SPRE CEA A AZOTULUI
“ŞI LA ÎNCEPUT A FOST NUMAI APĂ”
POST SAU PAUZA ALIMENTARĂ
IEŞIREA DIN EGIPT SAU DIN ANESTEZIE ?
“N-AM ŞTIUT, NU DIN CAUZĂ CĂ N-AM VRUT”
AFORISME

17 B - Alimentația

CUVÂNT CONTINUU
FOAMEA SAU ENERGIA COSMICĂ?
EDUCAȚIA ALIMENTARĂ ŞI ALIMENTAȚIA
SĂ NU UCIZI MÂNCAREA!
ŞTIINȚĂ, COMERȚ, SUFERINȚĂ
ALIMENTAȚIA EXTERIOARĂ
OBIŞNUINȚA-MANIFESTAREA IGNORANȚEI
BĂTRÂNEȚEA ŞI ALIMENTAȚIA
CREAȚIONISMUL ŞI EVOLUȚIONISMUL
“CUNOAŞTEȚI ADEVĂRUL ŞI ACESTA VĂ VA ELIBERA”
VIAȚA ŞI RIDURILE

17 C - Alimentația

LEGEA-FAPTA-NECESITATEA
AUTOEDUCATIA SI JURNALUL
PAUZA SI SEMIPAUZA
SACRIFICAREA COPIILOR PE ALTARUL MATERIALISMULUI
ASIMILAȚIA ŞI DEZASIMILAȚIA
MAREA OPERAȚIE COSMICĂ
REALITATE-MENTALITATE-REALITATEA
DE LA TINĂ LA PLACEBO
PSIHOLOGIA ALIMENTAȚIEI

17 A - Alimentația

AFORISME

1. Ceea ce nu avem, este plusul când am avut.
2. Fără bogăție spiritul aparține sărăciei.
3. Justificările rezolvă orice în afară de justificări.
4. Ceea ce nu se poate exclude colaborarea.
5. Este uşor când greutățile sunt în ordine.
6. Dacă nu putem mai bine, este inutil.
7. Adevărul este o necesitate, nu o nevoie.
8. Jocul salvează jucăriile, nu invers.
9. Să pierzi util, decât să câştigi inutil.
10. Învață să ajuți prin a ajuta.
11. Se poate mai bine când ai un sens, nu un scop.
12. Modestia decade modest.
13. Zeii sunt o manifestare a credinței.
14. Evoluție nu înseamnă mai mult, ci mai bine.
15. Numai improvizațiile depăşesc improvizațiile.
16. Cei buni nu se sperie de rău.
17. Ordinea este o dezordine înțeleasă.
18. Cei care au învins au uitat să uite acest lucru.
19. Mai mult nu însemnă mare, ci orice.
20. Revenim mai bine decât data trecută.

CUVÂNT CONTINUU

După şapte ani, în procesul individualizării, trecem la o revistă particularizată prin circuitul intern, adresată în mod special celor care consumă deja alimentație naturală. Cei ieşiți din starea de anestezie sunt în stare să perceapă asemenea rânduri. Nu vrem să realizăm o secțiune, o sectă, tocmai de aceea primele trei numere vor avea tematica exclusiv despre realitatea acestei alimentații. După cum se va vedea, nu e vorba despre alimentație, ci rezultă fenomenul de ieşire dintr-o tristă situație a uitării şi neîncrederii. Tocmai de aceea prețul revistei pare mare, dar cei ce au deja cunoaşterea prin sănătate au posibilitatea astfel să se revanşeze față de cei care încă nu ştiu. Cu banii obținuți se pot tipări astfel de lucrări care trebuie să ajungă la cei care suferă şi au atâta nevoie de adevăr şi de sănătate.

Revista ne-a fost solicitată din dimensiuni subtile, de aceea ea este o datorie din partea noastră. Ni s-a cerut să apară cel puțin de două ori pe lună, fiecare număr având coperțile în culoarea Constelației în care apare, iar numerotația revistelor se va realiza prin litere. După 28 de numere se vor folosi literele două câte două, iar după un alt ciclu, trei câte trei. Pe coperta a patra vom aşeza tema Lunii Noi. Există un singur autor, iar fiecare număr este dedicat unui singur subiect. Nu ne-am propus traduceri şi colaje. Revista nu se va afla numai la autor, ci şi la conferințe, festivalurile Elta, cât şi la lectorii Universității-Elta, dorindu-se ca această revistă să nu fie difuzată şi aşezată alături de lucrări cu vibrații joase.

Revista se poate procura prin abonamente, acestea fiind achitate pentru cel puțin zece numere. Ea nu trebuie să depindă de un colectiv redacțional. Pentru cei ce o dețin adresăm rugămintea de a nu o transfera celor ce vor fi frustrați de înțelegerea articolelor.

Natura articolelor trebuie să determine deconspirarea, evitarea aspectelor tradiționale, materialiste şi acceptate. Este un canal informațional ce are la bază "metafizica de gradul zero".

Revista pregăteşte şi inițiază pe cei care au depăşit starea de anestezie, totodată fiind sora geamănă a revistei ELTA, deja cunoscută, dar care se adresează tuturor. Prin suita articolelor trebuie să determinăm factorul de RECUNOAŞTERE, astfel ca

cei mulți să ajungă cei mari.

Cuvântul Continuu va apare în fiecare număr pe coperțile II şi III. Revista are numele "Unu şi Şapte", citit ca fiind 17. Revista "17" este protejată față de cei ce urmăresc interese personale, le atragem atenția că în lipsa colaborării nu-i putem asigura în fața propriilor lor forme-mentale egoiste şi ignorante. Față de cei care o cumpără, aducem mulțumirile noastre şi a celor ce protejează Geea. Revista constituie o continuare la cartea "Viața pe Geea", adaptată la realitatea actuală.

Articolele nu trebuie să aibă mai mult de 151 de rânduri. Fiecare număr sau literă a revistei "17" conține zece articole despre un singur subiect prin detalii holistice. Urăm drum bun revistei, la fel şi cititorilor, colaboratorilor, un drum şi mai bun.

AUTORUL

ALIMENTELE SĂ VĂ FIE MEDICAMENTE ŞI MEDICAMENTELE SĂ VĂ FIE ALIMENTE

Continuăm seria de articole despre MEDICINA PREVENTIVĂ. Am ales termenul de aliment fiindcă rezonează cu medicament, "ment-" sau "menta-" fiind desigur vorba de mental, de acel termen pe care îl confundăm cu gândirea sau intelectul, din prea multă risipă a ignoranței.

În festivalul care încă se mai desfăşoară câteva zile am conceput un chestionar în care am inclus o întrebare: "Faceți vreo deosebire între rețetele culinare şi rețetele medicale?", desigur majoritatea crezând în propria seriozitate formală, au descoperit că sunt deosebiri, desigur formale, în esență nefiind nici o deosebire, produsele şi mai ales cele culinare sunt luate pe cale bucală dimineață la prânz şi seara, cine are mai multe posibilități? Cu rețetele culinare se tratează foamea, dar efectul secundar este moartea. Substanțele care stau la baza aşa-ziselor medicamente sunt conținute şi în cele alimentare, transformarea sau prelucrarea implicând situații similare, este îndeajuns să amintim termenul de *industrializare*.

Utilul devine absolut inutil.

În 1911 se descoperă vitaminele, fiind desigur un succes răsunător al ştiinței. A răsunat în punga comercianților, care s-au dat peste cap şi peste burse pentru a înființa laboratoare şi uzine. Acum suntem liniştiți că avem grămezi de vitamine... În 1940 se descoperă enzimele, (termenul "descoperire" este firesc, fiindcă nu este vorba despre creație; a descoperi ar echivala cu a te împiedica de ceea ce nu poți ocoli,) dar despre acestea nu s-a suflat nici o vorbă, de altfel nici acum la 56 de ani, *niciodată nu este prea târziu să fie prea târziu*. De ce? Simplu şi sincer, nu se puteau şi nici acum nu se pot sintetiza, deci comerțul se face că are treabă, ar fi fost bine să fi fost... Dar în privința vitaminelor, care sunt fotosensibile, având şi alte asemenea calități deosebite, nu se spune nimic, din cauză că **sinteza nu este posibilă în afara proceselor subtile ale unor sinteze biotice complexe**, aceste condiții putând fi asigurate numai în mediile naturale. Dar cum atâția sunt în stare să stea la coadă sau să cumpere asemenea flacoane, devine din capul locului un proces mai mult

comercial, decât medical. Despre enzime sau etheric situația fiind şi mai subtilă pentru fantastica utilitate, necunoscându-se subtilitatea, utilul devine absolut inutil.

***

Triada (Tatăl, Fiul, Spiritul) este echivalentă aici cu: ENZIME-VITAMINE-PROTEINE, urmează ca factori catalitici sărurile, nu minerale, ci organice şi oligoelementele. Evident, ceea ce am înşirat este la modul general. Toate acestea se găsesc nu la farmacie, ci la orice piață sau grădină, în tot mediul acestei planete. În preajma bolii sunt naivii deosebit de serioşi şi responsabili, adică ignoranți. Aceştia, împreună cu medicii, ar trebui să ştie că toate maladiile implică prin suită şi generalizare un singur termen: **SUFERINȚA**. Este şi substantiv, prin derivare ca verb şi în plus ca trăire. Ceea ce se întâmplă azi şi pe întreaga "patrie-planetară" se numeşte şi defineşte genocid (nu mai folosesc majuscule, şi aşa este dincolo de orice imaginație, fie şi a suferinței). Genocidul este supremația ignoranței şi aceasta datorată unei căderi masive a credinței, în Budha, Allah sau Dumnezeu. În pericol sunt copiii şi bătrânii. Oare aceste cuvinte mai sunt în stare să determine şi să trezească minimum de atenție şi responsabilitate? Mă gândesc şi încerc să intuiesc dacă mai este cineva să fie în stare să înțeleagă aceasta?

La ora actuală toată populația planetară este bolnavă

...Alimentația sau prima etapă a tratamentelor, desigur mâncăm pentru a nu muri, chiar dacă tot vom muri, această alimentație industrializată în milioane de bucătării, iadul iadului materialist, generează antigeneza. De cel puțin o sută de ani ea devine mai rafinată şi sintetică, artificială, determinând anestezia. Iată un termen pe lângă care treceți indiferenți: **anestezia**.

Ea atrofiază, deformează şi mai ales aduce în stare de latență calitățile umane cum sunt imaginația, intuiția, anticipația, prin corespondență responsabilitatea, altruismul, colaborarea, înțelegerea, bunul-simț şi nu în final iubirea, aceasta a fost înlocuită cu sexul. Alimentația denaturată este firesc să denatureze, firesc ca alimentația naturală să naturalizeze. De ce? Alimentația denaturată răstoarnă armonia din corpul fizic, care implică raportul între substanțele bazice şi cele acide. În concentrație trebuie să fie 70% componente bazice şi restul acide. Astăzi, însă, ne putem felicita că această situație este inversată.

Aceeaşi alimentație neputând fi asimilată şi nici eliminată se obține constipația sau umflarea abdomenului, (un fel de wc la purtător,) în rest țesuturile adipoase, împreună cu constipația care generează creşterea în greutate. Inima nu poate suporta un asemenea surplus şi începe să se lase de *sport*. Masa de aproape 20 de kg de produse în putrefacție este situată în intestinul gros. Cu această mucoasă distrusă, dar vascularizată, sângele preia această toxicitate şi o trimite în toată masa organismului.

Diafragma, care separă cavitățile principale ale organismului, este ridicată de umflătură, presând plămânii, ficatul, inima... şi de aici fără comentarii. Urmează alte şi alte dezastre, cum este afectarea ficatului obținându-se o sumedenie de boli ale sale, în general hepatita. La ora actuală toată populația planetară este bolnavă. Tot aşa, dermatozele care transformă corpul fizic într-un cadavru încă viu, dar urât. Mai departe, consecințele psihice şi de aici cele mentale sau spirituale, despre care se subînțelege că sunt pierdute, atât timp cât se menține o alimentație denaturată. Nu intru în amănunte, a vorbi despre lucrurile urâte nu este o plăcere, mai ales că de aceste boli am scăpat de ele cu mulți ani înainte să scriu asemenea rânduri.

Hipocrate, cu mii şi mii de ani înainte să scriu asemenea rânduri a spus ceea ce am scris în titlul acestui articol, nu ca un joc de cuvinte, ci un joc al vieții la propriu. Medicii nu prea l-au luat în serios, aşa se întâmplă cu părinții, chiar şi ai medicinii, dar nu şi ai medicilor. La ora actuală instituțiile medicale au pierdut controlul sănătății populației, astfel definiția de genocid devine şi mai dramatică. Ceea ce este şi mai impresionant este că medicii nu pledează pentru revenirea la o alimentație naturală. Pe de o parte nu studiază asemenea lucruri, pe de altă parte prin sistemul tradiționalist li s-a inoculat orgoliul. Pentru a şi-l menține sunt sacrificați oamenii care au devenit victime nevinovate.

Alimentația denaturată, generează o sărăcie şi o risipă a milioane şi milioane de produse

Educația în şcoli şi în presă-radio-televiziune se menține tot la nivelul de conservare a cunoaşterii materialiste. Să nu uităm că toți medicii, ziariştii, comercianții, toți depind de bani, astfel despre viață când ne vom întâlni printre morminte. Mortalitatea este în creştere, suferința s-a generalizat. Alimentația denaturată determină o alimentare cantitativă, mereu în amplificare,

generează o sărăcie şi risipă a milioane şi milioane de produse, culmea în fază inițială NATURALE. **Elta-Universitate pledează pentru alternativa alimentară în direcția revendicării, revenirii şi recunoaşterii produselor naturale, astfel în urma cercetărilor noastre putem oferi triada tradițională: ciorbe, mâncăruri, deserturi în stare naturală**, un neavizat n-ar putea depista faptul că s-au eliminat în primul rând fierberea, coacerea, prăjitul, iar apoi nu există sărurile minerale cum este clorura de sodiu (sau sarea), uleiurile rafinate termic, pâinea cea arsă, de toate zilele, zahărul rafinat, făina şi iar culmea: apa. În cei şapte ani de activitate am realizat ce era de demonstrat: zeci de mii de oameni au devenit sănătoşi fără să ne ocupăm de medicină. Avem un dosar cu mii de semnături ale celor aflați în această situație. Lipsa de mediatizare, ignoranța, interesele comerciale vor mai determina menținerea acestei ignoranțe şi astfel populația va suferi de suferința gratuită şi infantilă, inutilă şi deosebit de costisitoare. Această alimentație este de zece ori mai ieftină: zeciuiala Biblică, cine fură va plăti de zece ori mai mult, cine va da va fi răsplătit de zece ori mai mult, o Doamne cât adevăr în minunata Biblie, în Coran sau în Vede, iluminate în eternitatea iubirii şi a credinței. În asemenea adevăruri ce sunt latente şi anesteziate, materialismul a devenit credință, mamele îşi sacrifică copiii pe altarul materialismului, dar îi iubesc până la a le acorda dreptul la suferință.

Poporul român este determinat prin vorbele divinilor înțelepți, fii şi discipoli ai divinităților credinței unice, să aducă sănătatea şi pacea planetei prin bunul său simț, prin curaj şi dăruire în forța adevărului simplu şi sincer. Şi aceste rânduri definesc medicina-preventivă. Dincolo de formal şi general, concepte şi sfaturi, dincolo de atâtea hatâruri ale unei medicini alopate şi trecerea de la chimioterapia morții la alchimia vieții. Cine va avea ochi să vadă, va putea citi aceste rânduri despre propria sa viață pentru viață.

SĂNĂTATEA, PAUZA DINTRE DOUĂ BOLI

Dar nici aşa, cu toate că avem această impresie că suntem sănătoşi, de altfel asemenea confuzii sunt totuşi necesare pentru a supraviețui până la următoarea boală. Astăzi facem deosebiri între oameni: cei bolnavi şi cei sănătoşi. Chiar aşa să fie? Este simplu, cei din spitale sunt cei bolnavi, cei de afară sunt cei sănătoşi. Definiție mecanicistă, atât de apreciată de filosofia materialistă. Referitor la cei aflați în spitale nu mai este cazul să definim situația lor, în schimb pentru cei care se consideră sănătoşi trebuie să analizăm puțin acest sector.

În urma unei situații comode de a ne alimenta ca şi cei din spitale, şi invers cei din spitale ca cei aşa zis-sănătoşi, se menține o situație ridicolă şi riscantă pentru toți. Despre alimentația denaturată sau despre sorgintea atâtor boli tocmai acum ne ocupăm prin această serie de articole. Această alimentație atât de obişnuită şi atât de neobişnuită pentru factorul de sănătate, îşi mai îndeplineşte cele încă mai răufăcătoare arii de răspândire a limitării vieții din toate punctele de vedere. De la copiii de un an până la bătrânii care nu mai au nici un an de viață, alimentația abundă în datoria de a ne otrăvi prin plăcerea obişnuinței, tradiției, ignoranței, aceasta bine garnisită cu teorii ştiințifice şi medicale prin care ne mai asigurăm că totul este în regulă. Vă asigur că nu scapă nimeni, astfel ne-am obişnuit cu starea de moarte, prin trăirea la propriu ca şi cum ne-am inița în fiecare zi despre starea de moarte. În cartea *Viața şi alimentația* am dezbătut pe larg situația denaturării procesului alimentar şi inclusiv a substanțelor aşa-zis alimentare, şi totuşi acest procedeu şi proces este la final acum, încetul cu încetul mereu mai mulți sunt edificați şi reuşesc să iasă dintr-o situație dintre cele mai izbutite în "soluțiile" ignoranței şi mai ales ale unei suferințe. Pentru ca şi alții să aibă un asemenea merit de a evada din pătratele necunoaşterii, le oferim asemenea confirmări şi certitudini ale denaturării alimentației.

Relațiile se determină între regnuri apropiate

În fine, spuneam că suntem sănătoşi, n-am mai fost bolnavi de mult şi chiar privim cu o uşoară superioritate spre zidurile spitalului unde ferestrele sunt luminate toată noaptea. Cine să

ne spună că alimentația, prin denaturare, comportă un grad de aciditate deosebit de ridicat? Aceste elemente acide se află în produsele neorganice, minerale, pe care le determinăm şi le obținem printr-o reacție chimică de oxido-reducere, mai pe românește, prin tratamente termice: fierbere, coacere, prăjire, încălzire… Alimentele în faza de cumpărare, la piață, sunt organice, aparținând aşa-zisului **regn vegetal**. Pe această planetă avem trei regnuri: mineral, vegetal animal şi uman. Relațiile se determină între regnuri apropiate, cum ar fi mineralul pentru vegetal şi vegetalul pentru animal şi nicidecum animal prin mineral.

Viața este determinată de corpul energetic

Procesele biologice de evoluție sunt deosebit de complexe, dar niciodată complicate, determinând armonia. Cumpărarea produselor vegetale, atât de obişnuită prin piețele de desfacere sau culegerea direct din grădina proprie implică recunoaşterea unor valori sacre: ceapa, mărarul, morcovul, păstârnacul, vinetele, cartofii, mazărea. Interesant cum paleta este deosebit de bogată şi ceea ce am înşirat sunt numai legumele, fructele la rândul lor sunt şi ele tot atât de abundente, singura lor calitate se constituie în privința factorului de viață. Amănuntele neaşteptate pentru ştiința noastră actuală sunt că viața este determinată de corpul energetic căruia îi spunem: **corpul eteric**. Etericul fiind o substanță subtilă, nu poate fi perceput cu organele de simț, este deosebit de volatil. Acest aspect îl observăm prin faptul că aceste legume şi fructe cresc la o temperatură medie de 30 de grade şi la o presiune de maximum o atmosferă, acestea sunt condițiile în care trăiesc sau ar putea trăi asemenea legume şi fructe... *Alimentația naturală este confundată cu conceptul fals ca al constituirii din produse crude, deşi a fi crud se referă la ceva necopt, nematurizat*... Realizarea unor ciorbe sau mâncăruri din produse ce au fost fierte, implică un dezastru cosmic, distrugerea corpului energetic sau etericului. Când intrăm într-o bucătărie ne incită un miros plăcut: acesta este etericul, care se degajă din asemenea produse care mor încetul cu încetul şi când au murit bine le considerăm gătite, bune de mâncat. Bineînțeles, nu uităm să punem clorura de sodiu în mâncare, alții şi în timp ce mănâncă, fiindcă nu sunt destul de gustoase. Ce s-a întâmplat? Dacă nu punem această sare cu o denumire atât de salatică, criminala mâncare este fadă, n-are nici un gust ca şi cum ar fi altceva,

desigur că este altceva. Când terminăm de gătit ne cam grăbim să mâncăm aceste produse fiindcă mai surprindem ceva cât de cât plăcut, în realitate fiind numai factorul de obişnuință. Ne mângâiem cu această ameliorare ce amplifică şi mai serios factorul de îmbolnăvire, în timp ce le-am fiert sărurile organice s-au pierdut, la fel vitaminele, proteinele. Cea mai gravă este însă pierderea acestor enzime cunoscute sub această denumire de lumea ştiințifică, în realitate fiind corpul eteric sau energetic. Dacă ne amintim aceste lucruri, (şi este bine chiar şi în al 13-lea ceas) înainte de a mânca să facem o mică experiență la îndemâna oricăruia dintre noi. Să lăsăm pe masă oala cu mâncare şi alături să punem produsele din care s-a preparat această mâncare: ceapa, morcovii, cartofii, mărarul şi să le revedem după 72 de ore, adică trei zile, timpul cât acestea s-ar afla în procesul de digestie şi eliminare. Înainte chiar să intrăm în bucătărie simțim un miros pregnant de amoniac şi sulfuri, mirosul specific al unei mâncări stricate - bune de aruncat... O, nu, doar am dat bani, am muncit pentru aceşti bani! Aceasta este mâncarea pe care zilnic o asimilăm, la puțin timp după ce am luat-o de pe foc. De ce 72 de ore? Tubul digestiv, care se află între cele două cavități, bucală şi anală, are o lungime de 11 metri. În procesul metabolic acționează forța gravitațională, dar mai important, acționează mişcările de unduire ale intestinului, aşa-zisa mişcare peristaltică. Mişcarea este lentă, iar pentru cei bolnavi şi mai lentă, ceea ce face ca eliminarea să se producă abia în 72 de ore. Bineînțeles, cifra nu este matematică, dar de ajuns pentru ca aceste produse alimentare să fie deja în stare de putrefacție, de acest lucru ne convingem de altfel la eliminare, la wc. Ne-am obişnuit atât de mult şi de serios încât nu ne întrebăm niciodată de ce aceste fecale sunt atât de urât mirositoare.

Într-un an se ajunge la o tonă de toxine

Vă mai ofer câteva elemente, un om consumă în timp de o lună propria sa greutate: o persoană de 50 de kg consumă tot atât cât greutatea sa, altul de 90 de kg mănâncă 90 de kg de asemenea materii în faza denaturată. Ne putem imagina că într-un an se ajunge la o tonă de toxine pentru care am dat mulți bani. Pentru o alimentație denaturată ne trebuie pe lună în jur de 200-400 mii lei la ora actuală, - pentru a trage apa la wc, - fără a socoti munca şi sudoarea ignoranței. În cantitatea aceasta,

desigur nu calitate, se află în majoritate substanțe minerale cu urme organice. Flora intestinală a determinat o stare de adaptare la un astfel de regim, rezultând o evoluție mai amplificată a proceselor de putrefacție.

Astfel, ea va determina îmbolnăviri dramatice, cronice, dar în primul rând, sărurile minerale transportate de curentul sanguin prin vene, artere, capilare, încărcate de aceste substanțe nevitale se depun pe pereții interiori ai canalelor. Arterele, venele şi capilarele puse cap la cap măsoară cam 150 de mii de km. Încet, dar sigur, ele se betonează, devin rigide, se spune că s-au arterosclerozat.

Din rândurile oamenilor sănătoşi mereu mai mulți ajung alături de cei din spitale

Această situație de boală este deja atât de obişnuită, încât nici nu se mai pune problema tratării sale, fiindcă la spital alimentația este identică cu ceea ce a determinat boala. Este un fel de iresponsabilitate determinată de lipsa de cunoaştere. Şi acest exemplu, deosebit de macabru, este unul din sute de asemenea boli, printre care se situează constipația sau magazia de produse în cavitatea abdominală ce determină menținerea acestui gunoi de aproape 20 de kg de putrefacții. O parte din aceste substanțe sunt depozitate sub formă de țesuturi adipoase sau grăsimi, ceea ce ridică greutatea corpului până la dublarea celei fireşti, sau chiar mai mult. Să nu mai amintim despre situația rinichilor, care sunt deja formali, a ficatului care nici de pateu de ficat nu mai este bun, a stomacului perforat şi făcut sită, a inimii, plămânilor şi deasemenea dermatozele care ne dau indicii atât de clare despre sănătatea noastră. Aici ne-am referit numai la oamenii care nu sunt în spital şi care se consideră sănătoşi, din rândurile lor, însă, mereu mai mulți ajung alături de cei din spitale.

Care este remediul? Atât de simplu şi sincer, la îndemâna oricăruia, dar determinat în primul rând de factorul de responsabilitate, de dorința de a fi sănătoşi şi a ne trăi viața în cele mai normale merite, în fericirea de a fi în stare să ne bucurăm de propria viață. Nu pledăm pentru renunțarea la alimentația denaturată. Este dreptul fiecăruia să-şi administreze aceste plăceri şi suferințe. Ne referim aici la cei cărora nu le plac asemenea suferințe gratuite, de un sadism ridicol şi fără nici o justificare. Situația este tragică pentru copiii care sunt alimentați

cu asemenea produse, sunt graşi, rotunzi, dolofani şi atât de condamnați, ziua mănâncă şi noaptea urlă. Cum să spunem? Mamele îşi sacrifică proprii copii pe altarul materialismului, care a devenit o religie. Am auzit cazuri în care o mamă spunea plină de victoria înțelepciunii sale că ar muri dacă copilul ei nu ar mânca carne. N-are nici o vină, este rezultatul unei educații criminale şi atât de generalizate, încât n-ar putea sub nici o formă să justifice curajul de a nu-i da cadavre copilului ei. Rămâne ca fiecare să analizeze, să constate, să verifice, să mediteze la aceste rânduri şi dacă va fi să-şi asume responsabilitatea, îşi va datora sieşi puterea de revenire la viață.

Dacă mâncăm de trei-patru ori pe zi alimente denaturate, printr-o alimentație naturală similară: ciorbe, mâncăruri, deserturi, dar *naturale* se ajunge doar **la o singură masă**. Dispare foamea şi atâtea insuficiențe şi tragedii. Rezultatele alimentației naturale determină o situație incredibilă, pentru educația noastră atât de materialistă şi împotriva vieții. La o singură masă se subînțelege că prețul de cost se reduce de zece ori. În România sunt deja mii de oameni care au uitat de boli, de cheltuieli ce i-ar fi menținut într-o continuă stare de pauperitate, viața lor devenind mereu mai frumoasă şi eliberată de iminenta morții. Vom continua asemenea articole pentru cei care de multe ori mi-au spus într-o sinceritate care m-a trezit: *“n-am ştiut, nu din cauză că nu am vrut”.*

ALIMENTAȚIA SAU VIAȚA

Pe această temă se fac speculații copioase. Unii mai filosofi vor spune adevăruri spectaculoase, cum că viața este prioritară alimentației; ceilalți, mai simpli şi mai sinceri, vor înțelege că alimentația determină viața şi o vor căuta pe aceasta, adică alimentația.

Viața şi alimentația nu sunt dependente reciproc; viața este cea care depinde de alimentație

Mă distrez cu asemenea situații şi pot spune că cei doi termeni nu sunt reciproc dependenți. Viața este o categorie universală, pe când alimentația este un concept, un cuvânt, se poate alimenta un motor, o moară cu apă, un alt exemplu: masa cea de toate zilele. Viața unui motor sau existența unei mori nu implică prea multe evoluții de-a lungul civilizațiilor terestre. Într-o altă ordine de idei, alimentația se subînțelege, pe când viața ridică şi implică situații permanente de cunoaştere şi evoluție, de progres şi acumulare în cele mai extraordinare trăiri, mereu mai frumoase şi mai bune... Tocmai de aceea viața depinde, într-un fel, de alimentație, după cum vom vedea în continuare.

Astăzi apar alte pământuri sferice şi alte ruguri pentru a apăra platitudinea terestră

Aici suntem tributari, ceea ce mai rămâne este să încercăm să afirmăm viața, dar care se finalizează cu moartea. Ne place să ne comparăm cu epoci trecute şi mai ales cu Evul Mediu, atunci când majoritatea credea că pământul stă pe patru elefanți şi aceştia pe o broască țestoasă, iar apropierea de orizont determină riscul de a cădea de pe această scenă. Pentru cei care îndrăzneau să spună că pământul ar fi cam rotund, li se opunea replica, - devenită inofensivă, - că oamenii din acea parte ar trebui să stea cu capul în jos, ceea ce nu surâdea nimănui, mai ales că oamenii sunt obişnuiți să stea cu capul într-o poziție verticală. Pentru deştepți ca mine erau deja locuri destule pentru spectacolul rugurilor, bineînțeles pentru purificarea de ignoranță şi alte situații printre care şi liniştirea spiritelor progresiste şi se trăia destul de bine, adică normal. Astăzi surâdem, ne putem bucura că putem face economie de ruguri, ecologiştii se bucură

că nu se mai face fum şi mai ales drepturile omului sunt apărate.

Astăzi apar alte pământuri sferice şi alte ruguri pentru a apăra platitudinea terestră. Se spune că această alimentație poate fi şi naturală, că şi cum cea obişnuită nu este naturală şi totuşi...

“Nu ştiu ce sunt, dar trebuie să fie o prostie”

Vegetarienii sunt oameni cu capul rotund, aceştia fac economie de carne pentru ca oamenii serioşi să o poată mânca în linişte, chiar şi la spitale şi mai ales la înmormântări. Dar, a apărut o societate, asociație, unii mai patrioți o definesc ca sectă: *“Nu ştiu ce sunt, dar trebuie să fie o prostie”*, uitând de la mână la gură că pe de o parte afirmă că nu ştie, după care eliberat de orice responsabilitate se contrazice, spunând că este o prostie. Nefericiții aceştia de eltişti nu vor să bea nici apă, nu mănâncă nici pâinea dată în fiecare zi de Tatăl tuturor, iar în privința cărnii, probabil că nu mai au nici un fel de putere şi pentru aceasta. Desigur, pământul nu poate fi rotund şi dacă unii nu au ce face, nu au decât să plătească impozite mărite pentru ignoranță.

Cetățenii privesc speriați la animalele care erau duse într-un fel de lagăre, unde erau asasinate

Aş îndrăzni să mai facem o extrapolare peste încă câteva sute de ani. În diferite instituții, specializate pe istoria umanității, pot fi vizionate casete despre cum trăiau oamenii cu sute de ani în urmă. Cetățenii acestei epoci viitoare privesc speriați la animalele care erau duse într-un fel de lagăre unde erau asasinate, iar corpurile lor desfăcute în diferite elemente sau bucăți de aşa-zisa *carne* oferite pentru a fi asimilate prin cavitatea bucală a acelor indivizi. Oamenii, privind îngroziți, în acele săli de peste sute de ani - de civilizație - scot un “OOOH” văzând că substanțele organice din corpurile animalelor sunt înghițite şi de copiii primitivilor.. Dar să fim serioşi, sigur că oamenii, chiar şi peste sute de ani vor mânca carne, fiindcă aceasta conține proteine, care stau la baza codului genetic fără de care corpurile se atrofiază generând anemia şi distrofia. În realitate, multă suferință care se numeşte ignoranță.

Totuşi să mai încercăm să vedem dacă pământul este întradevăr plat. Sigur că nu este vorba de pământ, fiindcă între timp s-a descoperit, constatat, verificat, dovedit că este rotund. Păcat de cei arşi pe ruguri, acei oameni care au putut realiza

asemenea atrocități trebuie să fi fost deosebit de primitivi, dar rațiunea a învins grație sacrificiului acelor nevinovați. Numai că tipul de consum al raționalilor de azi se mai numeşte antropofagie. Un rațional nevinovat nu ştie că antropos înseamnă ființă vie, similară în definițiile ştiinței şi culturii umane cu viața, cu ceva care este cald şi are trăiri complexe. Antropofagie este echivalent cu a mânca oameni, fiindcă în iubirea Tatălui şi aceste animale sunt tot creația sa. Numai că animalele nu sunt atât de deştepte şi se cam mănâncă între ele. Poate un alt argument. Oamenii consumă carnea de la mamifere, iar corpul fizic al oamenilor face parte tot din aceeaşi clasă biologică. Unui citolog îi trebuiesc ani de experiență pentru a deosebi o probă microbiologică de om față de una de vacă. Din punct de vedere citologic n-ar avea ce diferențe să vadă, poate la nivel de cromozomi. La vaci numărul este cu mult mai mare decât la ființele umane, probabil sunt mai rotunde decât pământul, şi mai sunt nişte zăpăciți prin India care chiar le venerează... Atributele sale: inginer, profesor, țăran, bărbat, femeie, pot, dar nu omul. El nu este adaptat să consume mediul material în care trăieşte, probabil că oameni sunt atât de puțini încât nu se pune problema că n-are cine mânca carne.

De ce se bea oare apa?

Apa... Iar un subiect interesant şi deosebit de răcoritor în alimentație. În general nu ne hrănim cu apa, ea fiind folosită când ne este sete, nu foame. Până ce pământul acesta rotund se va mai rotunji, ființele aproape umane vor descoperi faptul ştiințific că învelişurile sau corpurile lor sunt organice şi deci implică relații organice. Apa este sub toate formele de agregare un mineral, care printr-o evoluție, performanță ajunge arterioscleroză. De ce se bea oare apa? S-a descoperit în urma unor îndelungi cercetări, în mod consecutiv senzației de sete, că este mai bună decât benzina sau oricare alt lichid. Până se va constata că nu este compatibilă cu mediul organic, vor mai trece multe ape. Dar până atunci se ştie că este cel mai bun dizolvant în natură, dizolvă orice mai ales țesuturi. Dacă te uită Dumnezeu în cadă, rişti să te dizolvi ca o bucată de zahăr... desigur fără urme, ceea ce simplifică deosebit de mult eventualul proces, se va spune n-am văzut şi n-am auzit nimic, o fi plecat să-şi cumpere carne.

Apa este necesară pentru a susține un rău care i-a luat-o înainte

În filosofia acestei civilizații se spune că un rău nu vine niciodată singur. Apa este necesară pentru a susține un rău care i-a luat-o înainte, cui pe cui se scoate până ce vor fi epuizate pentru capacul coşciugului. Folosirea unui alt mineral: clorura de sodiu măreşte enorm aciditatea sistemului organic, dominant bazic. Acesta necesită dizolvarea, astfel dacă nu ajungem saramură ne înecăm într-un pahar cu apă. Regnul mineral în evoluția sa ajunge în regnul vegetal, este simplu: descoperim apa sub formă organică în legume şi fructe. Tocmai de aceea, *eltişti*i nu folosesc apa minerală, fiindcă o folosesc pe cea **organică** care este compatibilă cu corpurile lor **organice**. Dispare senzația de sete, fiindcă se face economie absolută de clorură de sodiu ca şi cum nici n-ar exista, aceasta a fost donată fabricilor de produse chimice. Dar să ne oprim aici, între timp poate pământul se va rotunji mai bine.

Alimentația este un subiect tabu, ocult. Se mănâncă pe toată rotunjimea pământului, adică pentru a se trăi până la moarte, după care totul este pauză şi pace. Mai ridicol apare faptul că unii consideră că sunt atoateştiutori, pentru ei reîncarnarea ar însemna să mănânci carne pentru a te putea întoarce într-o altă viață pe rotunjimea pământului. Da, avea dreptate Marele Ioan, discipolul lui Isus, da, mulți învățători falşi au apărut deja, şi acum sunt la cina cea de carne.

Academii şi instituții ascund ceea ce nu ştiu

Denaturarea alimentelor este foarte simplă şi la îndemâna oricărui muritor, dar nu şi morților, care s-au denaturat îndeajuns pentru a depăşi stagiul țărânei din care au venit... Ciudat, alimentația denaturată denaturează, iar alimentația naturală naturalizează. Observăm în cadrul acestei teme că doamna Ana Aslan n-a sesizat că alimentația naturală este gerovitalul divin la propriu. Ar fi fost prea simplu şi ridicol de ieftin. Aceşti eltişti săraci şi mai ales cu duhul, n-au încotro şi sunt nevoiți să mănânce ca iepurii şi ca păsările, situația economică a tranziției nu este uşoară pentru mulți, dar pentru toți eltiştii este dramatică. Cineva care a făcut o investigație, a constatat că la ora actuală se petrece un genocid determinat de alimentația denaturată, populația planetară

este bolnavă, doar cei de la o sectă, numită Elta, nu sunt bolnavi, adică nu sunt patrioți, trădători şi treaba lor, democrația acceptă şi asemenea situații. Vegetarienii sunt ființe mai de înțeles, aceştia au avut norocul să nu ajungă într-un asemenea hal, sunt de-ai noştri: cardiopați, au dermatoze cât ține, hepatita ca toată lumea, nevralgii patriotice, îmbătrânire pe plaiurile patriei străbune. Vegetarienii mai au încă un pas, cu celălalt sunt deja în groapă, speranța depinde de un pas, un picior desigur nefiert.

Multă stiință, dar numai în cărți, care sunt bine ținute în biblioteci, cu frigul iernii şi cu igrasia, mai țin de cald. În definitiv există un subiect interesant, moartea, dar nu este de colo, mai întâi trebuie să studiezi suferința şi pentru acest lucru s-au pus la dispoziție deosebit de multe boli, pentru a ajunge la toți. De ele se ocupă pretutindeni medicii, când sunt gata alături de ei sunt preoții, băieți buni (desigur nu este nevoie de femei). Băieții buni au de la o vreme mult de lucru, iar orele suplimentare se plătesc dublu. Ce dacă viața este extraordinară, se poate trăi şi ordinar, mai ales când sunt condiții şi acestea susținute de academii şi instituții care ascund ceea ce nu ştiu. Cum reuşesc, trebuie să fie o taină.

Se pare că între timp pământul este mai rotund decât ne putem permite, trebuie să digerăm, nu avem prea mult timp pentru eventualitatea ştiinței de a ajunge conştiința...

LA CE FOLOSEŞTE SĂNĂTATEA?

Rămânem puțin surprinşi, chiar nedumeriți că la această întrebare se mai solicită un răspuns. Sănătatea este aparentă. Uneori justificăm un pahar cu vin sau cu bere îndrăznim urarea: "*noroc şi sănătate*"... Ironia devine şi mai *sănătoasă,* neputându-ne angaja în aprofundarea stării de sănătate, devenind nostalgici, mai teoretici şi mai poetici.

Alimentația naturală nu este o rezolvare, ci doar o etapă în procesul descoperirii noastre

Şi totuşi există sănătate. Putem admite că în opoziție cu ea se situează realitatea stării de sănătate a populației şi de aici încolo putem înşira tot ce ne trece prin minte. Ceea ce aş dori să scot în evidență de la bun început este faptul că termenul nu trebuie confundat sau alăturat cu cel al medicinii. Sunt într-un antagonism continuu, ori de câte ori intervine medicina suntem solicitați la nivele patologice cu tot cortegiul, până la funeralii care mai de care mai tradiționale. Altfel spus, reuşim să nu sesizăm aproape niciodată factorul de sănătate, acesta fiind un absolut. În mod normal devine un merit chiar, pentru cei care dobândesc bun simț şi cunoaştere. Sănătatea este un factor al educației, în cazul în care această educație nu este o coada tradițiilor. Constituie deasemenea un factor al responsabilității, - atâta timp cât ea nu este aservită patriotismului şi intereselor religioase. Încercăm un sentiment de a induce un răspuns, adică un sens real despre realizarea sinelui sintetic. Factorul principal şi protagonist fiind alimentația, ne vine greu să spunem din capul locului în termenii acestui articol că **activarea unei cavități pentru asimilarea din mediul înconjurător a unor substanțe** *alimentare* -şi acestea ca nuca în peretele realității- **deschide labirintul atâtor tragedii** ce se termină cu festivitatea din cimitirul din cartier. În Universitatea Elta s-a explicat clar că nici alimentația naturală nu este o rezolvare, ci doar o etapă în procesul descoperirii unei realități incredibile credinței noastre.

Respirația este factorul absolut al sănătății

În urma atâtor rezultate evidente putem vedea că numai respirația este factorul absolut al sănătății. Alimentația denaturată împreună cu cea naturală sunt formate din efecte, adică substanțe ce au fost într-o fază cauzală sub formă de eteric cosmic, universal. Noi preluăm acest eteric după transformări evolutive sub formă vegetală, după ce a trecut prin faza minerală, dar prin tratamente termice îl readucem în faza minerală în mod distorsionat, încât determină infecții continue şi cronice, în cazul alimentației denaturate. Alimentația naturală menține în schimb acest factor natural. Pentru cei fără imaginație este necesar să spunem că aceşti oameni care consumă produsele naturale nu sunt animale chiar dacă ni se pare că mănâncă ca animalele. Rezultă o masă deosebit de bogată care nu se deosebeşte de cea tradițională, adică denaturată în privința bogăției felurilor ei, numai că ciorba, mâncarea şi deserturile sunt naturale. În acest fel se păstrează factorul enzimatic, proteic şi vitaminele nealterate de procesele termice de oxido-reducere.

Vă înțeleg, suntem încă într-o fază de început şi marea majoritate a cetățenilor n-a văzut asemenea produse, deşi în cei şapte ani de existență a Universității-Elta am realizat sute de expoziții, filme, emisiuni radio şi tv, cursuri şi conferințe, am editat zeci de mii de exemplare de cărți. Revista noastră acordă o mare atenție acestei alimentații, dar de câte ori n-ați trecut fără să vedeți, fără să rezonați cu asemenea prostii şi fantasmagorii, fiindcă frizează orgoliul şi ar atenta la ignoranța tradițională şi mai ales o mâncare fără carne nu este mâncare.

Singura religie este credința

Populația este mereu mai bolnavă, am definit situația ca fiind un genocid premeditat de conservare şi ignoranță determinată de instituții care flatează tradițiile şi obiceiurile unei vieții, fără dreptul la sănătate şi fericire. Cine este de vină? Prin absurd, dacă s-ar face o statistică, s-ar descoperi că zeci de mii de oameni sunt sănătoşi şi aceştia, întâmplător, au o legătură cu Universitatea-Elta. N-a fost greu şi nici n-are cum să fie, este doar bunul simț şi dorința de a evolua într-un cadru cât mai civilizat. Sănătatea determină un factor ridicat de educație, responsabilitate, bun-simț, răbdare, sociabilitate, colaborare, înțelegere, încredere, dorința de cunoaştere şi iar cunoaştere.

Nu întâmplător mereu mai mulți aşa-zişi ***eltişti*** se dotează cu calculatoare de ultim tip, au devenit scriitori prin jurnalul obişnuit, fac cercetări în diverse domenii şi un lucru deosebit şi neaşteptat **au devenit cei mai sinceri credincioşi**, singura religie este credința. În rest atributele sunt la nivelul fiecăruia, fără persuasiuni în drepturi tradiționale.

Condamnarea divină n-are drept de apel

Credința este rezultatul cunoaşterii: *"Cunoaşteți adevărul şi adevărul vă va elibera".* Acesta vine pe calea sănătății, şi suntem nevoiți să afirmăm: credincioşii îşi contrazic propriile dogme prin rectificarea creației divine, este deja ştiut de toți credincioşii, ne referim la budişti, islamici şi creştini**.** De exemplu, laptele ca produs natural este şi face parte din creație, dar aceşti credincioşi îl fierb, îl pasteurizează distrugând un produs, creația, care ajunge într-o stare de extremă de toxicitate, care este consumat în alimentație, afectând mai ales pe copii şi bătrâni. Este incredibil totuşi că mamele care-şi alăptează copii nu apucă să-şi fiarbă laptele de la sân. Rezultatele sunt edificatoare, în concluzie credincioşii sunt credincioşi numai de formă, corectând creația divină se aleg cu cele mai dramatice realizări: îmbolnăviri în masă, îmbătrânirea şi moartea. Condamnarea divină n-are drept de apel.

Nici oamenii de ştiință, chiar materialişti, nu-şi respectă propriile legi de biologie, de chimie, în laboratoare şi instituții le respectă, dar în bucătăria de acasă fac abstracție flagrantă de asemenea legi. Şi ei la rândul lor sunt condamnați la cele mai dramatice suferințe. Cu toate acestea, nu sunt în stare să determine, să identifice de unde vine răul. În articolele anterioare am scos în evidență faptul că alimentația denaturată generează şi determină o stare de anestezie, un factor al instinctului de conservare prin care un organism se apără împotriva suferinței, care devine cronică şi macină zi de zi organismul până când acesta cedează lamentabil. Este atât de gratuit! Încă odată, atât la credincioşi cât şi la materialişti, de altfel între unii şi ceilalți nu este nici o deosebire, religia materialistă produce consecințele de rigoare.

Religia materialistă produce consecințele de rigoare

Am scos în evidență factorul de revenire la credință a *eltiştilor*, care au descoperit frăția şi colaborarea, răbdarea şi bunul-simț,

încrederea şi altruismul. Lectorii Universității **Elta** n-au salarii de şapte ani şi n-au făcut grevă pentru a-şi solicita asemenea drepturi. Instituția este non-profit şi nu se pot asigura asemenea salarii, puținul obținut din donații şi sponsorizări este alocat pentru publicații şi organizări, transport şi protocol. Sănătatea este factorul de bază în construirea vieții senine şi civilizate la propriu, dincolo de formalism şi suspiciuni, dincolo de interese şi meschinării. Un om ajuns sănătos se vede într-o situație de responsabilitate neobişnuită, acordându-şi dreptul de a-i ajuta cât poate pe ceilalți, fără să forțeze sau să depăşească limitele bunului simț.

SE POATE

Pe parcursul atâtor ani am văzut oameni la începutul acestei cunoaşterii şi după un scurt timp total transformați. Întradevăr, în om există scânteia divină şi o energie dincolo de orice imaginație, şi acest aspect grație sănătății. Primele norme în activitatea eltistă sunt regenerarea, revenirea la o alimentație naturală, fără a fi frustrat de obiceiul de a mânca o ciorbă, mâncare sau orice desert. Aşa cum am spus, ele pot fi preparate în mod natural. Astfel, creația n-a mai fost corectată şi justiția divină revine asupra dreptului la viață. Oameni îmbătrâniți devin tineri, puternici şi încrederea în viață este reală. Dispariția degenerării şi îmbătrânirii aduce cele mai frumoase elogii şi bucurii ale descoperirii că SE POATE.

“N-am ştiut, nu că nu am vrut”

Cine ascunde populației asemenea informații? Trebuie să ne edificăm o dată pentru totdeuna: sunt două aspecte, până acum vreo şapte ani nu se cunoşteau asemenea lucruri. Odată cunoscute însă, ele sunt boicotate de cei care nu cercetează îndeaproape asemenea informații şi se consideră deştepți prin ignorarea lor, nerealizând că prin modul lor de a pune problema perpetuează suferința gratuită a milioane de oameni. Toate acestea pentru a le asigura deştepților gloria orgoliilor nesăbuite. Ei sunt cei care în stare de credință ”umanitară” când este vorba să sacrifice un popor, numai de dragul de a nu recunoaşte cunoştințele lor drept atrofiate, depăşite, materialiste. Îi anunțăm

de pe acum marea dezamăgire nu este prea departe şi să se pregătească să răspundă în fața dreptului la viață a atâtor oameni care suferă din necunoşterea acestor astfel de informații. Aşa cum am mai spus, mulți ne-au afirmat că "*n-au ştiut, nu că n-au vrut".* Educația este mai răspunzătoare decât medicina de factorul de sănătate a populației, canalele informaționale ale mass-mediei trebuie să-şi facă datoria cu adevărat, fiindcă mingea este în terenul lor. Ca exemplu am pregătit mass-mediei 700 de ore cursuri în casete audio, peste 200 de ore de film prin casete video, cărți despre rețetele alimentației naturale care au ajuns la al treilea tiraj, altele sunt în curs de apariție cum este *Medicina alimentației*, o altă carte scrisă de un medic din Iaşi, care este deja eltist cunoscând la propriu performanțele sănătății. În chestionarele din expozițiile şi festivalurile pe care le realizăm vizitatorii scriu simplu "Nu există mediatizare, trebuie publicitate". Sănătatea la ce foloseşte? La viață, la existență şi mai ales la eliminarea bătrâneții. Ce este de fapt bătrânețea? O trăire cronică în cele mai crunte suferințe. Un popor nu poate evolua pe fondul suferinței. Calitățile omului sunt divine şi energiile sale de abia aşteaptă să determine creația şi progresul.

Dacă popoarele sunt sănătoase, pacea survine instantaneu, fără nici un factor persuasiv şi premeditat

Dacă popoarele sunt sănătoase, putem demonstra oamenilor politici şi forțelor militare, că pacea survine instantaneu, fără nici un factor persuasiv şi premeditat. Conflictele dispar ca şi cum n-ar exista. Războiul este o exacerbare a suferinței omului de rând. Prin sănătate omul iese din starea de uitare, de anestezie, trezirea sa determinând revanşa asupra valorilor şi restaurării acestora, responsabilitatea şi demnitatea, respectul firesc şi civilizat. Sănătatea este acesibilă oricărui om, este la dispoziția sa la orice pas şi în fiecare zi, rămâne numai ca informația şi asemenea articole să fie răspândite şi cercetate la propriu. Urmează ca cei ce vor să fie sănătoşi să decidă, deoarece **dreptul la viață aparține deciziei** şi nu acceptării. Le dorim celor curajoşi şi demni de propria viață să mediteze asupra acestor rânduri, cei care au ochi să vadă vor vedea.

ADEVĂRUL DESPRE ADEVĂRATA ALIMENTAȚIE...

Un astfel de titlu incită şi incintă spiritele calme determinate de stabilitatea tradițiilor şi remanențelor unui atavic sentiment materialist şi totodată tradițional. Mereu îmi aduc aminte de afirmația din Biblie: *"Ce poate naşte Nazaretul?"*. Interesant cum o asemenea geneză se menține chiar dacă Nazaretul a rămas undeva în Orientul mijlociu. Alimentația este subiectul cel mai iubit şi cel mai înrăit în acelaşi timp, mai ales la nivel de consecințe, ce sunt gloriei suferinței.

Ştiința glorioasă, o uzină care produce non-stop justificări; un proces al maimuțelor -serie eternă.

Suntem deja lămuriți că am luat-o razna în această privință fără nici o direcție. Ştiința fără conştiință are toate drepturile pentru a nu îndrepta o astfel de situație. Oamenii de ştiință-materialişti ştiu perfect că, grație reîncarnării, oamenii, - chiar dacă mor în urma unei alimentații denaturate, - se încarnează ca şi cum nu s-ar fi întâmplat nimic. Totul pentru că în ştiință să nu se întâmple care cumva ceva. Este de ajuns că există ştiința glorioasă, ca o uzină ce produce în mod continuu şi non-stop justificări. Asemenea justificări n-au nici un interes să determine şi rezolvări. Aşa că mergem înainte, chiar dacă justificarea este ca şi cum am pune carul înaintea boilor materializați. Descoperitorul insulinei nu este nici acum reabilitat, lucrările endocrinologiei din perioada interbelică nu se mai amintesc. Despre atâția descoperitori români totul este trecut doar la nivel de legende şi cât mai superfluu posibil, îmi aduc aminte de C.I.Parhon, Ana Aslan, sunt cunoscute multe teorii, dar se cunoaşte atât de puțin despre viața şi cercetările lor. Despre C.Gogu şi despre sonicitate: tăcere, pentru liniştea celor ce şi-ar fi dorit doar puțin din descoperire. Acesta este fondul datorită căruia un astfel de articol nu este dorit în primul rând de presa actuală care nu vrea să se afle într-un proces al maimuțelor -serie eternă.

Dar, de acestă dată nu mai sunt de acord cu aceste situații şi îmi voi duce nu unde trebuie, ci peste tot ce am spus aici despre ceea ce înseamnă adevărul despre adevărata alimentație. Sunt preşedintele acestei Universități de metafizică: ELTA, metoda de

cercetare nu este cea materialistă, cât metafizică la propriu. Vă ofer de la bun început un aforism care defineşte perfecțiunea: "**Un sistem care are acces la autocorecție este perfect**". Preluând ideea din "Toate drumurile duc la Roma", practic de oriunde ai pleca vei ajunge tot *la Roma* sau la rezolvarea unei situații ce corespunde adevărului.

Adevărata gură este nasul

Adevărata gură se află deasupra acestei cavități bucale, este nasul. Materialismul justifică faptul că nasul are două orificii, la nivel de simetrie. Rezolvarea se lasă însă amânată ca şi cum nici n-ar exista. Situația tristă a ştiinței materialiste derivă din faptul că nu este conştientă **că orice cauzalitate nu se află în realitatea substanței sau materiei**, **toate acestea sunt efectul**, manifestarea, umbra, ecoul, fapta, rezultatul, consecința... Atât timp cât oamenii de ştiință nu vor avea clar identificarea cauzalității, vom sacrifica generații după generații de oameni ce sunt victime şi totodată nevinovate.

Dualismul ştiinței este determinat de instrumentul cunoaşterii realității redus la senzorialitate. Dogmatica lui: "Dacă nu văd nu există" deține academismul ignoranței şi tragediei gratuite şi puerile a existenței societății umane. Dualitatea este un sistem pe care fizicianul francez de Brouglie a încercat să-l demonstreze prin lucrarea asupra realității odulatorii, prin faptul că o particulă este şi undă şi corpuscul în acelaşi timp. Prin imaginația materialistă devine ceva imposibil de înțeles. Senzorii nu pot decela continuitatea manifestărilor subtile, o asemenea dualitate fiind în realitate dinamica monadei. Exemple: bărbat-femeie, monada este omul; curentul cu polaritățile sale: pozitiv-negativ: - monada electronului. Dintr-o sinusoidă senzorialul poate observa numai elementele predominante: poziția de plus sau de minus, având impresia a două evenimente separate, în realitate mişcarea este oscilatorie şi se referă numai la o oscilație, nu la mai multe.

Endocrinele punctul central în procesul alimentației

Respirația la ora actuală însemnă în mod exclusiv faptul că respirăm aer. Din acestă cauză se vorbeşte numai de oxigen, uitându-se calitățile de ardere deosebită. În realitate, dominant în aşa-zisul aer este **azotul** cu 70%, fiindcă în realitate se respiră o substanță subtilă, nesesizată de senzorial, aceasta este etericul.

Acesta la rândul său este format din aşa zisul yin şi yang, pozitiv sau negativ, nara dreaptă respirând numai yang şi cea stângă numai yin. De la nas se formează sau se iniţiază două nadisuri, pe care anatomiştii nu le pot vedea fiindcă nu sunt vizibile. După un circuit în corpul uman se finalizează în ovare la femei şi în testicule la bărbaţi, acestea încercuiesc sau trec prin apropierea unei chakre (roată de energie), acestea sunt tot invizibile (deci *nu există?!*).

În apropierea fiecărei chakre se află un paradox pentru medicină, nişte formaţiuni cam de mărimea unei boabe de fasole, care trebuiau justificate, nu rezolvate la nivelul ştiinţei, aşa că li s-a spus *endocrine*. Pentru omul simplu şi naiv acest cuvânt atât de latinizat nu-i spune nimic, ci chiar rămâne cu gura căscată, câtă ştiinţă, dar este treaba lor... Traducerea este banală: organ interior. Aici este mobilul şi punctul central al procesului de alimentaţie. Amintesc doar două texte biblice: *"Şi când vei trece de ultima poarta te vei afla în împărăţia Tatălui Meu"*. Isus spune destul de cifrat pentru credinciosul nevinovat în ale cunoaşterii, că din cele două narine se formează cele două nadisuri care pornesc în sus pe frunte se încrucişează în dreptul dintre cei doi ochi în zona chakrăi Ajna, după care coboară, dar dincolo de Ajna se află Shahasrara, lumea Divinului, dar nici aceasta nu se vede deci nu există. Un alt aspect: când se spune că *Tatăl a suflat peste botul de lut şi i-a dat viaţă*, a sufla sau a respira având acelaşi sens.

Etericul este "corpul lui Dumnezeu", în alţi termeni: informaţie în manifestare, mai ales în asemenea interacţiuni cum este respiraţia sa. Aceasta informaţie este absolută, pentru moment chiar şi pentru noi metafizicienii nu prea ne aventurăm în aceste zone, avem tot timpul. Aceste endocrine coboară vibraţia curentului eteric, pentru curioşi vibraţia lui este de câteva bilioane de Hz pe secundă, endocrinele au rolul unui amplificator de joasă frecvenţă, etericul se transformă într-un lichid numit limfă, formând sistemul limphatic despre care se ştie atât de modest. Limpha este o substanţă celulară şi intracelulară. Pentru cei care nu sunt medici le putem spune că lacrima, saliva sunt substanţe limphatice. Această substanţă semieterică construieşte şi regenerează ţesuturile construind celule, organe, sisteme organice, corpul fizic. Tot ea menţine viaţa, astfel se poate explica faptul că dacă am mânca o gogoasă, nu murim. Logic ar trebui

să murim în câteva minute, dar nu ne grăbim, după în medie cam 70 de ani tot murim.

Limfa construieşte ţesuturile şi corpul în întregul său

Prin alimentația naturală, corpul fizic se naturalizează şi astfel se ajunge la parametrii normali: ph, mucoase, organe, țesuturi. Practic se elimină boala şi mentalitatea despre boală. Limpha este deja eliberată de o continua refacere a corpului, astfel că în cele din urmă nici alimentația naturală nu mai este necesară. Se ştie că alimentația denaturată la fel şi cea naturală fac parte din substanțele mediului fizic, sunt de efect şi nu cauzale, este deci firesc ca alimentația să folosească energia, adică elementele cauzale şi nu cele de efect.

Singura deosebire între alimentația denaturată şi cea naturală rezultă din faptul că una este total nocivă şi cealaltă este pozitivă. Nu se poate nici cu alimentația naturală, decât pentru ieşirea din dezastrul alimentației denaturate. Aşa-zisa digestie este paradoxală, substanțele intrate în corpul fizic, ne referim la cele naturale, nu sunt eliminate în aceeaşi cantitate cu cele intrate. O parte sau cât este nevoie, -curios nu pentru organism, ci pentru eliminarea lor,- este transformată de substanța limphatică într-un mod interesant: **substanța limphatică transformă substanța organică tot în limphă**, care firesc se manifestă prin construirea țesuturilor, corpului în întregul său. Mai sunt câteva elemente într-un astfel de scenariu, dar spațiul unui articol nu ne permite...

Vom vedea în următorul articol care se referă la "Post sau pauză alimentară" şi alte aspecte ale revenirii şi mai ales recunoaşterii. Tot aşa cum ne spune Isus:*"Şi cine va recunoaşte, Tatăl îl va ierta"*.Oamenii de azi, spune Isus :*"Şi atunci ei vor fi pregătiți"*, se pare că sunt prea pregătiți şi cum textul sfânt spune clar: *"Cine cere mai mult decât are nevoie, va pierde şi ceea ce a avut"* rezultă astfel explicația morții prin pierderea vieții. Alimentația nu este o problemă, ci o justificare fără nici un fel de rezolvare. Nu pledăm în acest articol decât pentru o cunoaştere, şi pentru cercetare. Alimentația societății de azi este împotriva vieții. Ceea ce dorim în Elta-Universitate este ca oamenii să recunoască că alimentația naturală este mult mai eficace pentru viață constituind **factorul de sănătate la propriu**. Majoritatea celor ce citesc un asemenea articol după ce au mâncat cartofi prăjiți şi ciorbă bine fiartă obținând o stare de anestezie, aceste rânduri îi vor

scandaliza şi vor lua măsuri pentru ca asemenea misticisme să nu se prolifereze. Numai că, în cei deja şapte ani de activitate a Eltei-Universitate, am păcălit zeci de mii de oameni să determine ieşirea din anestezie şi să fie sănătoşi. Au reuşit să recunoască, adică să înțeleagă că cele nevăzute sunt mai reale decât cele văzute şi sunt alături de ceea ce, prin bunul simț, sunt determinați să revendice: **dreptul la civilizație**. Altfel spus, articolul este pentru a incita pe cei dornici de curiozități, desigur dialoguri savante şi speculative, dar poate între picături vor observa cum aici se află viața a miliarde de oameni, victime-nevinovate. Apărătorii adevărului -cu informații antetemporale -vor proteja în continuare edificiul materialist, în aşa fel încât vor deveni răspunzători prin ocultarea realității universale care în definitiv este atât de accesibilă oricărui om de pe această planetă.

CIVILIZAȚIA CARBONULUI SPRE CEA A AZOTULUI

Protagoniste în alimentația tradițională şi cea naturală sunt combinațiile Carbonului, din care rezultă o diversitate de substanțe. Întradevăr, Carbonul determină cele mai multe posibilități de combinații cu celelalte elemente, de aici lumea formelor pare şi mai fericită. Să nu uităm lumea formelor, Carbonul fiind o oglindă care în loc de Argint se are pe sine, cu aproape aceleaşi calități ale unei reconstituiri aparente lumii adevărate. Prin Legea Corespondenței, combinațiile carbonului constituie o umbră a unei realități necesare pentru evoluția unui sistem. În altă ordine de idei, combinațiile carbonice determină substanțe leneşe şi indiferente referindu-ne la consecințe; acestea la rândul lor determină starea de autoconservare şi de aici menținerea cunoaşterii tradiționale.

Pentru evoluție carbonul îşi pierde din importanță...

Existența societății umane de azi se manifestă printr-o continuă trăire a trecutului, prezentul şi viitorul nu joacă pun rol activ în manifestări. Totuşi, starea de remanență specifică relațiilor cu *lumea Carbonului* nu pot lăsa lucrurile să ajungă prea departe, chiar dacă a determinat o multiplicare a diversității unității (în asemenea măsură încât toate aceste forme devin imposibil de inventariat pentru ştiință, fiindcă între timp apar altele). Pentru

evoluție, Carbonul îşi pierde din importanță...

Încă de la început, alimentația naturală a determinat apropierea de substanțele alcaloidice, cunoscute mai mult sub denumirea de stupefiante. Cele mai la îndemână sunt triada cafea-coca-tutunul, mai sunt ceaiul negru sau verde, cât şi laptele nefiert şi chiar aerul care contine 70% Azot. Azotul este superior carbonului în tabelul lui Mendeleev deci este mai reactiv, mai simplu şi mai suplu. Combinațiile sale sunt mai puține, dar cele realizate deja sunt stabile şi dinamice, permanent într-o tendință iscoditoare a unei mecanici subtile.

În cazul alimentației naturale, odată cu refacerea sănătății, se determină o atracție sau o tendință de apropiere față de mişcarea în sine. Dorința de dinamicitate este relevantă. Aşa cum s-a spus aici, somnul este redus fără consecințe negative. Starea de oboseală dispare, cea de foame şi tot cortegiul lor, rezultând consecințe pozitive neaşteptate, -deoarece asemenea experiențe ale societății umane n-au fost prezente, nici descrise de cercuri ştiințifice. Extraordinar de importantă este calitatea alcaloidului de factor catalitic. Procesul de cataliză rămâne încă nedefinit chiar pentru marii chimişti, se menționează modul de manifestare. Definiția clasică: “o substanță care amplifică viteza de reacție, dar nu intră în reacția respectivă”, astfel substanța catalitică nu se consumă, rămânând intactă, ca un martor dinamic care antrenează, agită, determină, suprinde, însufleţeşte dinamica atâtor reacții. Pentru chimişti, o definiție mai realistă este imposibilă fiindcă ea ar defini de fapt lumea alchimiei. Aici avem realitatea şi prezența urmelor etherice. Încă odată subliniem că ethericul este o prezență subtilă, nesesizat de sistemele percepției senzoriale. Totuşi, cu puțină atenție, mai ales cei ce au un miros fin pot sesiza Ethericul situat pe la baza lungimilor de undă a plajei sale. Mirosul din bucătărie, mirosul florilor cât şi în general a tuturor substanțelor constituie exemple pentru ce am afirmat mai sus. Se cunoaşte necesitatea şi activitatea substanțelor odorante în ritualurile magice şi cele religioase.

Apa constituie cea mai impresionantă metaforă a realității noastre

Vom reveni în articolul următor cu date despre Etheric, în capitolul “APA”. Apa constituie cea mai impresionantă metaforă a realității noastre. În privința Ethericului, acesta fiind imaterial

se poate asimila cu conceptul de energie, ceea ce este similar informației. Prezentarea se realizează sub forma monadei: Yin şi Yang. Aspectul este pregnant şi neobişnuit în procesul respirației îi nu numai aici (de exemplu, în orele planetare; despre ele vom realiza un număr al revistei noastre de Astrologie).

Ethericul este substanța din care se obțin toate formele posibile

Cu alte cuvinte, Ethericul sau "corpul lui Dumnezeu" este substanța originală şi universală din care se obțin toate formele posibile, se mai spune *"unitatea în diversitate".* Determină cele mai dinamice serii şi operații acolo unde apare, fie în direcția negativă, fie în cea pozitivă în sensul determinat de Divinitate (sau Mental). Ceea ce ne interesează este aspectul catalitic. După cum spuneam, factorul de cataliză se găseşte în substanțe alcaloidice. Cel mai controversat este obiceiul fumatului. Întradevăr, medicii au dreptate să interzică oamenilor, sau *pacienților* să fumeze, deoarece sunt suprinşi de efectele deosebit de nocive ale fumatului. În lipsa unei explicații adecvate şi neînțelegând ce se întâmplă, nu-şi explică interdicția, care este în cele mai multe cazuri luată în sens formal. Consecințele rămân certe şi indubitabile. În acest context este mai uşor să înțelegem că substanța alcaloidică din tutun, *nicotina*, are un rol catalitic.

Catalizatorul determină o accelerare a procesului. Fumătorii sunt în general, cantonați încă în alimentația denaturată. Sistemul organic fiind denaturat, nicotina amplifică această denaturare până la autodistrugerea sistemului organic. În cazul alimentației naturale în care sistemul este pozitiv, fumatul determină un factor şi mai ridicat de pozitivitate. Este dificil de înțeles deoarece majoritatea mănâncă denaturat şi n-au cum să bănuiască acest rezultat. Interdicția fumatului în anumite secte şi religii şi a folosirii unor alte substanțe alcaloidice are rolul de a îndepărta accesul la taine al credinciosului. Acest rol catalitic determină amplificarea dublului eteric, ieşirea din latență a chakrelor şi a altor şi altor manifestări, cum sunt psihometria, ieşirea din corp, telepatia. Putem spune că la ora actuală acțiunea alcaloizilor este pozitivă pentru o minoritate, dar pentru majoritatea este extrem de nocivă, deoarece amplifică procesul degenerării.Vom vedea că de fapt situația este mult mai simplă şi mai sinceră.

Azotul determină reveniri spectaculoase la adevărata civilizație

Civilizația Carbonului şi-a îndeplinit scenariul prin formarea corpurilor şi autoselecția celor mai bune. De aici înainte, s-a stabilizat, pentru o perioadă destul de lungă corpul entităților încarnate. Ce urmează? Spiritualizarea lor, ceea ce nu este posibil pentru substanțe bazate pe structuri carbonice. Fumatul este accesibil, iar doza uşor de acceptat de corpul fizic. Dar încă odată cei care sunt încă în alimentația denaturată este bine să renunțe la fumat, cafea, ceai, la lapte nepasteurizat şi la mediile în care aerul este curat, cum este cel de la mare sau munte. Fumatul este determinant în alimentația de gradul trei, în prima fază când putem deja anticipa sensibilizarea corpului fizic care în primele faze de spiritualizare renunță şi la fumat cât şi la celelalte substanțe alcaloidice. Accesul la eteric sau alimentație cauzală este astfel restabilit. Azotul determină revenirea spectaculoasă la adevărata civilizație, când percepția senzorială este redusă şi înlocuită cu imaginația, intuiția, anticipația şi alte calități ce reaşează ființa umană pe cele mai înalte nivele spirituale, se spune "după chipul şi asemănarea Creatorului". Pe această temă vom scrie un articol ce va elibera adevărul de metaforă ce nu poate fi înțeleasă în starea de anestezie de azi, aşa cum este scrisă în Biblie, în Coran sau în Vede.

Alimentația naturală este, cum vedem, o etapă care transferă viața în viață, revenirea la parametri cosmici, dispare pentru ființa umană evenimentul morții şi al naşterii, suferința şi dependența de manifestări, de lumea formelor şi necredinței.

Alimentația este doar o "tină", prin care ieşim din întuneric cu propria lumină

Fumatul, cafeaua şi coca cola sunt elemente catalizatoare cu două tăişuri pentru ora actuală; trebuie să ținem cont de acest lucru. Pentru cei care au curaj şi responsabilitate față de propria existență -toți cei ieşiti din egoism se vor vedea datori să-i ajute şi pe ceilalți care suferă şi nu bănuiesc originea răului, -Perdelele şi Vălurile vor cădea, descoperind o lume mirifică a Planului Fizic creația cea mai impresionantă a Spiritului în manifestare. Astăzi nu avem acces la această existență pentru care, neînțelegând aceste taine, aceste Văluri şi Perdele ce interpun o ceață şi un întuneric între noi şi propria noastră realitate.

Alimentația naturală este doar *tina* pe care o folosea şi Isus, rolul ei este de a ne ajuta să ieşim din întuneric cu propria lumină, fiindcă omul este ființa de lumină chiar dacă trăieşte în întunericul aparent. Procesul alimentar este dificil de clarificat pentru cei aflați de partea alimentației denaturate. Există un complex vicios de înțelegere, -paradoxal, -de **autoapărare** față de valori ca: pacea şi iubirea cosmică, ceea ce pentru *denaturați* sau *anesteziați* este dificil de crezut că mai există.

"ŞI LA ÎNCEPUT A FOST NUMAI APĂ"

Câtă înțelepciune în primele cuvinte ale Vechiului Testament!.. Dar câți dintre credincioşi şi preoți sunt în stare să perceapă simplitatea şi normalitatea unui adevăr? Numai cine va da, va primi. Bineînțeles că oamenii ar da. Dar cum şi ce? Banii şi înțelepciunea senzorială şi materialistă nu crează mijlocul, fiind iluzii performante, dar fără performanțe.

În revistă vom acorda spațiu subiectul religos atât cât să descifrăm textul ocultat. Să elucidăm pentru moment elementele de care avem nevoie. Cel principal este APA. Ea are aici un rol metaforic ce trebuie înlocuit cu ceea ce înseamnă. Trebuie să înțelegem prin verificare şi cercetare. Eliminăm conceptele, -cum este timpul, -şi rezultă, rămâne că "este numai apă". Ne vine mai uşor să intuim că este vorba de Etheric. Fiind o substanță subtilă, el umple în mod uniform atât realitatea Planului Fizic, cât şi cel spiritual. Aşa cum s-a mai spus, Ethericul este "Corpul lui Dumnezeu", după principiul "este după chipul şi asemănarea sa" se face şi se desface ca orice, în orice dimensiune a existenței sau manifestării. Conceptul de timp este unul dintre cele mai indezirabile, a derutat şi provocat deja cele mai mari pierderi în procesul de cunoaştere şi în realitatea credinței. Acest aspect este deopotrivă valabil la budişti, la islamici şi la creştini.

Această microrevistă se adresează mai ales celor ce sunt ieşiți deja din starea de anestezie, încât le vine mult mai uşor să perceapă. Astfel ne putem dispune şi impune aceste de deziderate. Pentru cei care sunt în starea de alimentație anestezică încă, aceste rânduri sunt aberante şi fără noimă. Singura lor satisfacție este faptul că au dreptate. Raportată la situația lor, tezelor noastre sunt aşa cum sunt în stare să le

reflecte, suferința nu este un atribut care să permită satisfacerea bucuriei cunoaşterii. Rămâne de văzut şi de ascultat pe cei ce prin curajul lor au îndrăznit să pătrundă în propria realitate, viață, existență descoperind încetul cu încetul că “SE POATE”.

Orice lucru trebuie verificat, cercetat. Anestezia determină complicitatea cu complicatul

Sinceritatea şi simplitatea sunt parametri adevărului şi acesta este Credința. Anestezia determină complicitatea cu complicatul pentru menținerea în aparență a unei viețuiri ce rămâne supraviețuire. Dar să revenim la apele noastre. Ceea ce am vrea să scoatem în evidență: orice lucru trebuie verificat, cercetat pentru ca fondul cunoaşterii să-l determine pe cel al conştiinței.

Lansarea şi edificarea Credinței va restabili natura realității la propriu şi nu formal sau general, prin păreri, sentimente, aparențe care generează altele şi mai aberante, fanatice: teama şi reținerea, boala şi moartea... Acest exemplu este la îndemâna tuturor. În perioada alegerilor prezidențiale din România, vremea a fost deosebit de frumoasă față de luna anterioară, când aproape era iarnă, frig, umezeală şi o tensiune imprevizibilă. În perioada la care ne referim, cerul a fost senin, luminos, a fost cald. O revenire la natura unei toamne excelente, cu cer senin şi albastru. După alegeri s-a consumat un ceva şi vremea îşi revine, la starea de toamnă melancolică şi de un romantism deşuet şi dezarmant. Să încercăm să vedem aceste scenarii dintr-un punct de referință mai esoteric. Populația dintr-o zonă oarecare generează vibrații, care pot fi pozitive sau negative. Fericită sau nefericită, are un rol primordial în manipularea vibrațiilor etericului din zonă.

Cele trei grade de manifestare a etericului: primul -prea subtil pentru a-l sesiza -este etericul universal. În apropierea unui corp el devine un dublu al său. În jurul Geei este cunoscut ca atmosferă, sau mai particular ca ozon, îl simțim şi-l vedem sub forma culorii albastre. Cerul senin indică sănătate şi emancipare, determinând starea de pace şi linişte. Culoarea albastră din aura oamenilor simbolizează gradul de spiritualitate. Acest albastru este etericul de gradul doi. Când populația este ignorantă, frustrată, bolnavă şi necredincioasă, se emit numai vibrații mai joase, încât Ethericul albastru se condensează prin scăderea vibrațiilor, apărând sub formă de ceață, nori, umezeală şi frig, înnorare (sub formă de apă). O condensare mai puternică determină ploile şi chiar

potopul. Iată un tablou dinamic şi la îndemâna oricui pentru înțelegerea acestor fenomene.

Apa dizolvă tubul digestiv

Ethericul apare senzorial sub formă de apă. În prezent, apa este considerată cea mai nocivă substanță în alimentația naturală. După câteva luni de alimentație naturală dispare pur şi simplu senzația de sete, de a bea apă. Trebuie reținut că *apa este Etheric condensat*, sau *informație sub diferite grade de vibrație*. Față de Etheric vibrațiile apei sunt mult mai scăzute, determinând consecințe negative pentru fiziologia umană. Se ştie că apa este cel mai puternic dizolvant în natură. Ea însă nu are cum să ştie ce trebuie să dizolve şi ce nu, rezultă că prin îngerarea ei tubul digestiv este dizolvat, generând cele mai dureroase şi agravante situații: spălarea mucoaselor şi atenuarea stării de sănătate. În altă ordine de idei în lumea chimiei, care a uitat că este ucenica alchimiei, situația apei este un subiect tabu, nici un chimist n-are curajul să se aventureze în cercetarea ei, fiind cea mai paradoxală manifestare a unei substanțe. Se spune că apa este o combinație a doi atomi de hidrogen cu unul de oxigen. Atomul de hidrogen, provine de la termenul latinesc hidrargirium, în traducere: “ceea ce dă viață”. Din punct de vedere al combinațiilor sale, atomul de hidrogen nu este un atom cu toate elementele edificatorii (nucleul cu protonii şi neutronii, cu învelişul electronic). La o cercetare mai responsabilă se poate vedea că se comportă ca o particulă alfa. Şi aici descoperim triada sub forma radioactivității “alfa-beta-gama”. Interesant este faptul că chimia se amestecă deja cu elemente de fizică fiindcă formează o monadă, deci una sunt. Aceste date despre apă sunt revelatorii.

Apa face parte din regnul mineral, alimentând regnul vegetal

Apa este necesară în alimentație, dar nu sub forma minerală în care apare prin condensarea Ethericului. Ar fi bine ca oamenii de ştiință să-şi respecte propriile cercetări şi constatări şi astfel să se înțeleagă o dată pentru totdeauna că o substanță minerală nu este indicată într-o relație cu mediul organic, aşa cum sunt aceste corpuri. Apa nu este stabilă, ea se amestecă, la fel ca şi Carbonul, rezultând substanțe, care nu mai sunt nocive. Mai interesant este că asemenea amestecuri multiplică substanța cu

care intră în reacție, vom vedea că acelaşi merit în suita manifestării apare şi în cazul limphei. Aceasta este tot Etheric, dar manifestarea sa are o altă proveniență. Apa face parte din regnul mineral, alimentând sau formând regnul vegetal. Legumele, fructele, semințele, mierea, laptele, sucurile din respetivele legume sau fructe sunt aceeaşi apă, dar mai bine spus apa-organică, este corpul în formare. Tocmai de acea, în alimentația naturală dispare senzația de sete, deoarece după cum vedem, se alimentează numai cu apă. În această suită trebuie să recunoaştem Ethericul în manifestare, în planul de iluzie, care nu este cauzal, ci un efect, de aceea spunem că alimentația naturală este de efect, nefiind decât o etapă spre descoperirea alimentației cauzale (sub forma respirației). Nici aceasta n-are o cale lungă, fiindcă vom vedea că surprizele descoperirii şi cunoaşterii determină realități subtile, pentru a evita utilul care azi generează starea de inutil. Lipsa senzației de sete este rezolvată deja prin prezența substanțelor organice. Tocmai de aceea este bine să se înțeleagă procesul alimentar natural, fiindcă în realitate nu este vorba de alimentație, ci numai de o naturalizare, **o revenire** şi astfel recunoaştere.

"Şi cine va recunoaşte, Tatăl din Ceruri îl va ierta". Asemenea cuvinte sunt şi rămân la cele mai nepieritoare adevăruri de care şi prin care să ne revendicăm natura divină. Lucrurile simple şi sincere, dar subliniem, sunt imposibil de înțeles pentru cel anesteziat. Nu pentru că nu ar vrea, ci pentru că nu ştie, şi **pentru a şti ai nevoie de curaj, de răbdare şi un îndrumător pentru primii paşi, după care urmează trezirea şi revenirea la starea de sănătate**, **de recunoaştere, de iertare**. Prin extensie, oricine poate acum derula şi determina alte şi alte aspecte ale realității vieții. Biblia şi mai ales Vechiul Testament definesc aceste lucruri atât de sincer şi simplu, sigur, sub măsurile normale de a nu se da perle la porci. Ceea ce trebuie să dăm sunt aspectele responsabilității, posibilă într-un grad de sănătate.

Dogmele ignorante, oficiale îi apără de dezamăgiri dramatice

Tinerii sunt mult mai sănătoşi decât cei maturi, numai că sunt nevoiți să accepte tradițiile şi dogmele celor maturi, fiind derutați şi deviați de la calea unei vieți spre credință, de la libertatea firescului şi a unei evoluții. Să nu uităm că în urmă cu 20-30 de

ani cei maturi acum, erau tot la fel de tineri, au fost puşi în patul lui Procust şi astfel s-a realizat o astfel de societate necredincioasă. Paradoxal că tocmai maturii se bat cu pumnii în piept la propriu şi la figurat că sunt cei mai deosebiți credincioşi, în realitate faptele îi desconspiră şi mai ales îi contestă lamentabil. Tocmai de aceea dogmele ignorante, oficiale îi apară de dezamăgiri dramatice ce se regăsesc sub forma suferinței, îmbătrânirii şi morții.

Biblia trebuie cunoscută printr-un interes responsabil

Cine este de vină, când Biblia există în orice casă şi oricine are acces la ea, doar că trebuie cunoscută nu prin respectarea dogmatică, ci printr-un interes responsabil? Acesta ar trebui să fie determinat totuşi de clerul actual, care în realitate derivă spre cele mai insuficiente responsabilități, generând -culmea ironiei- ateismul credincios. Consecințele sunt dincolo de orice imaginație, când aparent pare să nu mai existe nici o ieşire, ca şi cum pesimiştii ar avea dreptate că "viața este grea şi muritoare".

Pentru *eltişti* "viața este grea şi muritoare" a încetat să mai fie împotriva lor

Tot ce se poate până la proba contrarie, dar pentru *eltişti* asemenea dogme au încetat să fie împotriva lor, de altfel nici nu merită atâta atenție, ele se vor stinge ca şi cum nici n-ar fi existat. Astfel că subiectul despre apă trebuie determinat cât mai responsabil, spre declinare şi deliberare promtă dedicată seriei cât mai luminoase, fiindcă ea este "Corpul lui Dumnezeu" într-o asemenea înfățişare la propriu, astfel viața în toată ştiința conştiinței.

POST SAU PAUZA ALIMENTARĂ

Menționăm de la bun început că cele două lucruri sunt total deosebite, cu toate că aparent se referă la un singur lucru. Dacă încercăm să depăşim etapa ipocriziei postului religios trebuie să fim liniştiți. Tot mai mulți sunt nevoiți să realizeze un astfel de post, deşi s-au convins despre cele sfinte şi tradiționale. Metoda lor devine şi mai dramatică atunci când este vorba pur şi simplu de sărăcie. Postul determinat de lipsa hranei, sau aşa dintr-o dată, în urma unor sfaturi venite din direcții colorate sau decolorate în scopul obținerii (de ce să nu recunoaştem?) unor veleități supra- şi paranormale este deosebit de atractiv şi tentant, dar totodată distructiv.

În general, toți cei ce concep postul, îl exersează pe fondul unei alimentații denaturate. Am trecut deja în revistă racilele şi suferințele determinate de starea de anesteziere. Este atât de normală, încât aceste pericole nu se simt, lăsându-se, cum s-ar spune, sens şi spațiu pentru alte suferințe şi nefericiri. Acestea continuă şirul anestezierii şi aşa, din suferință în suferință, se ajunge la moartea (aparent) salvatoare. Postul generat de greva foamei este un alt mijloc, poate mai spectaculos, pentru că este realizat în văzul lumii. Exact acesta este şi scopul său, aici ne confruntăm în plus cu un stress generat de anumite frustrări sociale. În urma lor, nefiind pregătit, corpul fizic obține în câteva zile o deshidratare masivă, o accentuare a acidității, creşterea factorului de denaturare şi totul în câteva zile - numai o spitalizare mai poate activa viața.

În *Elta-Universitate* lucrurile sunt mai conştiente şi mai liniştite. În cartea noastra "**Medicina alimentației**" descriem mai pe larg cele trei grade de alimentație naturală, iar în penultimul articol am dezbătut sub un alt unghi alimentația de gradul trei. Ea se referă la respirație şi la descifrarea sistemului limphatic. Studenții urmăresc în general un program normal şi simplu. După un an sau doi de alimentație de gradul întâi, cea naturală obişnuită se trece la gradul doi. DE CE ACEST ASPECT?

Alimentația naturală determină ieşirea din starea de ignoranță, teamă, frustrare, dependență, constrângeri tradiționale şi refacerea fondului credinței

Se ştie că această alimentație determină creşterea masivă a funcțiilor mentale, eliminarea unui lucru rău va lăsa loc automat celui bun şi tot aşa, din aceste mişcări se ajunge la cele mai impresionante aspecte ale vieții şi descoperirii ei. Tocmai de aceia scoatem în evidență că alimentația naturală nu numai că naturalizează, ci determină un factor de ieşire din starea de ignoranță, teamă, frustrare, dependențe, constrângeri tradiționale şi mai ales **refacerea fondului şi a factorului credinței**. Devine firească deci o continuare a unei naturalizări mentale.

Alimentația de **gradul întâi** se obține prin mixarea legumelor şi fructelor într-un produs lichid, până când substanța este suficient de fină. Ea este astfel mai uşor absorbită, nefiind necesare secțiile: cavitatea bucală, cu sistemul dentar, cavitatea stomacală, substanța ajunge direct în intestin, unde este absorbită. Dispare factorul cantitativ, alimentația este aproape simbolică.

"**Gradul doi"** aduce regenerări deosebite: desființarea hepatitei, arterosclerozei, dermatozelor,...nu avem suficient spațiu aici pentru a desfăşura toată gama ieşirii din aceste traumatisme. Nici noi nu mai ştim câte alte aparente ***amănunte*** sunt desființate, fiindcă lucrurile devin deosebit de subtile. Aceasta este dealtfel pur şi simplu treaba organismului, să-şi reechilibreze funcțiile şi să revină la Planurile divine. După un timp oarecare de cercetare şi de practică, în funcție de subiect, se simte nevoia de a avansa în această experiență deosebită. Astfel începe aşa-zisa alimentație de **gradul trei**, pentru care se colaborează cu fazele lunare. În ultima fază Lunară, -care ține şapte zile, -se încearcă o pauză, pentru eliberarea de aceste substanțe, chiar dacă sunt naturale.

Alte şi alte procese de normalizare şi naturalizare sunt determinate şi determinante în procesul vieții...

După un an se poate trece la etapa a doua, când se prelungeşte pauza de-a lungul perioadei celei de a treia faze lunare, care durează tot şapte zile. Astfel, timp de 14 zile nu se mănâncă, şi tot aşa... Peste un an, în faza a treia, se interceptează şi cea de a doua fază lunară, în acest mod se ajunge la 21 de zile

de pauză. Scoatem în evidență: conform **principiului ciclic** al operațiilor cosmice se obține o *sincronizare şi simetrie a energiilor* ce determină ieşirea din latență a chakrelor. Sistemul limphatic se îmbogățeşte, este mai uşurat în manifestările sale. Ca exemplu ne aflăm în faza celor 14 zile de pauză. În fiecare lună se obține un asemenea merit şi manifest uimitor al continuării unei regenerări fascinante.

Se poate trăi şi fără mâncare?!

Metoda aceasta nu o numim post, ci **pauză**, fiindcă termenul de post s-a perimat, definind un proces dramatic fără o ciclicitate. De aceea, nu este folosit în procesele vieții care sunt continue şi armonioase. Ultima fază este cea care desființează procesul folosirii unei cavități a organismului pentru a se introduce în ea substanțe fizice din exterior. Se poate trăi şi fără mâncare mai ales fizică, situația se reduce la revenirea în procesele subtile ale evoluției, când respirația determină o alimentare continuă şi cauzală, fără să mai existe infecții şi epuizarea energiilor pentru procesul dezasimilației.

Pauza alimentară face parte din suita vieții, este un proces dinamic, evolutiv şi constant

În articolul despre *civilizația carbonului înlocuită de civilizația azotului*, am atras atenția că revenirea şi normalizarea acestor procese au la bază catalizatori ai proceselor subtile, cum sunt substanțele alcaloidice, care au la bază azotul. Asemenea substanțe sunt tratate la ora actuală ca stupefiante, ca toxine, care fac deosebit de rău, vom vedea despre ce este vorba. Pauza alimentară este un proces dinamic, evolutiv şi constant, făcând parte din suita vieții. Trebuie să înțelegem că ea devine inerentă în momentul când omul descoperă alimentația naturală, deoarece naturalizarea nu poate continua la nesfârşit. După un timp corpul-fizic revine la parametri săi, eliminând încetul cu încetul toxicitatea, de altfel după un ciclu de pauze, la începerea alimentației ne suprinde faptul că după o jumătate de oră creşte temperatura corpului ca şi cum ar avea febră, care constituie un semn că organismul nu este de acord nici cu alimentația naturală şi ia măsuri de apărare. După 14 zile de pauză, o revenire la alimentație, chiar naturală, provoacă o uşoară durere, deoarece corpul fizic nu solicită intruşi. Febra, aparenta durere, starea de

lentoare sunt factori edificatori în ce priveşte subtilitatea unei realități ce n-a putut fi determinată prin cercetările științifice. Faptul cel mai important este că, de la primele experiențe (de gradul întâi) ale alimentației naturale, **dispare senzația de foame**. Un factor şi mai impresionant, mai departe se elimină senzația de oboseală după efort, iar în final dispare necesitatea somnului. Somnul se reduce la o relaxare în poziție orizontală, cât mai exact pe linia nord-sud, cu capul spre nord. Vom intra în amănunte asupra acestei alternative în următoarele articole, când vom vedea că se deschid astfel perspectivele cele mai nebănuite.

Amploarea conştiinței este generată de simplitatea şi funcționalitatea elementelor triadei

Revenirea la factorul de credință se realizează, culmea, prin desfăşurarea libidoului, (la cursurile noastre am demonstrat că sănătatea se menține prin cele trei axe: alimentația naturală, controlul mental prin jurnal şi controlul finalizării actului sexual). Elementele Triadei una sunt. Triada excelează în determinarea sa şi trebuie înțeleasă în mod analitic prin suita alimentației, secundar prin amplificarea actului mental şi terțiar prin controlul obținut prin experiență al libidoului. Accentuăm rolul alimentației, dealtfel este primul în şirul enumerării.

În procesul metabolismului se elimină energie, a cărei manifestare este constructivă în toate dimensiunile existenței. Factorul de credință este determinat de amploarea conştiinței, ce este generată de funcționalitatea, simplitatea şi sinceritatea acestor elemente ale triadei şi de accesibilitatea oricărei ființe la ele. Postul rămâne deci, într-o situație ridicolă şi fără nici un sens, şi mai ales atâtea şi atâtea tragedii fiindcă omul, în ignoranța determinată de o naivitate dincolo de orice responsabilitate, crede că există drumuri scurte pentru a atinge performanțele normale pentru orice ființă.

Orice proces evolutiv are un algoritm

Orice proces evolutiv are un algoritm nu pentru a scurta timpul, care în metafizică este doar un concept. Omul intrat în cercul vicios al materialismului este total condamnat la o evoluție a suferinței ce se finalizează prin moartea corpului fizic, ceea ce constituie un declin şi delict în karma sa, plătindu-se cu alte suferințe ce necesită o recunoaştere şi o revenire -de multe ori-

deosebit de lungă.

Algoritmul în cadrul "ELTA UNIVERSITATE" este adaptat la situația omului actual

Algoritmul în cadrul "Elta-Universitate" este o colaborare cu prietenii extratereştri, ceea ce determină un factor universal şi deosebit, adaptat la situația omului actual, nu pentru a determina spectaculosul, ci normalitatea şi firescul existenței într-un univers civilizat şi etern.

IEŞIREA DIN EGIPT SAU DIN ANESTEZIE ?

Trebuie să ne obişnuim că viața este un simbol, pe de o parte mantră şi pe cealaltă yantră. Toate lucrurile materiale constau în conservarea, cristalizarea, înghețarea unei experiențe mentale. *Egiptul* sau *Anestezia* au fost necesare, însă din scenariu biblic şi metaforic trebuie să desprindem să înțelegem sensurile, nu să le preluăm la propriu.

Nu poți pleca de unde vrei să ajungi

Pentru aprofundarea acestei experiențe trebuie să începem de acolo de unde ne aflăm. Nu poți pleca de unde vrei să ajungi. Alimentația este reprezentată substanțial, dar şi mental prin edificări de la formă la conținut. Ceea ce realizăm prin această lucrare este doar inițierea, doar trezirea unor posibilități accesibile oricăruia dintre noi. Putem spune că vindem roşii la grădinar, atât timp cât este adormit sau anesteziat; probabil în visul său, când aude de roşii este atras, căutând să înțeleagă prin experiența sa atavică ce roşii a cultivat, şi prin legea rezonanței determină referința care îl predispune să se trezească.

Drumul spre sănătate nu este presărat cu flori, ci cu fapte înflorite

Majoritatea grădinarilor sunt defăimați de propriile lor experiențe anterioare, când tot aşa au dormit ori s-au aflat într-o anestezie profundă, deci karma a devenit de nerecunoscut, la încarnare, prima situație constă în ştergerea sau realizarea cel puțin a unei balanțe karmice. În sensul celor spuse anterior, mulți care aud de alimentația naturală se opun din capul locului, alții

încearcă câteva luni şi sunt surprinşi cum părinții, colegii, rudele, prietenii îl iau în râs ironizându-l în toate felurile. În cele din urmă cedează, revenind la alimentația anestezică.

Se spune că drumul spre sănătate nu este presărat cu flori, ci cu fapte înflorite deja în viețile anterioare. Ciulinii şi mărăcinii cultivați în astfel de experiențe trebuiesc înlăturați. Răul pe care l-ai făcut în viețile anterioare celorlalți trebuie să-l trăieşti la propriu. Nu, nu este o condamnare, situația nu este atât de persuasivă. Să nu uităm trăim în planul formelor, a iluziilor, binele sau răul sunt iluzii, răul fiind o iluzie negativă ce nu comportă ci compromite experiența spiritualizării existenței. Ce înseamnă spiritualizarea? Armonizarea cu Legea, cu Kybalion, Candelabrul cu Şapte Brațe sau Lumini, mai este cunoscut sub denumirea de Tabla de Smarald, de aici derivă cele zece porunci atât de atenuate şi atât de ascunse în perdelele metaforice şi alegorice încât devin aproape imposibil de descifrat. Vom scrie un întreg număr despre Tabla de Smarald, dar până acolo să vedem să vedem, să învățăm să învățăm, să ne aducem aminte de locul unde am luat-o într-o direcție opusă sensului. Cum spuneam situația nu este atât de tristă sau dramatică. Misiunea lui Isus a fost tocmai pentru a lua păcatele şi a aduce pacea. Isus sau Cristul sau Conştiința Cosmică din fiecare, altfel spus conştiința interioară care este conținutul spiritului poate face acelaşi lucru. **Luarea păcatelor se poate numai prin recunoaştere**. În situația anesteziei este inutil, imposibil de determinat un sens sensului absolut. Citirea acestor rânduri o adresăm acelora a căror karmă nu-i lasă să depăşească propria istorie, până nu vor reface ce au distrus, pentru aceştia ne adresăm în acest capitol. Faptul că toți ceilalți le adresează ironii sunt probele pe care trebuie să le ispăşim, să le depăşim pentru a demonstra că merităm să ajungem în templul sănătății. Nimeni nu ne poate face rău sau bine, decât prin acceptarea din partea noastră. Cum nici noi nu putem face rău sau bine cuiva decât prin colaborare. Faptul că cedăm, ne silim într-un fel să ne ascundem fărădelegile din viețile anterioare. Nu trebuie să ne fie ruşine de ceea ce altă dată am realizat cu orgoliul şi egoismul nostru. Suferința azi se manifestă în multe feluri: sărăcie, nefericire, boală, şi de multe ori toate trei la un loc. Nimic nu este întâmplător, şi niciodată nu este prea târziu pentru a recunoaşte.

Informația materialistă ne scufundă în tenebrele unei vieți frustrate

Recunoaşterea nu este o simplă afirmație sau declarație față de o instituție, ci se manifestă în forul interior, prin răbdare şi cercetare, prin atenție şi curaj, astfel încât îndreptarea lucrurilor devine meritorie. Informația materialistă nu poate determina un factor de recunoaştere, ci aprofundează şi ne scufundă în tenebrele suferinței şi trăirea continuă a unei vieți frustrate. Pentru un anesteziat, chiar aceste rânduri inofensive determină luarea unor măsuri furibunde. Iată un prilej de a avea de-a face cu o entitate care trebuie să-şi continue suferința. Aceştia îşi urmăresc condamnarea capitală, vor ieşi din corp prin metoda morții şi se vor încarna într-o epocă când alimentația este recunoscută în majoritatea situațiilor şI atunci vor spune că aşa este viața. Exact acelaşi lucru îl spun oamenii azi, justificându-şi anestezierea. Ceea ce rămâne este însă cruzimea inimaginabilă de a consuma carne care cu câteva ore înainte era tot la fel de vie ca şi ei.

Recunoaştere-Cunoaştere-Creație

Anestezia reduce la potențialitate latentă imaginația, chiar dacă au ochi, sunt orbiți de întunericul în care trăiesc. Nu vrem să inducem eroarea şi metafora acestor rânduri, cei ieşiți din Egipt ştiu despre ce vorbim. Nu ne vine să credem că trăim în lumină ca fii ai luminii. Fericita majoritate denotă iresponsabilitate şi totodată acceptarea continuării fărădelegii. Au trecut 2000 de ani de când Isus rămâne răstignit. Recunoşterea este determinantă şi în acest sens Isus a reconstruit după numai trei zile Templul. Trei zile sunt exprimate alegoric. Este vorba de triadă, de cele trei: Tatăl-Fiul-Spiritul. În cazul nostru: Recunoaştere-Cunoaştere-Creație, într-un cuvânt Credință.

În fine, trebuie să accentuăm că o asemenea credință nu este tributară unei ideologii sau dogme, ea are rolul de **responsabilitate conştientă** față de armonia realității absolute. “Iubeşte-ți duşmanii şi-i vei învinge”. Formula fiind valabilă şi astăzi, primul duşman eşti chiar tu, desigur îl menajezi pentru a crede că aşa nu va şti nimeni. Nu uita că tu însuți îl ştii, îl cunoşti şi putem spune că nu este nimeni. Altfel spus, chiar dacă ceilalți ştiu multe lucruri despre noi, n-au nici o putere de a ne ierta sau uita. Creatorul, numai el poate face sau desface. Vrem sau nu

vrem, trebuie să acceptăm că suntem creatori negativi, dar factorul principal rămâne **Creatorul.** Faptul că mulți sectanți își bat joc de această realitate, considerându-se creaturi îşi justifică suferința gratuită şi fără nici un sens logic şi resposabil. Iubindute, vei fi iubit, trebuie să acceptăm odată pentru totdeauna că iubirea nu este o declarație, afirmație, sau vorbă în cuvinte poetice, iubirea este FAPTA. Cei care vreți să ieşiți din Egipt, vor urma cei 40 de ani de deşert, penitența, probe şi încercări şi după aceasta veți vedea de pe culmile realizării Canaanul făgăduinței, unde curge lapte şi miere.

Scriem aceste rânduri când în Casa lui David este sărbătoare, iar naşterea şi marea speranță că atâția Isuşi se vor da jos de pe crucea suferinței şi orgoliilor, trufiei şi amăgirii. Saul a plătit prin orgoliu, David prin iubirea neînțeleasă, Solomon prin amăgire. Aceste simboluri trebuiesc determinate faptic, şi numai prin experiența greşelilor noastre ne putem determina să destindem karma. Repetarea greşelilor denotă ambiții, egoisme, indiferență şi se numeşte păcat. Preoții prețuiesc prețul şi nu valoarea faptelor, astfel sunt cei care ne răstignesc la fiecare încarnare. După cum vedem, recunoaşterea se apropie mult de notele spirituale, fiindcă aici este centrul manifestării şi mărturisirii. Vom clarifica aceste aspecte într-un număr acordat în întregime pentru : *“Cine va bea apă din acest izvor, nu-i va mai fi sete niciodată”.* Ieşirea din Egipt sau din Anestezie este un factor responsabil, prin învingerea răutății personale, prin autocunoaştere şi răbdare.

Pentru recunoaştere, trebuie să cunoşti dosarul pentru care eşti învinuit şi reținut ca inculpat şi asociat unei suferințe aparent veşnice. “Veşnice” prin indiferență şi lenevia noastră, prin naivitatea de a accepta valori false şi credința atât de naivă în spectacolul pitoresc şi de neînțeles al religiilor, care sunt primele probe în manifestarea Cristului şi a ceea ce suntem în realitate. Indicam cel puțin cunoaşterea ştiinței materialiste: botanică, zoologie, biologie, anatomie, chimie, fizică şi apoi metafizică.

Ieşirea din Egipt este un simbol universal, nu trebuie să preluăm astfel de lucruri ca poveşti şi imaginații neverificabile şi nejustificate, ele au o reprezentare în societatea de astăzi cu chiar mai multă suferință, aproape de nedescris. Urăm celor nevoiaşi să-şi ia patul şi să umble, să lase răutatea ignoranței precum ca: lipsa cărnii aduce anemia, mâncarea nefiartă n-are gust. Pentru că încercarea moarte n-are, altfel există moarte

pentru oricine. Acest număr cât şi celelalte două sunt pentru a desconspira asemenea situații, după asemenea lucruri rămâne ca Fiul să se întoarcă la Tatăl descoperind Spiritul sau să se întoarcă la spital, descoperind suferința. Binele şi răul sunt iluzii, dar o iluzie a binelui este mai fericită decât cea a răului. Deschiderea drumului stă numai în puterea fiecăruia, nimeni nu-l poate ajuta şi totuşi ceea ce ne poate convinge sunt numai **faptele** şi iar faptele pe care nimeni şi nimic nu le poate schimba. Cei care au îndrăznit să recunoască, prin curaj şi responsabilitate privesc surprinşi în urma lor deşertul şi dincolo de el. Egiptul a rămas o umbră, amintiri ce cu greu mai pot fi recunoscute, dar acolo sunt sclavii suferinței, care se închină idolilor senzorialității şi materialismului.

"N-AM ŞTIUT, NU DIN CAUZĂ CĂ N-AM VRUT"

Astfel de cuvinte mi-a fost dat să ascult. Ele conchid un adevăr indubitabil datorat lipsei de informație. Statul ascunde adevărul despre situația alimentară. Nu trebuie să criticăm, cum se mai spune: nu ai dreptul să judeci pe nimeni. În ciuda acestui fapt, atâția au ajuns să descopere minunea Canaanului, trăind lipsa unei senzații cum este teama de boală, sărăcie, nefericire. Cum au fost posibile? Aproape că nu ne vine să credem, *nodul Gordian* se află simplu şi sincer la îndemâna fiecăruia. Lucrurilor prea cunoscute nu le mai acordăm nici o importanță, considerând că sunt banale. Ar rezulta că rezolvarea marilor suferințe ale unei civilizații constă în trimiteri mesianice din ceruri sau chiar venirea extratereştrilor pe Geea.

Cum spuneam în articolul anterior, nimeni nu te poate ajuta, decât prin colaborare, şi altfel spus **tu însuți realizezi ce trebuie** sau ce nu trebuie. Referințele sunt numai sugestia, numai un punct de sprijin pentru a da vina când nu reuşim o situație, un lucru. Atunci când nu depăşim o probă, ar trebui şi suntem datori să recunoştem că nu am realizat-o. Chiar dacă cineva ne-a vrut răul, tot noi l-am ajutat şi acceptat, colaborarea apare superflu. N-am cerut nimănui să ne mulțumească, ne facem doar datoria şi aşa cum trebuie, **prin fapte**.

Ne gândim la fericire, la libertate, la iubire, oare nu ne dăm de gol, în mizeria dezamăgirii, că ascundem ceva?

Aceste cuvinte sunt determinate de înfăptuiri la propriu. În România există astăzi atâta boală, dar dacă s-ar întocmi o situație, s-ar demonstra că mii de oameni nu mai ştiu ce este boala, şi aceştia sunt *eltiştii.* Nu le-a fost uşor, pentru a ajunge trebuie doar să înfrunți ceea ce te convinge că nu merită, că este doar o prostie, că viața înseamnă numai suferință şi iar suferință. Totuşi de ce ne gândim la fericire, la libertate, la iubire, oare nu ne dăm de gol -în mizeria dezamăgirii, -că ascundem ceva? Chiar aşa stau lucrurile, realitatea este gratuită şi deosebit de costisitoare.

Explicam acum şapte ani la cursuri studenților, încă de la început, că oamenii vor muri de foame mâncând. În pericol sunt cei care au bani, aceştia nu vor avea nici o posibilitate, proba banului încă n-a fost depăşită şi dacă cineva reuşeşte se spună contrariul, dovedeşte că excepția confirmă regula. N-au ştiut, dar au aflat. Ce? Că se poate. Aceste posibilități sunt la îndemâna oricăruia dintre noi. Dar aceste posibilități determină, în definitiv, acumulări ale obişnuinței şi plictiselii. Aşa stând lucrurile, să luăm un exemplu. O familie formată din trei copii, cei doi protagonişti, o bunică. De dimineață, la piață, mama unde valorifică toate rezervele, la ora şapte este acasă, în laboratorul unde va trebui să distrugă toți banii munciți. După câteva ore de muncă şi iar muncă îi invită pe membrii familiei la masă. Dacă ar fi preparat alimentație naturală: o ciorbă, o mâncare şi un desert nu i-ar fi luat mai mult de o oră. În restul timpului ce să facă? Să cânte la harfă, să picteze sau să sculpteze? Alimentația denaturată, denaturează calitățile umane, reducându-ne la o ființă digestivă, instinctivă, încetul cu încetul se pierd talente şi visuri ale copilăriei, care mai păstrează ceva din dorința de viață frumoasă şi mai civilizată. Plictiseala? Desigur, desigur...

Generalizarea unei culpe a determinat o realitate inumană.

Să vedem şi un alt moment. Suntem atât de liberi acasă, dar la televizor nimic interesant, riscăm să adormim citind, să ascultăm un Bach sau Beethoven pare prea trist. Deodată vedem frigiderul. Îl deschidem şi ochii devin plini de speranță, scoatem ce-i acolo şi ne facem de lucru: prăjim, fierbem... Ziua a trecut şi suntem

mai siguri că mormântul nu va fi ocupat. Copiii sunt forțați să mănânce toate mizeriile, bătrânii se forțează să consume aceleaşi feluri de toxicitate. Cine este de vină? în general educația. Dar mai există un fenomen: copiii care nu vor să bea lapte fiert sau să mănânce carne. Părinții speriați nu-i lasă, se simte lipsa de experiență şi curaj, de demnitate şi iubire. Mamele îşi sacrifică copiii pe altarul materialismului, desigur la propriu nu este o figură de stil. În rândurile *eltiştilor* sunt şi cei care au copii aflați la o vârstă când trebuie să fie foarte atenți, dar plătesc amenzi la policlinică pentru că nu vor ca aceşti copii să fie vaccinați sau tratați cu fel şi fel de substanțe alopatice şi, culmea, aceşti copii sunt sănătoşi. Se ştie, copiii trebuie să mănânce ziua pentru ca noaptea să plângă, să urle şi în cele din urmă adorm în chinurile unor dureri pe care starea de anestezie încă nu le-a atenuat. Cum să înțeleagă aceşti părinți cât sunt de criminali? Generalizarea unei asemenea culpe a derivat şi determinat o realitate inumană. Să fii sănătos astăzi se întâmplă numai în anticamera spitalelor, teama de boală, chiar şi când mănâncă ceea ce le place, nu este indiferentă.

Alimentația naturală nu este un regim sau ceva exotic

Alimentația naturală nu este un regim sau ceva exotic. Miliarde de animale, peşti, păsări, mamifere consumă numai alimentație de gradul I. În păduri sau pe câmpii, în mări şi văzduh nu sunt spitale sau farmacii, nimeni n-a văzut o cioară să aibă arterioscleroză sau reumatism, cu toate că stă pe sârma telegrafului în plin ger şi mai îi arde să şi cânte. Calul mănâncă numai paie, celuloză, ar trebui să fie rahitic, anemiat şi distrofic, cu toate acestea mândrețea sa, alură şi faptele sale sunt de netăgăduit. Ne dorim sănătea, dar suntem împotriva ei. Cine să mai înțeleagă ce vor oamenii? Minunile gratuite şi ignorante sunt imposibile.

Transferăm prostia din generație în generație, iar colapsarea este deja în desfăşurare.

Lipsa de curaj determină alăturarea față de cei ce produc astfel de deşteptăciuni despre vitamine şi calorii, despre săruri minerale şi câte şi mai câte. Dacă îi întrebi de unde cunosc asemenea lucruri, vor spune că au învățat la facultate, că au citit. Rezultă în definitiv că au fost supuşi factorului de acceptare,

nimeni dintre ei n-a verificat alternative pentru a fi sigur că asemenea învățături sunt valabile. Transferăm prostia din generație în generație, iar colapsarea este deja în desfăşurare. Ce fac atâția savanți şi deştepți, clerul medical cât şi cel preoțesc? Ce să facă unii pe lângă o tigaie de cartofi prăjiți? Alții au grijă să nu se ardă friptura. De ce să nu recunoaştem că sunt atât de anesteziați, încât nu le-a mai rămas decât factorul de acceptare. Preiau o ştafetă şi o aruncă generației următoare cu toate consecințele de care s-au convins din plin.

"N-am ştiut, nu că nu am vrut". Chiar şi eu am fost surprins, de multe ori nu m-am gândit la un asemenea aspect, oamenilor le este ascunsă o realitate reală, normală şi firească, au impresia că alimentația naturală înseamnă să ții o varză între picioare şi să rozi din ea în timp ce ai un morcov într-o mână. Lipsa de imaginație este *deplinul* ignoranței, decât deloc este bine şi aşa, nu se moare aşa deodată, ci numai prin suferință cât ține. Când nu mai ține, se scapă de ea la reîncarnarea următoare. Ne-am convins că mereu mai mulți oameni surâd acum, şi-au revenit la cerul senin, imaginația, creativitatea, colaborarea, sociabilitatea şi mai ales la credință. Acestea au devenit lucruri fireşti, normale, pentru ei, fără să se ajungă la asemenea veleități prin rugăciuni, mantre sau asane. Acestea nu sunt decât spectacolele groteşti ale unei cunoaşteri antetemporale depăşite.

Sănătatea este singurul factor de reabilitare, la propriu, al societății

Societatea umană este deja pregătită: ştim să citim, să scriem, învățăm atâtea limbi străine până ce nu mai sunt străine, autostrăzi, internetul, calculatoare şi sigur, lipseşte din enumerare BIBLIA... Dar pentru a ajunge la ea trebuie să fii de-a dreptul sănătos, să poți trece de acceptare, teamă şi rețineri nesăbuite. Preoții n-au timp de asemenea situații, ei trebuie să-şi facă datoria şi o ştiu prea bine. Sănătatea este, pentru moment, singurul factor de reabilitare, la propriu, a societății umane. Însăşi viața particulară se schimbă atât de mult, încât nici nu ne mai vine să credem c-am putut trăi dormind în neştire, că ne era teamă de propriile relații, că stăteam la coadă ore întregi pentru o carne mai ieftină, că nu aveam curajul să folosim laptele nepasteurizat şi secondo tempo, cât de fericiți eram când aveam un medic la îndemână, plus suferința...

Profesiunea ziariştilor este de a remedia un genocid incalculabil

Toate acestea s-au topit ca şi cum nici n-ar fi fost. Totuşi mai sunt pentru cei deştepți, pentru cei care nu-şi pot depăşi karma prin orgoliul ce-i opreşte să recunoască că nu prea stau în picioare cu aceste teorii despre formal şi general, despre lipsa de implicare şi cercetare la propriu. Cu riscul de a sacrifica întreaga populație, nu vor recunoaşte că ştiința a încurcat borcanele. Ştiința are în domeniul tehnologiei nota zece, dar în domeniul sociologiei nota minus zece. Pe de altă parte, media formată din triada: ziarişti, reporteri radio şi redactorii din televiziune sunt doar salariați, ei nu-şi pot permite să medieze informația cu riscul de a fi dați afară din servici, şi totuşi... Profesiunea lor nu este ireală, acolo unde sunt, remeditează un genocid incalculabil, dar proba banului, salariul sau sclavia salariului îi reține să-şi afirme umanismul prin salvarea la propriu a milioane de ființe victime, dar nevinovate. Suntem alături de voi, fiindcă şi lângă noi au fost cei care şi-au făcut datoria şi nu dorința, astfel şi voi veți sta alături de cei ce vor avea nevoie de surâsul luminii şi păcii, depăşind probe şi ispite, îndoieli şi ignorațe acceptate. Veți dobândi astfel bucuria de a privi în urma voastră cu demnitate şi atât de sănătoşi, încât iar nu ne va veni să credem că este posibil. Acum mulți ştiu şi au devenit mari. Nu sunt cuvinte de laudă sau flatare, ci realități ale faptelor, ale bucuriei că se poate şi mai ales atât de simplu şi sincer. Cunoaşterea sorgintei răului prin sinceritate, datorie şi curaj aduce cum se spune: “binele nu vine niciodată singur”. Cei care vă temeți de ironiile celorlalți gândiți-vă că ele nu sunt altceva decât propriile voastre ironii. Desigur că vă tentează să fiți sănătoşi şi puternici, dar acest aspect nu este atât de gratuit ca dorințele, sunt datorii şi fapte ce trebuiesc reglementate prin recunoaştere.

Până una alta încă este bine pe cruce, putem face plajă, privim de sus lumea şi viața. Dar, cele trei zile au trecut de mult, v-a uitat cineva acolo. Zilele acestea este atâta fericire şi bucurie în Casa lui David, evanghelie vă zic vouă, evanghelie tuturor.

27 decembrie 1996, II-Albastru.CAIM.

AFORISME

21. Suferința este cronica căutării ei.
22. Greutățile îi stabilizează pe cei mulți.
23. Pentru cei puternici nu există scopuri.
24. Acceptarea inițiază sfârşitul.
25. Adevărata suferință nu se ia.
26. Educația este cea care poate educa educația.
27. Ştim destul pentru a recunoaşte ce nu ştim.
28. Nu poți depăşi decât ce te ajută să depăşeşti.
29. Ceea ce ne place, ne place şi când nu avem.
30. Boala îşi bate joc de suferință.
31. Cei puternici învinge, cei slabi se îngraşă.
32. Ceea ce ai te obligă, ce n-ai te aşteaptă.
33. Inutil să vezi ceea ce puteai.
34. Ceea ce nu înțelegem, înțelegem când vrem.
35. Cei mici cresc în jos, cei mari în sus.
36. Cei care pierd consumă mai mult decât cei care câştigă.
37. Descoperă lumea, dar nu o dezbrăca.
38. Când nu ai, îți vin mai uşor greutățile.
39. Când nici teama nu te ajută, eşti fricos.
40. Nu te lăsa convins, ci convinge-te.
41. Cei care ne ajută s-au ajutat singuri.

17 B - Alimentația

CUVÂNT CONTINUU

*Sunteți siguri acum că ați cumpărat o acțiune pentru propria viață, sunteți deci acționari ai vieții, iar beneficiile sunt în fiecare clipă. Şi dacă această revistă **17** n-are o formă luxoasă, ne putem convinge că adevărata sa valoare este conținutul. Depinde de noi, de colaborarea noastră. Astfel, probele sunt pe măsura faptelor, noi nu facem decât să desconspirăm o civilizație ce pentru moment poartă doar numele de "civilizație". **17** circulă în mod limitat şi restrâns, iar atâția oameni au nevoie de aceste informații, dar nimic nu este întâmplător. Revenim aducând cuvântul pentru eradicarea suferinței atâtor oameni, pentru ca ei să vadă că se poate. Pentru aceasta trebuie şi iar trebuie să ne plătim unii altora prin colaborare, fraternitate, bun-simț ca frații nostri să aibă posibilitatea de a surâde ca voi.*

*Revista **17** este protejată, circulând numai în mediile vibrațiilor pozitive. Noi facem tot posibilul să nu fie întinată de aspectele comerciale de marfă. Totuşi este atât de necesară milioanelor şi milioanelor de ființe ale suferinței ce sunt victime nevinovate. Câți dintre noi ținem bani în bănci? Câți avem averi şi obiecte, bunuri pe care practic nu le folosim, blocând răspunsul real la suferința celor care n-au acces la aceste rânduri? Mulți eltişti uită că au venit din această lume de suferință. Am pus anume un preț mare pentru **17**, fiind un mod de a determina posibilitatea şi a celorlalți de a descoperi această problematică. **Oricât de mare ar fi prețul ei, nu este şi nu poate fi mai mare decât viața**. Apelăm la cei care prin karma, datoria şi misiunea vieții lor pot să lase deoparte interpretările, suspiciunile şi mai ales să nu uite că a-ți face ție însuți bine şi a uita de ceilalți este cel mai nefericit păcat.*

*Pentru că **17** să funcționeze mai bine, este nevoie de o minitipografie care să asigure câteva mii de exemplare de revistă. Ceea ce putem asigura acum sunt numai câteva sute, **printr-o muncă manuală**. Posibilități există, prin responsabilitatea celor ce au curaj şi demnitate putând determina ca natura acestei situații să fie mai corectă, să se îndrepte. Îi asigurăm pe cei care*

deopotrivă sunt în stare şi beneficiază de posibilități de ajutor rambursabil că nu dorim nici noi să fim sustinuți de un ajutor clasic şi de un gest depăşit de filantropie. Banii trebuie să circule, nu să fie aruncați în acțiuni puerile de iubire şi de aşa-zisă salvare. Mulțumim celor care au contribuit prin împrumuturile lor pentru a putea pune în funcțiune această posibilitate. Mulțumirea noastră se adresează inclusiv din partea celor care se vor bucura şi vor face astfel primii paşi spre lumina descoperirii culorilor vii ale vieții.

Cuvântul Continuu este un apel continuu pentru cei care folosesc alimentația naturală şi ştiu prea bine că prețul de cost este redus de zece ori față de cealaltă. Oferindu-le zeciuiala, pot şi trebuie la rândul lor să vadă posibilitatea şi din partea lor, astfel zeciuiala va determina la rândul ei amplificări din aproape în aproape, pentru ca această civilizație chiar românească să fie edificatoare şi pentru ca şi celelalte popoare să-şi regăsească calea şi ***binecuvântarea prin propriile fapte.***

Informația este adresată celor ce o intuiesc şi sunt pregătiți să premediteze prin curajul şi inteligența lor o situație viabilă. Pentru mai departe, aducem toate cuvintele de bucurie şi de mulțumire din partea noastră şi mergem mai departe, încât drumul să fie mai curat şi mai sănătos. Elta-Universitate urează toate aceste urări din sufletul nostru pentru spiritul universal, trebuie să învățăm însă să depăşim probele şi ispitele. Trecem prin cea mai dificilă probă a probelor, una dintre cele mai neobişnuite, la care nimeni nu se aştepta: revenirea la normalitate pentru cei care pot vor putea mereu mai bine.

AUTORUL

FOAMEA SAU ENERGIA COSMICĂ?

Alăturarea celor două elemente determină un moment nefiresc față de ceea ce ne-ar atrage. În definitiv, nimeni n-a definit foamea. Ce este? Cum se manifestă? O simplă reflectare la subiectul acesta ne dă fiori, ne îndepărtează, ne dă reținere şi aşa ajungem să facem tot posibilul să nu avem de-a face, nici măcar teoretic, cu asemenea lucruri.

Alimentația nu este decât "tina"

Tocmai acest lucru, însă, ar trebui să fie uimitor de interesant. Deja, în urma articolelor din numărul trecut al revistei, am reținut că alimentația nu este altceva decât *"tina".* Aceasta era metoda şi meritul lui Isus pentru a le inspira, cu adevărat, aşa-zişilor credincioşi credința în ceea ce se manifesta. Sugestia sau fenomenul placebo au intervenit de numeroase ori în rezultatele sau în ceea ce ajungem să credem că suntem cu adevărat în stare. Trebuie mereu să ne justificăm, să dăm vina pe ceva, pentru a ne asigura de diferitele performanțe ale realității şi existenței. Am determinat prin experiența noastră un nivel de nesiguranță şi datorie permanentă prin asemenea nepermanență şi discontinuități.

"N-am mâncat, deci murim"

În fine, foamea este o stare care apare când nu mâncăm. Ne referim aici la sugestia tinei inspirată de alimente. Cantitativ, consumăm aproximativ o tonă de alimente într-un an. Cu cât avem mai multă asemenea sugestie, o ducem, după părerea generală mai bine, şi astfel ieşim la pensie la 60 de tone şi murim la 66 de tone (mai lipseşte un 6, speculațiile pot continua...).

Mimetismul este comod, dar şi incomod

În lipsa acestei sugestii "alimentare", avem mantra celebrei realități: "*n-am mâncat, deci murim*". Suntem ceea ce gândim, suntem permanent gândurile noastre şi nu ale altora, chiar dacă le copiem prin "miracolul" mimetismului atât de comod, dar şi incomod pentru ceea ce este existență la propriu. Tot ce se poate pentru a nu putea. Deci, în urma realității formale, nu mâncăm,

murim. Dar nu se moare dintr-o dată, ci prin răbdare, încetul cu încetul, aşa spune mantra ignoranței. Mai departe avem starea de insuficiență, oboseală sau lipsă de energie, mişcările devin nesigure, acuitatea scade în toate direcțiile, simțim cum ne scădem şi ne ofilim, apare disperarea şi irascilibitatea instinctului de conservare. Ştim că murim şi totuşi nu vrem...

***

În cele mai dese cazuri, cineva ne spune că trebuie să mâncăm, *pentru că este mai bine*, (o altă mantră). După ce mâncăm şi chiar în timp ce mâncăm, parcă, desigur aşa şi este, ne revin puterile şi mai ales gustul pentru viață. Aproape că uităm tragedia prin care am trecut, mai bine umflați de viață decât dezumflați de moarte...

În existență şi în realizare depindem de energii...

Să trecem peste aceste relatări metaforice, ale manifestării, să vedem şi să înțelegem ce se întâmplă în realitate. Tubulatura digestivă este doar un canal de eliminare a oricăror intruşi. Ceea ce este interesant -şi trebuie să scoatem în evidență aceasta-, tubul digestiv este suprapus sau paralel cu axa *chakrelor*. Când nu mai mâncăm, energia cosmica circulă prin aceste nadisuri şi chakre determinând o stare inedită ce o resimțim în mod independent de experiența particulară, fiindcă energiile sunt determinante. De energiile acestea depindem în privința forței de existență şi de realizare a atâtor merite ale unei existențe deosebite.

Când suntem în situația de a nu avea ce mânca, energia nu mai întâlneşte pe traiect substanțele grosiere. Astfel, ea se autoamplifică, devenind mai liberă. Pentru un corp-fizic atenuat de lipsa adevărului şi conştiinței universale, deci **un corp aproape deşelat de experiența materialistă,** energia determină paralizarea sistemului nervos. Muşchii nu ne mai ascultă, acuitatea devine incertă. Trebuie să mai spunem că această energie circulă antigravitațional, (de jos în sus, de unde de jos şi unde sus, pentru moment n-are importanță), fiindcă în aceste cazuri *jos* şi *sus* devin concepte spațiale, dar **spațiu nu există în metafizică**. Situația poate deveni critică cu adevărat, deoarece autoamplificarea acestei energii poate distruge corpul fizic. În opoziție cu energia care urcă, substanța alimentară circulă

gravitațional în momentul când mâncăm, de la cavitatea bucală la cealaltă cavitate. Ceea ce se petrece este frânarea energiei cosmice până la parametri necesari constituirii unui echilibru normal al existenței. Frânarea energiei repetându-se de câteva ori pe zi, aduce cu sine diminuarea forței vitale şi dezechilibrul parametrilor fizici. Alimentația denaturată provoacă prin acumularea toxicității o situație mai critică, lucrurile devenind dramatice până la omorârea corpului fizic. Nu sunt reclamații sau cel puțin amenzi pentru aceste situații, mai ales că inculpatul nu se mai vede sau zicem că *nu se mai mişcă*.

Omul are două corpuri

În cazul alimentației naturale ritmice corpul este armonizat. Ne referim la o alimentație mai mult calitativă decât cantitativă. Prin treceri succesive la etape superioare corpul devine mai adaptat la energia cosmică. Rezistența sa creşte până când, la alimentația de gradul III, ne bazăm numai pe energia cauzală sau cosmică. La aceasta vom mai reveni, dar putem spune încă de pe acum, că subiectul tangentează Tantra sau energia derivată din activitatea sexuală. Acolo vom restabili adevărata valoare a vieții, descoperind că omul are doar două corpuri.

Trebuie să scoatem în evidență, dincolo de justificări şi de sugestii aberante, că acordând o conştientizare sinelui sintetic, viața este un merit în diversitatea atâtor posibilități. Acestea se situează într-un algoritm deosebit, etapele şi fazele sale nu se pot încurca niciodată. Prin ritmicitate se obține armonia, care determină ansamblarea în circuitul cosmic. Nu nirvana, cât bunul simț, normalitatea prin firesc şi necesitatea construiesc ordinea şi pacea supremă în situația dată. Pe acest fond putem înțelege că foamea sau postul rezultă din lipsa tratării conştiente a unor elemente dominante, dar care, prin abstracție şi mai ales prin ignoranță, acceptare naivă şi leneşă, ne defineşte ca deştepții lumii.

Dacă putem asculta viața, ea ne ascultă

Suntem expuşi la situațiile cele mai acrobatice prin care *reuşim* să orientăm ceea ce nu vrem spre ceea ce pare să vrem. Suferința şi munca se dovedesc inutile în dobândirea unui minim de fericire, care pare să se ferească de noi. În definitiv şi în mod cert, noi ne ferim de fericire. Reiese clar că foamea sau postul nu sunt op-

erative, un fel de nucă în peretele existenței. Reliefarea unui minim bun simț şi tratarea în mod holistic, cu răbdare, chiar ludic şi aleatoriu a unei educații metafizice, determină posibilități nebănuite, ce nu țin cont de suite tradiționale şi trădătoare, de preluări mimetice şi atât de savante. Viața, dacă o putem asculta, ne ascultă şi mai bine. Colaborăm cu experiența din greşeală în greşeală spre victoria eternă.

Ceea ce căutăm, descoperim în mod critic, fără nici un sens

Pentru inițiați viața este o comedie, pentru deştepți o tragedie. De aceea, cei care râd sunt sănătoşi şi deplini, pe când ceilalți sunt mofluzi şi handicapați, melancolici şi întristați că ceva nu merge. Cam totul?! Dar pentru a ajunge să râzi, îți trebuie cel puțin să asculți curajul minimei înțelepciuni, să ai un spirit de observație normal şi natural, aşa încât să nu repeți o gafă. Să poți evita ceea ce-ți face rău sau rezultatul să fie cel puțin un rău original şi tot aşa... Fără să vrei, constați că ceva te determină să ajungi pe o anumită cale şi lucrurile se îndreptă de la sine. Acest proces se numeşte **autocorecție** şi depinde de autoeducație despre care vom vorbi în detaliu.

A trăi cu teamă de existență însemnă să intrăm în rezonanță cu toată teama din lume. Astfel, cum se spune într-un proverb, "de ceea ce te fereşti nu scapi". În neştiința şi deşteptăciunea noastră punem răul înainte şi apoi dăm cu capul de el până când ajungem la noi înşine urlând în rugăciuni şi reclamații, şi până vă va şopti amin.

Toate acestea sunt determinate de lipsa determinării pentru că, ceea ce căutăm, descoperim în mod critic şi fără nici un sens. Ceea ce trebuie există şi într-un fel ne-ar aştepta "*Ce este al Tatălui este şi al tău*". Un asemenea tată aiurit ar trebui să fie totuşi deosebit de bogat în păcate şi deşteptăciuni. Totuşi lucrurile sunt deosebite, chiar dacă ne aşteaptă până ne vom sătura de experiențele proprii exterminante. Prin încarnări succesive ne învățăm să evităm ceea ce până la urmă tot acolo am ajunge, realizând că suntem datori şi mai ales **responsabili față de propria realitate.** Acest lucru este valabil oricât am da vina în exterior, care nu există. Foamea este o cacialma a materiei, neînțeleasă, o situație tristă a lipsei de atenție şi de responsabilitate. În realitate, după cum reiese din realitatea

lucrurilor, nu este nevoie de alimentație. Se pot determina cele mai impresionante merite ale evoluției şi mai ales evitarea morții. Chiar trebuie să surâdem. Şi totuşi e necesară nu multă răbdare, ci răbdare în general. Ea stimulează spiritul de observație, dăruindu-i un sens pentru determinarea sensului unic, deoarece cauza vine din interior şi se manifestă în exterior şi nu invers. Prin această credință falsă am ajuns astăzi la o inversare a valorilor şi trăirilor noastre, care se plimbă între maternitate şi cimitir. Între barză şi coasă nu se trăieşte, ci se supraviețuieşte.

Foamea adevărată devine visul realizării într-o realitate divină şi deosebită. Adevărul şi non-adevărul sunt Adevărul

Astfel stând lucrurile, trebuie să le ascultăm până ce le vom putea discerne în mod cert şi evident cum stau lucrurile în realitate. Suntem dedicați alegerii responsabile. Nimeni nu ne poate face rau sau bine, pentru ca singuri noi ne pricepem si trebuie sa ne pricepem cum trebuie sa fim. La mijloc se afla propria noastra traire.

Foamea si moartea nu exista, dar noi reusim in divinitatea noastra sa le realizam. Infaptuim, culmea, un “merit” care ne desconspira cit suntem de divini, compromitindu-ne propria existenta. Ne bazam pe faptul ca legile universale sunt rabdatoare si mai ales intacte. Trebuie doar sa ne dam jos la prima statie si sa mergem pe picioarele noastre pana ajungem la aripile vietii si atunci putem survola un bine meritat sens al evolutiei continue si armonioase. Ceea ce trebuie sunt aspecte legice si necesare. Turnura vietii va gasi in primul rind propria naturalete si respectare pentru binefaceri senine si meritorii. In alegerea profundei experiente evitam o experienta buna pentru o alta si mai buna. Adevarul si non-adevarul sunt Adevarul. Suntem si mai nutrim inca...Foamea adevarata devine visul realizarii intr-o realitate divina si deosebita a rascumpararii pacatelor noastre.

EDUCAȚIA ALIMENTARĂ ŞI ALIMENTAȚIA

Educația este la ora actuală suma tradițiilor. Acestea rezonează cu trădarea, cu leşinul academic față de vârfuri pleşuve, merite ale înaintaşilor, fără a bănui comedia că tot noi am fost. În unele cazuri şi mai comice, am fost chiar mai buni decât astăzi. Dacă am putea determina o tradiție ce înseamnă reîncarnare, restaurare şi mai ales responsabilitate, altfel ar sta lucrurile.

Educația este o ştafetă din generație în generație, mereu mai scăzută, mai diminuată, astfel încât generațiile de azi dețin o educație formală şi deformată. Ceea ce urmează este , dacă se mai poate, să o transfere următoarelor generații. Ele însă sunt ceva mai atente, dorind o alternativă firească şi normală la toate aceste rele. Revista *17* oferă tocmai o asemenea alternativă. Ce înseamnă "alternativa"? O posibilitate de a alege între două soluții. Ce înseamnă a alege? A decide care dintre cele două soluții este mai bună. Din alegere în alegere apare suita şi sensul primordial, ce înseamnă evoluție.

Educația alimentară este culmea ignoranței şi a suferinței

Tot azi, educația este doar bunul rău al situației degenerate prin lipsuri informaționale şi la rândul lor cenzurate şi limitate de deştepții ce au conspirat pentru a evita propria dezamăgire ca ceva nu funcționează. **Chiar dacă nu funcționează, nu suntem în stare să definim tragedia şi suferința ca veleități şi supreme obiective ale existenței.** Aceasta sunt sigur că nu convinge pe nimeni, nici pe deştepții care încă mai vorbesc despre fericire şi sănătate, pace şi armonie în conviețuire. Dacă vor mai vorbi despre asemenea lucruri frumoase, sfârşitul lumii este asigurat şi determinat printr-o uluitoare premeditare. Educația alimentară este culmea ignoranței şi a suferinței. Ceea ce se defineşte duce la finalitate. Astfel de lucruri de neînțeles şi totuşi acceptate şi asimilate canalizează şi deturnează suita existenței înspre efemeritate şi inepție înțeleaptă. Totul în această educație-alimentară este ironie: mâncăm ca să nu murim de foame şi în realitate n-a scăpat nimeni, adică să devină nemuritor în urma faptului că a mâncat zeci de tone de atâta **educație**. "Hai să

mâncăm, să nu se strice mâncarea". Ştim deja cum stau lucrurile, dar nu ne lăsăm. De ce să se strice afară când avem deja burtă? Trebuie să încercăm şi să ne menținem (bolnavi, suferinzi) până când ne vom convinge. Când suntem bolnavi, suntem şi mai sadici, oblingând bolnavul (pe noi) să mănânce pentru a nu muri. Colac peste pupăză, îi compensăm lipsa de toxine, pentru că spitalizarea să nu fie o vacanță şi mai ales să ne asigurăm că nu-i va mai trece... Atâtea şi atâtea despre ceea ce educația-alimentară deturnează şi detronează până nu mai avem ce. Lipsa de experiență? Atât timp cât există o experiență nu suntem în stare să percepem realitatea tristă şi ignorantă a situației. Există şi experiențe cu adevărat pozitive, nu doar figurative, dar până şi acestea sunt date deoparte, lăsând loc morții şi suferinței.

Acumularea atâtor rele determină o reducere a handicapului situațiilor inoportune şi ireale

Alimentația este figurativă, nici măcar formală. Jocul de cuvinte poate să deruteze: *figurativ* în sensul de dinamică a ceva, un mijloc inerent până la deconspirare. Figurativul figurează până ce certitudinea înlocuieşte funcția normală şi operativă în sensul revenirii şi recunoaşterii adevărului prin trăirea cu adevărat. *Formalul* este numai un aspect mimetic şi obținut prin acceptare ce ne situează în lunga teamă (anestezia) generată de suferința provenită din insuficența alimentară. Un lanț aparent nesfârşit, dacă n-ar exista aşa-zisa altă figurație, moartea, care nici ea nu este formală. Reiese astfel că alimentația este formală, iar moartea -figurativă. Ne aflăm în realitate în domeniul speculațiilor, dincolo de care realitatea binecuvântării ne priveşte uimită că orbecăim prin întunericul înțelepciuni senzoriale sau materialiste.

Societatea umană se află la ora actuală la o răscruce, şi nicidecum o crucificare. Acumularea atâtor rele determină o reducere a handicapului situațiilor inoportune şi ireale. Trebuie să alegem realismul prin sinceritate şi simplitate. Elta-Universitate a determinat deja spargerea unor bariere şi a demonstrat ceea ce era de demonstrat, ea nu-şi asumă paternitatea acestor lucruri fiindcă ele sunt cunoscute de când lumea, dar şi ascunse tot de când lumea. Revenirea şi revendicarea curajului a determinat descoperiri uimitoare, atât de accesibile oricărui om. Rămâne ca asemenea ființe să-şi determine acum un factor de luciditate şi responsabilitate.

Trăim prin adevăruri şi nu prin justificări

Alimentația nu este nici figurativă, nici formală, ea este doar un joc pentru a ajunge la adevăratul joc. Tot ceea ce mâncăm este eliminat, chiar şi alimentația naturală. Un aspect atât de neobişnuit n-a fost cercetat la propriu, ceea ce constituie o problemă care necesită o rezolvare, nu o justificare. Trăim prin adevăruri, nu prin justificări. Dacă un om poate trăi fără să mănânce 70 de zile, după care treaba lui..., fără să bem trăim numai 7 zile, iar dacă nu respirăm trăim numai 70 de secunde. Cât de savant trebuie să fii pentru a elucida o asemenea situație sinceră şi simplă? Există încă o situație paralelă. Mâncarea costă mult mai mult decât băutul, iar respirația nu costă nimic dar aduce totul, adică viața. Bineînțeles că nu se poate apela numai la respirație aşa dintr-odată. Oricâte speculații ale deştepților ar fi însă, -precum că nu respirația este totul, -ele nu pot sta în picioare.

Ceea ce am demonstrat în cei şapte ani de trăire la propriu a atâtor merite, de multe ori emoționante? Pur şi simplu ne apucă râsul când ne dăm seama de sensul unic şi sincer al realității universale. Cât este de simplu! Din etapă în etapă, prin răbdare şi prin asumarea algoritmului, -care nu este redat prea elocvent în atâtea cărți ce par să vorbească despre iluminare şi alte asemenea minunate lucruri...

NU ESTE VORBA DESPRE ALIMENTAȚIA ÎN SINE; Veți învăța să mâncați până ce nu veți mai avea nevoie de mâncare

Edificăm şi dispunem deja întru totul de ştiința-conştiinței. Lucrurile sunt mai simple decât ne imaginam. Reiese în cazul alimentației bazate pe o educație alimentară, deci anihilantă şi denaturată, o situație neaşteptată: imaginația intră în stare latentă. Nu mai suntem în stare de propriile stări decât **în mod formal**. Ori de câte ori am conferențiat despre alimentație, ori de câte ori am scris pe această temă, am atras atenția că nu este vorba de alimentația în sine, deşi mulți se aşteptau să fiu regele bucătarilor, să dau fel şi fel de rețete şi tehnici culinare. Din contră am adus în perspectiva ştergerii imaginii tradiționale, o tabula rasa la propriu. Realitatea adevărată este sigur, cu totul alta decât cea pe care o tot menajăm. Tocmai ea nu ne menajează cât ne amenajează în mumii şi într-o bătrânețe de speriat copiii. Le-am

atras atenția studenților: veți învăța să mâncați până nu veți mai avea nevoie de mâncare. Departe de mine să-i aduc la starea de inaniție, de un asemena sadism nu cred pe nimeni capabil. Însă alimentația denaturată este cea care determină o inaniție reală, fiindcă lipsa substanțelor organice deteriorează organele şi aduce starea de boală, care se menține printr-o suferință eternă.

Singurele rețete naturale nu sunt cele cu care ne-am obişnuit, ci aceste conferințe, cărți, scrieri despre ceea ce înseamnă alimentația. Trebuie să mediatizăm şi să medităm la ceea ce repetăm de o sută de mii de ori într-o viață: mâncarea. Ceea ce este prea mult ne-ar face să pierdem şi ceea ce am avut. După un scurt timp, în alimentația naturală, când nu mai pierdem timpul cu digerarea şi alte aspecte, deturnăm acest timp (scurta şedere căreia îi spunem viață) spre a turna cele mai eficiente măsuri şi mărturii în ceea ce ar putea fi şi ceea ce înseamnă în fapt această alimentație. *Mentalizarea* şi *conştientizarea* provoacă detaşarea şi reglarea funcțiilor esențiale.

Alimentația naturală este un proces... până se câştigă procesul suntem ființe cosmice, nu prăfuite

Alimentația-naturală este un proces şi o relație până se câştigă procesul şi se obține o relație reală cu armonia cosmică, suntem ființe cosmice, nu prăfuite. O educație dinamică, inițiatică meritorie, şi nu conservatoare, tradițională, determină trecerea din etapă în etapă la cele mai necesare aspecte ale realității absolute. Alimentația naturală ne detaşează de teamă, fiindcă dispare starea de suferință, de anestezie, imaginația iese din latență, la fel şi intuiția. Revendicăm astfel şi revenim la funcții ce le-am cunoscut numai formal, ele devenind conținutul şi responsabilitatea, mediul şi modul de existență determinantă.

În celelalte litere ale revistei vom demonstra aspectul holistic al existenței la propriu, când vom discuta despre automodelarea mentală sau autoeducație, despre regenerarea prin asimilarea energiei cauzale în relația erotică. În ea se împlinesc şi se întâlnesc de fapt cele mai fabuloase aspecte ale experienței cosmice, dar până una alta asigurăm trei litere numai despre alimentație. Revista **17** este pentru cei care ies din starea de anestezie şi o pot percepe în mod pragmatic şi necesar ca pe o evadare dintr-un materialism sfâşietor şi letargic.

Cunoaşterea este spirituală, dincolo de teorii şi teoreme, de

justificări şi definiții, de acceptări şi menținеri inerente ale inerției. Ruşinându-ne de propria prostie, ajungem să ne apărăm cu orgolii catastrofale. Răul nu vine niciodată singur. Demnitatea şi responsabilitatea ne determină totuşi un drept de apel şi o ultimă instanță, prin aceea de a ne întoarce înainte, spre alternative umane şi prin asimilarea sincerității şi simplității unor lucruri meritorii şi necesare. Nu trebuie să ne schimbăm, ci să evoluăm, nu trebuie să criticăm ci să discutăm, nu trebuie să apărăm adevărul, ci trebuie să-l cunoaştem. A cunoaşte este posibil numai prin experiența proprie, nu de laborator, ci de viață.

Suntem şi existăm într-o realitate dincolo de orice imaginație, ne călcăm totuşi în picioare cu crucea şi spada, cu mâinile ocupate astfel de instrumente inutile şi spectaculoase. Avem posibilități posibile pentru realizarea unei realități utile pentru a ajunge la cele subtile. Încet şi cu răbdare, cunoscând algoritmul, calea, căutăm şi cercetăm derivări pozitive prin care să ne asimilăm propriei realități şi atitudinii umane adevărate. Ieşim dintr-o istorie politică şi intrăm într-una umană şi firească, într-o înțelepciune responsabilă ce asimilează justiția divină.

***

Meditățm la meritul unic al Unității în monada realității triadei universale. Cunoaştem şi folosim candelabrul cu şapte brațe, în mijlocul celor 12 înțelepți care ne privesc şi ne aşteaptă pentru a nu mai aştepta. Viața nu înseamnă alimentație şi anestezie, ea este permanentă şi armonioasă, fericirea şi bogația spirituală şi materială sunt merite absolute ale Absolutului.

SĂ NU UCIZI MÂNCAREA!

Acesta este conținutul uneia dintre cele zece porunci, dar citite ad literam par ciudate şi fără un sens. În afară de aspectul metaforic există şi cenzurarea. În general, peste tot unde s-a pus punct, de fapt mai era o virgulă. Pentru cei ce nu trebuie să ştie nici măcar formulele ignorării, aceste afirmații nu trebuiesc explicitate prea mult. Şi totuşi, chiar în *paragraful 29*, din *Geneză*, din *Vechiul Testament* se specifică despre aşa-zisa alimentație. După cum rezultă din lucrările revistei *17* se pare că nu este vorba de nici un fel de mâncare. Într-adevăr, ceea ce reprezintă mâncarea, constituie un proces de anesteziere într-un moment de involuție în planul de evoluție, referitor la care se spune "tot răul spre bine". Despre aceste lucruri am explicat în cartea *Medicina alimentației*.

Atât timp cât vom ucide mâncarea ne vom ucide indirect.

Cunoaşterea formală prin obişnuință, tradiții, acceptare a unei aşa-zise alimentații determină cele mai agravante consecințe, deturnând starea de viață la o continuă supraviețuire. În general putem spune că mai mult mâncăm decât vorbim despre hrană, sau chiar dacă vorbim, nu ne referim decât la o dezvoltare mai dramatică rezultată în urma asimilării unor elemente mai sintetice, mai rafinate, mai moderne şi mai transformate de o industrie alimentară. În final se obțin însă produse atât de diferite de cele naturale, încât viața este blocată pur şi simplu. Ne întoarcem la porunca biblică. Ea se referă în mod metaforic la un aspect care derutează din toate punctele de vedere şi mai ales al bunului simț. Majoritatea nu sunt criminali pentru a li se atrage atenția că n-au voie să ucidă, criminalii tocmai că nu se sinchisesc de asemenea porunci; în fine, ceilalți, victimele sunt derutați că li se adresează lor o asemenea chemare. Un aspect, sezorial, materialist. În realitate nu există moarte (iarăşi un sens ciudat şi neaşteptat!). În textul original continuă, dincolo de punct, cuvântul ce dădea un sens logic şi real acestei informații deosebit de realiste şi absolut necesare. Atât timp cât vom ucide mâncarea, ne vom ucide indirect.

Triada ENZIME-PROTEINE-VITAMINE

Elementele din triada ENZIME-PROTEINE-VITAMINE se află numai în produsele naturale, sub formă simplă şi dinamică a vieții. Enzima, -de aici elementul limfatic, - acesta în realitate este Ethericul universal, suflul divin, pranayama, respirația. În ambele sensuri enzima determină proteina, iar aceasta vitamina. Toate au la bază sistemul viu al energiei sub diferite forme de manifestare. Începând cu elementul limphatic apare situația de monadă, un element fiind cauzal, celălalt material. Elementul material este doar oglindirea realității cauzale, manifestarea sau materializarea. Proteinele şi vitaminele sunt deja pe nivelul efectului. Ele nu există şi totuşi determină acest corp fizic -iată o concluzie mai dură şi mai neaşteptată. În regnul vegetal şi în toate celelalte regnuri se găseşte elementul cauzal: energia. Se ştie deja că regnul despre care am amintit nu deține corp astral, ce manifestă senzațiile

Deteriorarea produselor vegetale derutează multiplicarea limfei

Practic orice sistem are nevoie de energie. Corpul fizic îşi procură această energie sub forma cauzală prin respirație şi totodată şi prin surse de efect. Digestia constă în transformarea unor produse vegetale,- deci organice, -pentru mărirea cantității de limfă. Deteriorarea produselor organice vegetale pune în derută multiplicarea limfei, care practic nu mai poate participa la construirea corpului fizic. Ea se deteriorează, iar după un scurt timp încetează să mai funcționeze. Spunem că cetățeanul a murit. Se poate subînțelege cine a murit, automobilul şi nu şoferul. Şoferul, rămâne fără "maşina", care-i era absolut necesară pentru experiența în planul fizic. Urmează în cele din urmă să preia un alt vehicol prin naşterea acestuia, iar el, şoferul, să se încarneze pentru a-şi continua experiențele. Continuând la fel ca data trecută, se va afla în aceeaşi situație, astfel deține mii de încarnări, până va descoperi cum stau lucrurile...

Datoria religiei era să utileze omul cu astfel de cunoştințe, încât acesta să nu se mai rotească în roata karmică

Religia constituie o adaptare a cunoaşterii absolute la societate, deci era de datoria ei să utileze omul cu astfel de

cunoştințe, încât acesta să nu se mai rotească în roata karmică. Religiile sunt aşa cum sunt. Este una dintre probele cele mai neaşteptate şi bine camuflate pe care omul trebuie să le depăşească. Ignoranța religioasă este bine camuflată în spatele metaforelor, alegoriilor, simbolurilor, dar în spatele ei stă adevărul atât de căutat şi atât de bine ascuns de clerul tuturor religiilor. Într-un cuvânt nu trebuie să condamnăm preoții, ei îşi fac doar datoria. În realitate nu există suferința şi moartea, deci dispare mobilul unei condamnări a lor.

Deturnarea cunoaşterii spre ignoranță şi dogmatizare condamnă instituția şi toate dogmele ce premeditează ascunderea adevărului

În situația actuală există totuşi, în afară de metafore şi alegorii, o deteriorare a textelor sacre rezultată în urma cenzurărilor. Acestea încurcă şi mai mult descifrarea textelor. Deturnarea cunoaşterii spre o ignoranță instituțională şi spre dogmatizare poate condamna această instituție şi toate dogmele ce premeditează ascunderea adevărului.

Rugăciunea este un exemplu; prin meditație se obține materializarea determinată de necesitate

Religia însumează toată cunoaşterea, însă este confundată cu aspectele aşa-zis specializate: teologii, credință, ritualuri... În realitate ea este holistică, cuprinzând toate formele de manifestare socială. Intruşii în religie au abuzat de situație dar şi când au avut această libertate, deteriorând cultura, politica, ştiința şi mai ales viața normală şi firească a omului. Aici nu facem decât să denunțăm aceste lucruri ce sunt inumane şi fără nici un drept de apel. Majoritatea preoților nu mai ştiu să explice originea unor texte, pentru că s-au îndepărtat atât de mult de la sorgintea lor, încât pe lângă faptul că au devenit de neînțeles, determină o decadență şi un fanatism dincolo de orice imaginație, o societate sărăcită, suferindă, speriată.

Trebuie să fii sănătos pentru a fi un bun credincios

După cum se poate vedea, descifrarea acestor texte nu este dificilă. În primul rând trebuie să fii sănătos pentru a fi un bun credincios, credința fiind un proces de inițiere. Pentru aceasta este necesară o educație materialistă cu bun simț, cunoaşterea

matematicii, fizicii, chimiei, anatomiei, geografiei..., după care urmează o ridicare în grad a cunoştinţelor. Tocmai de aceea predarea sau cunoaşterea religiei este valoroasă după o vârstă la care individul a atins cotele de experienţă materială pentru a le înţelege pe cele imateriale. Dar azi, în toate religiile, individul este frustrat de aceste posibilităţi. Este preluat de mic şi introdus într-o formă sau alta de credinţă, pe care nu o înţelege, o preia prin teamă şi acceptare, rezultând un blocaj chiar şi în cunoaşterea materialistă necesară. Acest mod de educaţie este antieducativ; consecinţele sunt dramatice şi contestă din toate direcţiile acest mediu şi mod de cunoaştere sau de credinţă.

Iniţial, la prima coborâre a lui Moise, când a spart Tablele Legii, Decalogul era Dodecalog, Moise revine însă doar cu Decalogul. Chiar şi numai atât este de ajuns, dar azi le vedem atât de cenzurate, încât devine aproape imposibil pentru un om anesteziat, derutat şi ignorant să perceapă sensurile atât de necesare eliberării sale. Este interesant că preoţii percep aceste lucruri, dar sunt şi ei într-o continuă stare de suferinţă şi frustrare. Ceea ce rezultă este paradoxul necredinţei. Se ştie foarte bine că o rugăciune nu funcţionează, ci este doar un exemplu, fiindcă o rugăciune constituie o meditaţie în anumite condiţii prin experienţă, prin ea se obţine o materializare determinată de necesitate.

Un alt exemplu este situat la celălalt capăt al lucrurilor, cum este de exemplu economia, unde nu se cunoaşte Legea Zeciuielii. Normele, investiţiile, parametrii unei industrii, comerţul, relaţiile materiale nu sunt folosite în manifestarea acestei situaţii universale. Practic, când omul investeşte 1000 de lei trebuie să obţină 10.000 lei. Desigur, nu se pot lua orice cifre, ci trebuie plecat de la cele mici şi tot ce se poate. Randamentul cosmic este încă neînţeles de oamenii tributari anesteziei, ce determină prin ignoranţă pauperitatea şi lipsurile a milioane şi milioane de oameni.

Consecinţele uciderii alimentaţiei sunt mult mai dramatice decât o crimă

Aceeaşi lege este valabilă şi în sens invers: cine nu-şi achită o datorie, sau fură va trebui să plătească de zece ori. "*Nu ceea ce intră în gură, ci ceea ce iese poate fi un păcat*". Desigur, Isus nu se referea la alimentaţia actuală, -carne şi medicamente, -

tocmai de aceea atrăgea atenția asupra puterii gândurilor, cuvintelor, vorbelor. Dacă s-ar ține astfel de cursuri în biserici şi temple, ele ar genera o devenire prin revenire la o civilizație pașnică şi normală. Dar exact despre asemenea lucruri nu se suflă un cuvânt, determinând o degenerare premeditată şi fără nici un sens. Consecințele uciderii alimentației sunt mult mai dramatice decât o crimă, aceasta după un timp se uită, dar zeci de ani de ucidere şi aici autoomucidere generează cele mai dramatice suferințe pe care omul actual le consideră normale, fiindcă s-a obişnuit să spună că aşa vrea Dumnezeu sau că aşa este viața. Totuşi, în sinele său, încearcă totuşi un gust amar, bănuind că Dumnezeu sau viața nu ar prescrie aşa ceva. Pomii şi animalele nu suferă cât suferă omul, cu toate că şi acestea sunt realizate de creație, de Dumnezeu. Fără cuvinte sau comentarii.

În *Elta-Universitate* a noastră s-au realizat majoritatea preparatelor, ce nu se deosebesc de cele tradiționale, numai că păstrează intacte valorile ethericului şi sistemul limfatic care sunt într-un mediu bazic, de aici manifestând dinamica vitală. Prin aceasta dispare suferința şi mai ales consecințele acestei ignoranțe, se revine la cunoaştere şi implicit la credință, astfel omul se simte eliberat prin propriile sale decizii şi experiențe, nedepinzând de nimeni în sensul că responsabilitatea sa devine normală şi firească. De la o zi la alta mereu mai mulți constată aceste consecințe şi devin, -sincer vorbind, -în stare (şi fără rugăciuni şi jertfe, mantre sau asane) să recunoască şi astfel să descopere cât este de simplu. Tocmai de aceea aceste articole explică aceste informații, ce nu afectează şi nu atenuează atentând în nici un fel la virtuțile credinței şi vieții civilizate.

ŞTIINȚĂ, COMERȚ, SUFERINȚĂ

În articolul anterior riscam să dăm vina exclusiv pe religiile tradiționaliste. Dar răul nu vine niciodată singur. Astfel, un alt protagonist al realității dramatice de astăzi, într-o amploare nemaivăzută, este Comerțul.

Majoritatea oamenilor de ştiință nu mai au cum să descopere conştiința

Comerțul exploatează atât producătorul, cât şi consumatorul, cu riscul de a rămâne fără mobil. Acesta sponsorizează şi întreține instituțiile ştiințifice, dictându-le orientarea. Prin aceasta afacerile şi aşa-zisa îmbogățire sunt şi mai dinamice şi mai inumane. Astfel majoritatea oamenilor de ştiință nu mai au cum să descopere conştiința, căci sunt pur şi simplu prinşi într-o goană după profituri, determinând produse din ce în ce mai sofisticate, sintetice, rafinate, ce se îndepărtează de natura reală. La televizor nu se va face niciodată reclamă la morcovi sau prune, în schimb se va face la ciocolată, bomboane, fel de fel de paste făinoase, cu toate că se ştie că distrug dantura. Cercul se închide apoi prin reclame la perii şi paste de dinți, şi fel de fel de substanțe împotriva suferințelor respective.

Cosmeticienii de valoare ştiu că părul nu trebuie spălat niciodată. Cu toate acestea comerțul a promovat substanțe cu ajutorul cărora părul să devină şi mai frumos(!?), dar astfel se perturbă sistemul aurei care concentrează densitatea maximă în jurul capului. În acelaşi sens, în cavitatea bucală nu se introduc obiecte precum periuțele de dinți, plus diverse substanțe extrem de acide. Desigur, ne este incomod să percepem aceste rânduri în urma obişnuinței şi educației. Dar pe față nu trebuie să ne spălăm, părul trebuie protejat prin natura lui.

Se ştie că iarna umblăm bine îmbrăcați, chiar dacă afară sunt câteva grade sub zero şi cu toate acestea umblăm cu fața în pielea goală(!) Surâdeți. Nu v-ați gândit desigur la un asemenea lucru, pentru că scapă din cauza obişnuinței.

Obişnuinţele sunt exploatate de comerţ

Când mergem pe stradă şi cineva doreşte să ne atingă nasul sau obrazul, ne ferim instinctiv, de altfel nici noi nu avem această plăcere de a mângâia pe ceilalți aşa cum dăm mâna. Iar aspecte care ne-au scăpat, şi câte nu mai sunt... Tocmai obişnuinţele sunt exploatate de comerț, dar prea puțini industriaşi sunt conştienți de asemenea lucruri.

"*Scopul scuză mijloacele*"

În urma unui asemenea aforism suntem îndreptățiți să căutăm soluții pentru a vedea dacă este chiar atât de negru dracul. Cum vine acest aspect ? Este simplu, nici o firmă, sau comerciant nu va putea obliga pe nimeni la modul persuasiv să consume ciocolată şi să folosească periuța de dinți. Chestiunea este mult mai subtilă, participarea este încă ignorantă, mimetică, la modă, excentrică. Normal, cineva poate să ne reproşeze că asemenea substanțe au un efect totuşi pozitiv. Aşa şi este. Când cumpărăm un asemenea produs aducem multă credință, asumată prin ştiință, reclamă, sau sugerată prin păcăleala de către alți naivi, producându-se astfel sugestia-pozitivă sau efectul Placebo, binecunoscut în medicină.

"N-ai voie să judeci exteriorul, ci numai interiorul".

Mai departe puterea cuvântului se manifestă, doar ca organismul suferă. Aparent nu se simte, dar cu timpul apar reacțiile secundare ce devin primare şi iar dăm vina pe Dumnezeu sau pe viață, uitând cât rău am realizat. În acest mod încălcăm iarăşi o lege din Decalog: "*Nu ai voie să judeci*"... Am pus puncte, fiindcă mai urmează ceva şi fiindcă **în situația cenzurată suntem consideraţi handicapaţi şi tare nevoiaşi la nivel de logică, gândire, rațiune, cultură, experiență**.

Oricine surâde când i se spune că n-are voie să judece. Dar să vedem textul în original: "*N-ai voie să judeci exteriorul, ci numai interiorul*". Se pare că am exprimat destul de rigid textul. Mai simplu, exteriorul sunt manifestările, efectul, iluzia, lumea formelor, a umbrelor. A judeca evenimente, situații, sentimente, acțiuni, toate sub această stare de realitate, devine nu numai inutil, ci şi împotriva oricărei rațiuni. Este mai bine să folosim judecata înainte de manifestare, adică atunci când concepem, proiectăm, ne dorim, cu alte cuvinte la nivel cauzal. Vă asigur că cine va urma un asemenea sfat, va constata că lucrurile exterioare au o turnură

pozitivă, frumoasă, civilizată, generând sănătate şi armonie.

Totuşi cum să judecăm lumea interioară? La şcoală sau facultate nu se spune nimic, la biserică nici atât, iar părinții sunt deja deferiți acceptării şi tradițiilor. Practic devine imposibil să percepem o asemenea stare de realitate cauzală, aşa că ceea ce ne rămâne este numai ispita şi tentația de a judeca. Rămânând în lumea manifestării, chiar dacă este o iluzie, mai trece timpul, nu ne plictisim, cu toate că suferim.

Suntem siguri că articolele din revista 17 vor clarifica şi elucida, problemele, rezultând situații simple şi fireşti, normale şi absolut necesare. Niciodată nu este prea târziu şi nimic nu este întâmplător. Dacă am putea percepe mantra am afla calea şi sensul ei. Dar încă o dată trebuie să fii în primul rând sănătos.

Factorul de sănătate devine mobilul ce permite minunate posibilități

Vom mai vedea în următoarele litere ale revistei, câte elucidări mai trebuie, le deținem deja, dar ele încă ne aşteaptă, tocmai de aceea niciodată nu este prea târziu. De trei zile, acum fiind 4 ianuarie 1997, sute de eltişti au intrat în pauză alimentară. De trei zile n-au mai folosit cavitatea bucală pentru a consuma mediul (alimentar), mai au patru zile, împreună şapte zile sunt suficiente, de bun augur pentru refacerea corpului fizic. Nu este vorba de suferință, de voință, sau de orice altceva, ci de un proces firesc şi normal.

Tradițiile sunt trădătoare

Autorul acestor rânduri se va bucura de 14 zile de o vacanță minunată. Acest aspect se repetă în fiecare lună. Da, este posibil după ce am depăşit imposibilul. Cum ? Prin “bun-simț”, prin răbdare şi mai ales prin judecarea elementelor cauzale, ale mentalului şi ale lumii-interioare. Factorul de sănătate devine mobilul ce permite minunate posibilități, făcând abstracție de imposibilități. Este o iarnă destul de capricioasă, cu geruri până la minus treizeci de grade, totuşi *eltiştii* n-au nici guturaiul tradițional. Se poate subînțelege că ei sunt împotriva tradițiilor, pentru că se dovedesc a fi trădătoare.

Unora le surâd aceste lucruri, ştiind că eltiştii vor face față tranziției actuale, fără să cheltuiască mai mult de o mie de lei pe zi, față de 10000 cât cheltuiesc ceilalți. Zeciuiala pozitivă. Chiar

şi autorului îi convine pentru un astfel de fifty-fifty, pentru că doar o jumătate din an mai cheltuiesc pentru produse naturale; chiar şi ele sunt în tranziție. Comercianții se vor simți uşor atăcați, dacă se vor extinde asemenea nebunii. Ce vor mai face ? Cum se vor descurca ? Da, am întâlnit mulți comercianți care sunt alături de noi, i-am ajutat să iasă din starea de suferință, de condamnare la moarte. Comerțul nu este împotriva vieți şi a bunului-simț. Este de fapt proba pentru comerciant, la fel ca şi pentru cetățeanul-preot. Nu trebuie să judecăm exteriorul, deoarece critica este în acest caz mai distructivă decât ceea ce suntem în stare să remediem. Spuneam că răul nu vine niciodată singur, dar tot aşa se poate admite că nici binele nu vine niciodată singur, ambele sunt valabile. Tot răul spre bine, comerțul va continua o probă năprasnică cu ajutorul ştiinței.

Misiunea preoților şi comercianților constă în a restabili balanța karmică

Astfel lucrurile vor ajunge la un prag de colapsare, când răul generat va declanşa instinctul de conservare. Atunci toate se vor restabili de la sine, dar până atunci cei ce au un dosar karmic destul de inadecvat bunului-simț, vor avea condiții arhisuficiente pentru suferință. Putem mulțumi preoților şi comercianților pentru împlinirea misiunii lor, au nevoie. Este un fapt neaşteptat pentru cititorii neavizați, ce constă în determinarea unei balanțe karmice.

Am amestecat Iadul şi Raiul într-o monadă fără sens

Rămâne ca cei care citesc un asemenea articol să mediteze în timp la propria viață şi în unele cazuri la părinți, copii sau nepoți. Merită o asemenea jumuleală şi tăvăleală atât de grotească şi de gratuită? Înțelegem oare ceva din existență? Nu vrem să bruscăm sau să atentăm la obişnuință şi tradiții. Ştiința mai are un pas până la conştiință. Am amestecat Iadul şi Raiul într-o monadă fără sens. A decide dacă viața ta are un sens, este important, chiar dacă este atât de târziu. Fiecare are un sens, o misiune deosebită în această existență.

Veți lăsa aceste informații deoparte ca fiind stângăcii

Vom vedea în litera D că Astrologia deconspiră sensurile pozitive şi câte talente, capacități şi taine purtăm cu noi fără să bănuim! Pierdem timpul cu posibilități imposibile. Vedem, intuim,

sperăm, dar tot obişnuința, mimetismul, ignoranța ne învinge. Teama şi neîncrederea ne determină insuficiența. Într-un fel aveți dreptate, tradițiile înlocuiesc ceva ce nu se cunoaşte, dar totuşi există. Nu poți înlocui o tradiție, dacă nu pui ceva în loc. Până atunci ne descurcăm cum putem sau cum nu putem. Niciodată nu este prea târziu.

Acum nu sunteți în stare să urmați informațiile acestea, le veți lăsa deoparte ca fiind stângăcii şi derutări, implicații fără sens, misticism şi ignoranță. Între timp alți naivi vor percepe asemenea informații, chiar şi fără să le înțeleagă vor descoperi că se poate; sănătatea şi viața eliberată de atâtea îi vor face să surâdă. Peste zece sau douăzeci de ani scepticii vor citi iar asemenea articole şi-şi vor da seama că, atunci când le-au citit prima dată, n-au ştiut, n-au înțeles... Chiar puteți să spuneți acum că nu ştiți sau că nu înțelegeți ? Lenea şi factorul de obişnuință, orgoliul şi trufia, sunt prețuri scumpe, pentru că va trebui să le achitați cu însăşi viața. Formele mentale nu se pot da deoparte decât prin cunoaştere şi credință, răbdare şi bun simț:

Suferința înlocuieşte fericirea

"*Şi cine va recunoaşte, Tatăl din Ceruri îl va ierta*". Isus a spus aici un lucru cosmic, dincolo de orice comentariu. Dar cum să recunoască oamenii din moment ce li se ascunde cunoaşterea? Şi ce să recunoască, doar nu este vinovat de nimic? Totuşi boala pe care o aveți, sărăcia, lipsa de perspectivă nu sunt vinovății incomensurabile? Şi autorul a trecut prin asemenea "deşteptăciuni" ale ştiinței şi teamă de Dumnezeu. Cu toate acestea, niciodată nu este prea târziu, chiar dacă acum este dimineață ora 4:32, ora galbenului şi Casa II, vă spun asemenea date, fiindcă va trebui să ne obişnuim cu ele. Suferința înlocuieşte fericirea, ori una ori cealaltă, doar că suferința este serioasă, melancolică, obosită, îmbătrânită față de fericire care este cam zvăpăiată, ascultă muzică, întreprinde călătorii, face amor, îşi doreşte să cunoască câte în Luna şi în Stele... Da, nu prea se pretează cu moda de azi, până ajungem țărână ne-o punem pe cap, există destule şampoane.

Aveți dreptate cei care trebuie să justificați într-un fel privirea rigidă asupra acestor rânduri; cu această *dreptate* suferința pare să fie puțin mai atenuată, chiar şi orgoliul respiră uşurat... Ce vină au copiii şi cei pe care-i convingeți că suferința este o calitate,

o valoare, un sens? În realitate o răspândiți pentru a suferi mai uşor, numai că suferința se acumulează, devine de nerecunoscut. Pentru ce? Pentru un zâmbet, pentru a recunoaşte: “DA, Tată Ceresc **revin la tine** aşa cum tu eşti în mine şi eu sunt Fiul în căutarea Spiritului rătăcitor.”

ALIMENTAȚIA EXTERIOARĂ

Chiar dacă suntem obişnuiți să confundăm alimentația cu un proces intern, fiziologic, trebuie să realizăm încetul cu încetul prezența unei situații deosebite. Astfel, cei ce au trecut la un mod de alimentare cu produse naturale au tendința să se îmbrace în culori deschise, până când descoperă albul. Prin alimentația naturală dispar secrețiile, mirosurile, transpirațiile, dermatozele... Hainele nu se mai murdăresc, acest aspect este încă material. O altă urmare şi mai impresionantă mai este determinată de creşterea vibrațiilor, despre care ne propunem să mai vorbim puțin.

Termenul de vibrație este similar cu cel cunoscut în ştiința fizicii, drept oscilația într-o secundă. În general, chiar şi începătorii pot realiza conexiuni similare cu asocierile următoare, sincere şi directe. Un om trist, bolnav, obosit are vibrații mult mai mici decât cei veseli, odihniți, sănătoşi, vibrația fiind un coeficient de energie. Vibrațiile la care ne referim sunt subtile sau utile. Pe cele utile le sesizăm deoarece abordăm utilul prin organele senzoriale; pe cele subtile le percepem indirect, trebuie să confirmăm încă şi încă o dată că prin evoluția sănătății se deschide calea sesizării lor.

Creşterea şi menținerea vibrațiilor pozitive se realizează prin starea de sănătate

Creşterea şi menținerea vibrațiilor la un stadiu pozitiv se realizează prin starea de sănătate, de optimism, de cunoaştere şi mai ales de credință. Fiind un factor de asimilare din exterior, chiar şi alimentația naturală necesită un consum de energie sau de vibrație. Totuşi, alimentația denaturată solicită mult mai multă vibrație sau energie, întrecând nivelul optim al realității existenței. Se ajunge astfel la o continuă devitalizare, devibrație sau lipsă de energie, ce se manifestă prin îmbătrânire; în final, corpul fizic

nemaiavând energia necesară vieții, rezultă moartea.

Entitatea este suma mai multor corpuri care există simultan

Entitatea este suma mai multor corpuri ce există aparent simultan, fiecare corp având vibrația sa, vibrațiile fiecăruia nu se interferează decât prin implicarea factorului mental, care mai este cunoscut ca cel al gândirii. Vibrațiile sunt determinate de o lungime de undă, astfel putem vorbi de rezonanță sau de interferență. Vibrațiile sunt în realitate deosebit de stabile şi nu ajung la interferențe. Totuşi, din necunoaştere şi mai clar, din necredință decurg accidente ce perturbă stabilitatea acestor vibrații şi astfel se ajunge la situații paradoxale.

În general, când două vibrații interferă sau se amestecă, se obține o a treia care nu are nimic din cele două. Putem spune că cele două s-au pierdut, anihilându-se. Situația este dezastruoasă, căci atunci când se pierde, provoacă ruină şi starea de disperare. Factorul de conştiință este derutat şi de aici teama şi frustrarea. Alimentația naturală aduce un factor de rezonanță corpului fizic, care fiind organic, are nevoie de substanțe organice, chiar şi metalele trebuiesc determinate de un aspect organic. Ca exemplu oferim tratamentul anemiei; acesta solicită un tratament cu fier, dar acest lucru nu face decât să întrețină sau să agraveze anemia. Totuşi, ştim prea bine că fierul se găseşte în tot ce există ca aliment de culoare roşie: pepene roşu, cireşe, roşii. În cazul acestor alimente fierul organic este asimilat total. Este firesc pe acest fond, ca cei ce mănâncă natural să nu sufere de anemie.

Cei ce mănâncă natural par mai slabi

Paradoxul că cei ce mănâncă natural au un corp fizic aparent mai slab se explică prin faptul că țesuturile adipoase sau straturile de grăsime se reduc. De aici derivă impresia că alimentația aceasta duce la slăbire, dar nici vorbă de aşa ceva, este vorba de fapt de eliminarea grăsimilor şi a toxinelor de care organismul nu mai are nevoie. Dacă ne gândim mai bine, orice doamnă şi-ar dori o asemenea înfățişare. Suntem departe de starea de anemie...

Cei ce mănâncă natural pot realiza munci continue fără să obosească

Se ştie deja că cei cu o astfel de alimentație dorm cel mult trei ore pe zi, pot realiza munci continui fără să obosească. Pentru cei ce au ajuns mai departe, cum sunt pauzele alimentare, factorul de muncă, de travaliu creşte deosebit de mult, la fel siguranța în activitate, constituind o situație total paradoxală, încă necunoscută pentru cunoaşterea tradițională şi mai ales materialistă.

Vibrațiile fiind laitmotivul în existență atât în fizică cât şi metafizică, într-un cuvânt al existenței universale, depindem într-o măsură mai mare decât bănuim de situația lor. În această direcție atragem atenția că un tratament medical nu face decât să crească vibrațiile pacientului. Fenomenul este numai temporar, am văzut mai devreme efectul Placebo care nu durează nici el prea mult, fiindcă în cursul repetiției unui tratament efectele se atenuează până la dispariție, deoarece se pierde puterea de sugestie pozitivă. Pe de altă parte, prin alimentația din spitale vibrațiile sunt reduse şi vor scădea în continuare. Fostul bolnav va continua acasă să-şi scadă vibrațiile printr-o alimentație denaturată, menținând şi revenind la starea de insuficiență şi de boală.

Alimentația naturală determină ieşirea din isterica şi permanenta rezonanță cu suferința

Alimentația naturală determină ieşirea din isterica şi permanenta rezonanță, adică gândire despre boală, suferință, necazuri, reuşind să desființeze orice urmă de a ne lăsa atraşi mental de situația de îmbolnăvire. Tocmai acest aspect determină o evoluție holistică, căci cel care consumă alimente naturale se schimbă continuu, neajungând la o limită, iar această schimbare este permanentă. Cum spuneam, corpul fizic nu este numai anatomia, ci şi exteriorul său. Trebuie doar să determinăm şi să realizăm corespondențele unei suite de observații simple. Cei bolnăvicioşi se îmbracă în culori din ce în ce mai închise, bătrânii deja sunt edificatori.Alimentația naturală schimbă treptat culoarea hainelor până la albul obişnuit, de altfel şi corpul fizic în natura sa este de culoare albă, de altfel nu întâmplător ne definim ca populație albă. Culoarea este proprietatea unei substanțe de a reflecta (într-o anumită măsură) lumina; astfel, hainele de culoare roşie absorb toate vibrațiile, dar reflectă culoarea roşie, de aici senzația că substanța sau haina respectivă are culoarea roşie,

în realitate având toate în afară de roşu. La fel pentru toate celelalte culori ale îmbrăcămintii noastre.

Albul nu este o culoare, ci senzația redată pe retină, ce suprinde toate cele şapte culori în mod simultan, acestei percepții îi spunem alb. Practic rezultă că hainele albe reflectă toate culorile, deci obiectul sau corpul fizic îmbrăcat într-o asemenea culoare nu este expus la exterior. În schimb, hainele negre sau negrul fiind absorbția tuturor vibrațiilor, deci a culorilor, este firesc să nu le mai vedem şi avem senzația că este negru. Rezultă un aspect dramatic prin faptul că un asemenea corp fizic este penetrat, traversat, bulversat de vibrații şi nu numai, de forme-mentale negative: praf, mizerii, atrăgând alte lucruri similare murdăriei fizice, ce cad pur şi simplu ca într-o gaură neagră. De altfel acest aspect se poate vedea pe chipul acestor preoți şi călugări, pe cei ce insistă prea mult să umble în doliu, care sunt mumificați după un timp. Corpul fizic este pus la uscat şi de aici derivă o altă tehnică de a se manifesta înmormântarea.

Spălarea sau libația

Culorile hainelor nu sunt întâmplătoare, ci sunt corespondente, de aceea după cum se îmbracă cineva, ne dăm seama de gândurile şi sentimentele sale. Hainele albe sunt ale sincerității şi sănătății, ale sociabilității şi colaborării. Corpul fizic este apărat de atâtea şi atâtea aparente situații dramatice. Acest aspect este realizat numai prin situația îmbrăcămintii. Dar să urmărim în continuare acest tip de alimentație exterioară.

În privința spălării corpului fizic avem cele mai tradiționale şi mai ignorante soluții. Spălarea ar trebui să o numim libație, de altfel este similar cu botezul la creştini. Apa pe care o folosim în operația aceasta este ethericul sau “corpul lui Dumnezeu”, care are această denumire impresionantă, deoarece ethericul lichid are proprietăți deosebite. Când venim din oraş sau de la serviciu ne simțim obosiți, murdari, un duş sau o baie ne reconfortează şi ne simțim atât de bine!... Dacă-i priveşti cu atenție, oamenii nu sunt atât de murdari, de obicei este vorba de oameni intelectuali, fiindcă ceilalți, muncitorii şi țăranii n-au obiceiul spălării pentru că nu au nici instalațiile necesare la îndemână. Vom cerceta cu atenție în articolele următoare proprietățile apei. Intelectualii sunt în general ființe destul de curate şi totuşi, -în cazul despre care vorbeam, -simt nevoia să facă un duş. Ce se întâmplă? Corpul

fizic fiind îmbrăcat într-un dublu-eteric, desigur într-o vibrație invizibilă, se impregnează uşor cu alte dubluri eterice, gânduri, sentimente, alte elemente subtile şi propriile gânduri negative ale entității care dau o senzația de greutate sau de mizerie.

Apa spală ethericul subtil

Apa este o formă a ethericului şi are proprietatea de a spăla pe cel subtil (tot etheric), iar trebuie să recunoaştem şi la acest nivel, că ignoranța instituie cele mai dramatice soluții. Prima şi cea mai teribilă este folosirea săpunului. Acesta nu există în natură, şi însăşi realizarea sa necesită substanțe organice ce au aparținut unor corpuri vii, implicând uciderea lor. Aşa se obțin aceste obiecte ale morții şi pe care le folosim în procesul numit *spălat*. În afară de acest lucru, trebuie să ținem cont că spălarea nu trebuie să dureze mai mult de şapte, maximum patrusprezece minute, căci altfel apa dizolvă dublul eteric şi corpul fizic se poate dizolva ca o bucată de zahăr. Se ştie că la un moment dat ceva ne împinge să ieşim din cadă cât mai repede.

Spălarea este inutilă pentru cei ce mănâncă denaturat

Folosirea apei implică o restricție pe care trebuie s-o cunoaştem din capul locului. De la gât în sus nu se foloseşte sub nici o formă apa, repet că în zona encefalului se află coroana, sfera de etheric deosebit de bogată, de spirituală, care apără cele trei chakre din zonă. Ştim prea bine că atunci când sunt spălați, copiii urlă, mai ales când ajungem în zona capului. Acest lucru nu este întâmplător. Pentru cei ce mănâncă denaturat spălarea este tot atât de inutilă ca şi alimentația lor, fiindcă rezerva de toxine şi dereglări ale corpului fizic reface mirosul, iar transpirația şi dermatozele secretă şi mențin în continuare cele mai neplăcute izuri. Folosirea altor substanțe, cum este săpunul, este contraindicată, dar nu mai are nici un rost pentru alimentația denaturată, deja meciul este aparent pierdut.

Trecerea la alimentația naturală reglementează de la sine toate aceste lucruri, şi cei ce rămân tributari tradițiilor sau obişnuințelor îşi fac foarte mult rău, atenuând posibilitățile fireşti ale organismului lor. Prin trecerea la alimentația naturală se vor înțelege treptat atâtea fenomene pe care astăzi le situăm în domeniul parapsihologic. Poate că acum ne va veni mai la îndemână să înțelegem spălatul ca o libație, care este un ritual

spiritual. Revenirea la credință, datorată alimentației naturale, devine mai mult ca oricând certă şi necesară.

OBIŞNUINȚA-MANIFESTAREA IGNORANȚEI

Cei ce aud şi văd pentru prima dată produsele alimentației naturale sunt deosebit de speriați, având impresia că ea este obligatorie şi că li se răpeşte cea mai plăcută plăcere a vieții lor. Pentru a percepe acest mod de alimentație, entitatea trebuie deja să fie determinată de o evoluție interioară, superioară față de cea medie. De ce spunem aceasta? Deoarece în realitatea universală nu există ierarhii, acestea aparțin numai lumii formelor şi ignoranței. Chiar şi pentru o entitate dotată, obişnuința îi oferă la început destule gafe şi tensiuni. Am atras atenția, tocmai de aceea, că inițiind alimentația naturală, nu trebuie să eliminăm orice dorință de a mai mânca şi altceva, aceasta ar însemna să devenim fanatici. Când apare o plăcere, un gust, după ingerarea unui aliment, cum este un salam, o friptură, un ou prăjit, ele nu trebuie respinse ca toxice, ci trebuiesc mâncate pentru a scăpa de asemenea forme mentale ce cu timpul se vor îndepărta.

Ignoranța este determinată în mod premeditat de educație

Obişnuința de a mânca denaturat, la care ne referim aici, este de cu totul altă natura, pur şi simplu este manifestarea prostiei, a necunoaşterii unor elemente de ştiință materialistă. Nu cred că există interese în acest sens, fiindcă practic nimeni nu doreşte să sufere. Tot aşa, nu cred că există un scop, deoarece se ştie că alimentația denaturată determină boala, îmbătrânirea şi moartea. În afară de nivelul de evoluție, ignoranța este determinată în mod premeditat, în planurile existenței sale, de educație.

Educația se realizează sub diferite forme: religioase, materialiste, prin apartenență la diverse grupări. Putem vorbi aici de interese şi scopuri, fiindcă instituțiile mențin îmbolnăvirea, suferința, prin cunoştințele cu care au fost instruite entitățile care îşi pierd astfel calitatea şi capacitatea de judecată. Rezultă deci că menținerea lor la nivel de sclavie este mult mai uşoară decât

prin alte metode sau sisteme persuasive. Educația se datorează acestui "merit". Educația nu poate fi, nici în acest caz, obligatorie, deci ea este rezultatul acceptării. **Acceptarea este la rândul ei un moft, indiferență, ea denotă anumite interese, scopuri şi lenevie**.

***

Pentru cel ce se simte atras de alimentația naturală s-a mai explicat şi mai revenim. Sunt etape progresive determinate nu de voință, ci de răbdare şi de bun-simț. Se ştie că după scurt timp de folosire a alimentației naturale, entitatea se trezeşte solicitând o hrană mai subtilă care este cunoaşterea, revede toate aspectele existenței sociale: ştiinței, culturii, politicii; devine mai conştientă, mai responsabilă, mai amabilă, mai calmă şi mai atentă. Aceste calități civilizează, dar despre ele nu suntem încă în măsură să putem vorbi, pentru că la ora actuală civilizația este atât de formală, încât ea constituie o parodie ce ascunde şi disimulează cele mai atavice instincte.

Alimentația naturală este un factor de revenire la credință

De la alimentația naturală derivă un merit continuu de revenire la meritele funcțiilor şi calităților. Cel ce consumă alimentele aşa cum le găseşte în natură, nu mai suportă romanele care dezbat subiecte dramatice, în care se află o cantitate incomensurabilă de sugestii-negative şi în ce mai rămâne este multă ignoranță. Cu toate că scriitorii sunt intelectuali dotați în acest sens, toți sunt contestați din acest punct de vedere, la modul lamentabil. Alimentația naturală se reduce din punct de vedere cantitativ din ce în ce mai mult, ea se compensează prin perceperea mai liberă şi mai responsabilă a lumii în care existăm. Definim acest lucru ca factor de spiritualizare, de recunoaştere şi de revenire la credință. Accentuăm că singura credință este numai credința. Dacă îi dăm un nume sau atribut, devine specificul locului, a aspectului social, istoric, a limbii locale. Credința fiind eliberarea (de toate acestea).

Statul ascunde populației adevărul despre alimentație

Rezultă în mod firesc situația că anumite instituții nu doresc ca cetățenii să fie liberi. Suma instituțiilor este statul, deci statul ascunde populației adevărul despre alimentație. Pentru stat

chestiunea alimentară nu este un factor de premeditare, ci rezultă prin cursul lucrurilor, fiind deci o consecință. Realitatea alimentației naturale este determinată prin implicarea entității în cunoaşterea propriilor sale manifestări şi cercetări, o entitate care nu este împotriva tradițiilor, statului sau a acelora care-i contestă experiența personală. Este interesant că anumite instituții şi personalități critică această alimentație, nebănuind la ce se expun. Situația lor este paradoxală, deoarece o alimentație denaturată implică un factor de anestezie, deci aceste instituții şi personalități n-au posibilitatea de a percepe aceste realități. Urmează în mod firesc să vadă în alimentația naturală un factor destabilizator(?!), ignorant şi extrem de periculos.

Dar să revenim la obişnuință... După cum rezultă, ea constituie o consecință complexă a unor activități extrem de complicate, ce devin complici la starea de dezordine şi insuficiență a vieții. Obişnuința nu este, la fel ca şi în cazul educației, nici ea obligatorie; ea se obține prin ceea ce s-a afirmat deja. În situația în care un om obişnuit se întâlneşte cu alimentația naturală, el nu este în stare să perceapă alternativa, capacitățile sale sunt blocate şi atât de sufocate, încât vede în bine (sau în roz) cel mai rău aspect al realității. Tocmai de aceea, în multe cazuri inițierea în alimentația naturală devine deosebit de dificilă, practic este posibilă numai prin păcăleală, prin joc şi mai ales prin curiozitate, pentru a descoperi un aspect neaşteptat al existenței.

Există două categorii mai favorizate: săracii şi bolnavii

Există două categorii mai favorizate, mai apte, când se pare că se confirmă zicala “tot răul spre bine” : sunt cei săraci şi cei bolnavi. Aceştia uită pentru moment factorul de *nesănătate* al alimentației naturale, îl experimentează ei înşişi, fără să bănuiască faptul că intră într-un proces de trezire în care, vă asigurăm, procesele sunt ireversibile. Un om conştient nu va mai accepta să mănânce carne, când ştie prea bine că “*obiectul*” era cu o zi înainte un animal în privința corpului fizic fiind la fel ca el. Acel animal avea sentimente şi o viață cât de cât, care nu primejduia viața mâncătorului de carne. Pentru acest om, imaginația a ieşit din starea latență, acest fenomen spulberă în fiecare zi starea de obişnuință.

IEŞIREA DIN LATENȚĂ A IMAGINAȚIEI -FENOMEN CE SPULBERĂ STAREA DE OBIŞNUINȚĂ

Dar să ne aplecăm puțin asupra a două aspecte ale obişnuinței: cea tradițională (statică, formală, generală) şi cea absolut necesară, fiindcă pentru cei care consumă alimentația naturală aceasta a devenit foarte plăcută şi extrem de necesară. **Trecerea de la obişnuința statică la cea dinamică determină factorul de evoluție**. Spuneam mai înainte că progresul, mişcarea continuă într-o manifestare, -schimbarea pentru cei care consumă alimentația naturală-, nu are un termen, limită, scop. Pentru aceşti oameni deschiderea devine mereu mai largă. **Obişnuința tradiționalistului este cantitativă, a celuilalt devine calitativă.** Pledăm din suita faptelor şi nu a unor teorii ce pot determina anumite ideologii sau dogme ce nu mai sunt posibile într-o continuitate a progresului a existenței.

EXPERIENȚA PERSONALĂ ESTE NECESARĂ PENTRU A CONFIRMA SITUAȚIA

Pentru începători, obişnuința nu trebuie să fie un impediment, ci o notă de umor, fiindcă obişnuința continuă să-i aducă experiențe pe care le-a depăşit deja, însă în acest mod are posibilitatea vie de a realiza comparația. După câteva luni sau un an de alimentație naturală a mânca un pateu sau macaroane ne provoacă o stare de insuficiență, de stinghereală, de nesiguranță, față de starea plăcută, relaxantă prin alimentația naturală. Aceste experiențe sunt deci necesare pentru că ne confirmă situația prin însăşi rezultatele testului nostru. Cercetarea şi nu acceptarea este în măsură să determine suita progresului. Insistăm şi adresăm rugămintea în acest sens ca aceia care sunt dornici să-şi asume riscul şi fericirea propriei vieți, care doresc să iasă din cercul vicios al condamnării la moarte, să nu accepte fără să verifice o asemenea alimentație naturală. În acest caz, această experiență nu va dura şi se vor vedea din nou în situația anterioară.

Obişnuința este deja un factor de menținere a populației la un nivel retrograd, sclavagist. Sclavia ține din situația faptului că omul actual trebuie să muncească cât mai mult pentru a-şi asigura banii necesari cumpărării de alimente denaturate, ce constituie un viciu. Acesta, la rândul său, determină dezastrul actual prin care definim situația ca fiind un GENOCID PREMEDITAT. Pe

acest fond se manifestă o eutanasie disimulată.

Sunt de acord bătrânii cu această condamnare?

Numai în această țară există şase milioane de pensionari, toți condamnați la moarte din cauza insuficienței cunoaşterii şi a menținerii nivelului actual de cunoaştere. Este exploatat aspectul deja câştigat: fixarea în orgoliu, nervozitate, frustrare. În general aşa-zişii bătrâni sunt cu totul de acord cu o această condamnare, dar în mod particular dacă fiecare este luat în parte şi întrebat dacă îi convine, rezultă că nici unul nu-şi doreşte acest lucru. Cu toate acestea, nu-şi doresc o schimbare care se numeşte viață. Sclavia este un mod de a menține o civilizație sau o societate la un nivel de inactivitate creând impresia celor care se consideră puternici că sunt stăpâni. Nu bănuiesc că continuând să se alimenteze în mod denaturat vor ispăşi aceleaşi pedepse.

Tocmai de aceea lupta cu obişnuința este numai faza premergătoare, pentru Ascendentul în: Taur, Leu, Scorpion şi Vărsător

Lipsa de imaginație crează fanatism şi trăiri halucinatorii cu impresia de fericire. Alimentația naturală determină obişnuința dinamică, creatoare, permanentului schimbat, dispariția plictiselii, a rutinei, a aşteptării, senzației de timp, atâtea frustrări şi mai ales revelarea credinței, dar nu formal şi tradițional. Tocmai de aceea lupta cu obişnuința este numai faza premergătoare, de inițiere desigur, în unele cazuri mai mult, în altele mai puțin, este specifică pentru cei cu Semne Fixe în Crucea Cardinală, cum se mai spune cu Ascendentul în cele patru Semne Fixe: Taurul, Leul, Scorpionul şi Vărsătorul. Lor le va veni mult mai greu să participe la aceste transformări şi reveniri vis-a-vis de propria viață.

Consecințele ce nu țin cont de astfel de obişnuințe se manifestă mereu mai dramatic, situația şi soluția, repetăm, apare prin "tot răul spre bine". Ea va determina şi orienta aceşti oameni spre alternativa şi spre regăsirea realității. Suntem conştienți de lipsa informațiilor în aceste direcții şi tocmai de aceia scriem primele trei litere ale revistei pe tema alimentației, cu atât mai mult cu cât revista este indicată în special celor cu o alimentație naturală. Nu vrem să frustrăm pe ceilalți, deoarece **informația, adevărul, experiența, datele ştiințifice şi cât mai holisitice, prin ele însele vor edifica** şi vor determina un început de

cercetare şi meditație asupra unor aspecte pe care, pur şi simplu, presa, radio şi televiziunea le evită sistematic. Din contră, sunt instituții ce pledează pentru tradiții şi menținerea unor aspecte ridicole care într-un fel pun umărul la genocidul actual. Alimentația naturală există, gata preparată de natură, ea costă de zece ori mai puțin, iar transformarea omului devine incalculabilă, şi mai ales în privința evoluției şi restabilirii relațiilor umane, se subînțelege la nivel de pace.

BĂTRÂNEȚEA ŞI ALIMENTAȚIA

Bătrânețea şi consecințele una sunt. Când vom ajunge să ne dăm seama că ritualul vieții nici nu implică şi nici nu poate explica dezastrul ei şi prin aceasta al nostru?

Bătrânețea este o capodoperă a materialismului şi a necredinței. Cei ce nu sunt în stare să asculte de legi, pentru că prin asumarea lor să devină credincioşi, ajung într-un hal fără de hal, care se numeşte bătrânețe. Bătrânul n-a fost dintotdeuna aşa, a fost rând pe rând copil, tânăr, matur. Această stare provine în urma a zeci de ani de practicare a alimentației denaturate, însuşi termenul fiind edificator: denaturarea vieții, a existenței printr-o trăire orgolioasă şi sfidarea armoniei universale.

Viața ne arată cum să fii permanent tânăr şi sănătos

Pentru bătrânețe nu există justificare, dar niciodată nu este prea târziu. În cei şapte ani de activitate a Universității-Elta am descoperit şi consecințele pozitive ale alimentației naturale. Subliniem aceasta mai ales pentru studenții trecuți deja de şaizeci de ani. Printre primele consecințe numărăm stoparea îmbătrânirii, degenerării, după care urmează regenerarea în sine. Dacă gerontologia este ştiința prin care să-ți maschezi bătrânețea, viața însăşi este cea care-ți arată cum să fii permanent tânăr şi sănătos. Explicațiile ar fi de prisos acum.

APOCALIPS-sfârşitul lumii prostiei şi al fărădelegii

Suntem cantonați la bara "adeveririi" atunci când suntem întrebați dacă recunoaştem. Chiar şi în ultimul moment suntem conştienți cât de cât că prin ceea ce am făcut am determinat

catastrofe inutile şi puerile. Chiar dacă nu ştim, corpul fizic ştie că nu este în realitate, el fiind doar reflectarea corpului-astral, care nu îmbătrâneşte şi nu moare. În triada Tatăl-Fiul-Spiritul, atât timp cât Fiul nu ştie de Tatăl, de unde să apară spiritul, înțelepciunea? Tatăl este corpul astral, iar Fiul este corpul fizic. Când vom percepe asemenea adevăruri simple, va exista şi spiritul.

Să urmărim câteva argumente indubitabile, fără prea multe comentarii: "*vin de la Tatăl şi una sunt cu El*" sau: "*Tatăl şi-a trimis unicul Fiu*"... sau: "*Te-am făcut după chipul şi asemănarea Mea*" cât şi altele metaforizate şi dificil de înțeles pentru necredincioşii credincioşi. Eliberați de spirit am luat-o razna prin exterior, prin manifestări, considerând că este realitatea absolută. Şi totuşi recunoaşterea determină revendicarea, revenirea, refacerea toate acestea fiind desemnate într-un singur cuvânt grecesc: Apocalips. De unde şi până unde consideră preoții şi fanatici că este sfârşitul lumii? Poate au pe undeva dreptate, fiind sfârşitul lumii prostiei şi a fărădelegii. În acest sens, da.

Salvarea bătrânilor este posibilă

Bătrânii sau mai bine zis oamenii care au ajuns într-un asemenea hal nu trebuie să dispere. Alimentația naturală este necesară mai ales în aceste situații, dar pentru a sesiza acest lucru este nevoie de un discernământ sincer: alegem viața sau moartea? În urma atâtor articole am determinat că alimentația naturală este respirația. Nimic mai simplu decât aceasta din urmă, care la rândul ei poate fi exploatată mult mai bine prin determinarea sănătății.

Starea de sănătate se obține prin substanțele asemănătoare corpului fizic, nicidecum în sensul de a mânca oameni sau animale. Fiind organic, corpul fizic are nevoie de substanțe vegetale ce conțin energia cosmică în manifestare. Dar cu o singură condiție: nepregătirea mâncării prin metode termice. Se ştie, de altfel, că plantele cresc la o temperatură normală de zece-douăzeci grade şi o presiune în jur de o atmosferă. Prin tratarea termică a produselor naturale se degajă ethericului, adică exact a elementelor energetice. Am remarcat, că în bucătării rezultă un miros foarte apetisant; sunt substanțele etherice care se evaporă, dispar, ceea ce rămâne fiind produsul unei reacții de oxido-reducere, reducere prin care se obțin elementele minerale într-o

dezordine a morții şi astfel mâncăm moartea.

Pentru bătrâni în special, dar desigur nu numai pentru ei, situația este deja alarmantă, dar subliniem salvarea este posibilă la propriu. Aşa stând lucrurile, putem merge mai departe respectând legile existenței universale. Dacă asemenea bătrâni n-au dinți, se poate trece la alimentația de gradul II, adică mixată. În acest fel asimilația este mai benefică îmbogățită prin mai multe enzime, proteine şi vitamine. Rămânem însă în suspans atunci când bătrânii se confundă cu orgoliul, ignoranța şi insatisfacția că viața le-a determinat o asemenea manifestare. Am întâlnit şi bătrâni normali care nu s-au ofilit, dându-şi seama că şi-au bătut de joc de viață şi ea de ei, revenind cu bun simț la respectarea legității şi astfel şi-au demonstrat că se poate. Situația este critică, implicând educația şi dosarul karmic prin intermediul căruia entitățile trebuie să aibă experiența morții şi a ieşirii din corp. Astfel, ele reiau experiența în alte medii, pentru învățarea unei existențe cât de cât în balanță cu armonia cosmică.

Articolele noastre vor determina, mai ales în situația dată, mărturii care nu trebuiesc înțelese în sens critic, pentru că este deosebit de neplăcut ca la 60 de ani să-ți dai seama că ai fost exact alături de o normalitate şi un firesc. Niciodată nu este prea târziu. Ceea ce este posibil este revenirea şi refacerea țesuturilor corpului fizic. Nu trebuie să abandonăm atunci când medicii exprimă cu o notă de gravitate că celulele ficatului nu se mai refac, fiindcă putem spune că sunt chiar împotriva unor asemenea revelații şi realități ale normalității existenței.

Prin analiza certitudinilor şi incertitudinilor este posibilă decizia

Pentru bătrâni nu în practicarea alimentației constă efortul, referindu-ne la cea naturală, ci în depăşirea unor stări, sisteme, dogme şi a unor educații de asemenea natură. Nu vor să se dea de gol față de tineri că n-au ştiut ce vor, iar asemenea orgolii îi costă moartea, dar până la ea este suferința şi disprețul celor maturi care nu ştiu cum să scape de prezența lor ranchiunoasă şi permanent critică. Bătrânețea este maximum de suferință umană, dar nu şi o condamnare. Oricine care se află într-o situație asemănătoare, dacă mai are un bun simț şi dorință de viață, îşi poate analiza certitudinile şi incertitudinile şi poate decide dacă este bine sau rău. Suntem în măsură să-i asigurăm pe aceştia

încă de pe acum, să citească până la capăt articolul şi decizia să fie pozitivă. Amânarea presupune orgoliu, aici apar deştepții care îl vor convinge că este lipsit de orice folos şi de sens acest lucru.

Acestea sunt probele, fiindcă asimilarea şi decizia de a trece la alimentația salvatoare nu este simplă. După păcat trebuie să urmeze penitența; într-un cuvânt, nu oricine merită să revină la viață, doar dintr-un moft sau o dorință. Tocmai de aceea majoritatea bătrânilor privesc suita alimentației naturale cu cea mai perfectă sfidare. Într-un fel au dreptate, pentru a-şi menține supraviețuirea şi suferința aşa cum o mai au, măcar să se mai delecteze cu "soluții" ale orgoliului, pe care, prea bine simt, că ar da orice în realitate pentru a scăpa de el. Lipsa de sinceritate îi pune în situația de a-şi menține, fără să vrea, autocondamnarea la propria moarte.

Revenirea la viață este posibilă oricând

Din aceste rânduri rezultă că nu alimentația salvează, ci schimbarea de atitudine. Dacă se ajunge totuşi la o astfel de minune, atunci alimentația devine determinantă în situația dramatică a bătrâneții, mai ales când pensiile sunt un fel de sponsorizări din partea statului. Puținii bani pentru alimentația naturală sunt în mod paradoxal suficienți, dar nu vrem să fim ironici, până la urmă nimic nu este întâmplător. Totuşi, prin răbdare şi bunăvoință revenirea la viață sunt pentru oricine oriunde şi oricând.

În diferite filiale s-au înființat casele de comenzi pentru consumul acasă, tocmai pentru bătrânii care îşi doresc această alimentație. Puteți contacta centrele pentru experiența primară şi în definitiv pentru revendicarea propriei vieți. Soluție alimentară? Da, fiindcă prin această necunoaştere a alimentației s-a ajuns la lipsa realismului. Oamenii sunt pregătiți, sunt în stare să perceapă că ceea ce enunțăm aici, nu trebuie speculat în sensul unor teorii. Rândurile acestea sunt determinante, tot ceea ce rămâne de făcut fiind discernământul sincer şi simplu, în liniştea şi aşa asigurată pentru mulți bătrâni, care părăsiți de copii şi prieteni, sunt deja dincolo.

Îndreptarea este un drept al credinței

Revenirea la viață nu este determinată de alimentație, ci de educație, de informație şi de merituoasa înțelepciune. Ea ne

aşteaptă şi niciodată nu este prea târziu. Dorim celor ce-şi doresc propria viață tot ceea ce sufletul mereu tânăr şi sănătos cere. Îşi datorează recuperarea şi remanierea suitei dătătoare de viață. Vor găsi ce le trebuie pentru o asemenea alimentație în lucrările Universității **Elta** pe care promitem că le vom continua pentru a vă ține la curent cu aspecte mai inedite prin sinceritatea lor, dar mai mult decât atât, pentru accesibilitatea față de orice Fiu.

Ceea ce trebuie să facem este să continuăm mersul înainte, să evităm, bineînțeles, o alimentație obişnuită, pentru că aceasta provoacă o suferință gratuită şi fără nici un drept de justificare. Suntem cu adevărat surprinşi de aceste rânduri ce ni se par ca dintr-o altă lume, ca atunci când se caută piatra filosofală sau elixirul vieții. Lucrurile sunt mult mai simple şi sincere în realitate. Fiind sincer, cel puțin cu tine însuți, descoperi şi regăseşti căile prin care înlături şi pui capăt incertitudinii tradiționale şi obişnuinței, regăsind certitudinea realității armoniei şi marea bucurie a dobândirii prin forțe proprii a veleităților şi revenirilor la viață. Chiar dacă este iluzorie sau în planul fizic, aici suferința este pentru cei ce au provocat-o altora. **Dar îndreptare este un drept al credinței şi nimeni nu este dat la o parte, fiecare îşi arogă şi se dedică prin orgolii inutile unei autocondamnări**. Astfel, cunoscând situația înțelegerii înțelesului sincer şi meritoriu, când realitatea este de partea vieții, fiind un destin şi nu o soartă, trebuie doar să faci câțiva paşi să descoperi că se poate merge şi mai departe.

.

CREAȚIONISMUL ŞI EVOLUȚIONISMUL

Alegem această situație ce încă n-a fost reglementată. Fiind pozițiile biologiei şi teologiei aflate încă într-o dispută aiurită şi ignorând unele mărturii senine. Este vorba de o monadă, amândoi termenii una sunt.

Creația realizează opere, aşa cum sunt şi corpurile biologice, mai departe asemenea corpuri cresc, trăiesc, prin selecție, ameliorări, adaptări, instincte care mai de care, ce determină o evoluție, un progres. Astfel, cei doi termeni sunt împreună. În definiții nu există nici un interes la mijloc pentru biologi, în sensul de a spune adevărul, dar orgoliul este valabil de ambele părți; teologia ține morțiş să fixeze aceste chestiuni numai la nivel de creație. Culmea că cele două tabere au dreptate în ansamblu, dar se contrazic în situația holistică a realității universale. Altfel spus, îşi justifică fondurile, salariile, şi preocupările, nu se plictisesc şi mai trece timpul. Consecințele sunt însă dramatice pentru realitatea milioanelor de oameni ce sunt dispersați între ignoranțele menținute în definitiv din lipsa unei cercetări responsabile.

Procesele mentale sunt imagini

Creația la rândul ei consituie un aspect deosebit al manifestării karmice, a Legii Cauzei şi Efectului, fiind la îndemâna oricărui om. Gândurile sau mai exact procesele mentale sunt vibrații sau imagini, dar esența lor fiind subtilă, ele nu sunt văzute. Astfel, pentru ştiință, ele nu există din capul locului. Curios ca ştiința neagă tocmai ceea ce ar trebui să îndeplinească, ajungându-se la un paradox: ştiința se autodistruge. Însă până atunci va distruge cât mai mult.

Fiecare om emite forme-mentale ce se vor manifesta. Exact acelaşi lucru îl menționează atât de simplu şi sincer Ioan, în Apocalipsa: "*La început a fost cuvântul, şi cuvântul era Dumnezeu, şi Dumnezeu era cuvântul*" exprimarea fiind metaforică, este dificil de înțeles pentru credincioşi prin metoda acceptării, tradiției şi mofturilor dogmatice. Suntem în fața unei definiții fascinante. Pentru a scurta dintr-o expunere destul de lungă, voi fi direct. **Poate cineva să spună, să vorbească dacă nu are imaginea?**

Dacă nu are idee despre ceea ce vrea să exprime? Astfel cuvântul este la început şi el este Dumnezeu prin formula sinceră şi simplă.

Formele mentale acționează tot asupra generatorului lor

Formele primare de existență se vor manifesta, Ioan spune: "*şi cuvântul s-a întrupat*", aceste întrupări sunt în fiecare clipă, tocmai de aceea trebuie să avem grijă să evităm a exprima cuvinte, sugestii negative, înjurături şi critici nefondate. Formele-mentale vor determina rezultatul tot asupra generatorului lor. "*Nu ce intră-n gură, ci ce iese din gură poate fi un păcat*" Isus accentuează şi El asupra acestei necesități, care prin nerespectare generează drame inutile şi gratuite, de altfel într-un cuvânt mai plastic şi modern lipsa de educație.

Lipsa de cunoaştere şi de credință provoacă deteriorări; (...) prostia este oficială(!)

După cum vedem, necunoaşterea unor aspecte de acest gen nu poate determina o alimentație naturală, fiindcă în definitiv nu este vorba de alimentație, de orice natură ar fi ea. Vom vedea în final că aceasta este doar suportul, "tina" pe care tot aşa Isus o folosea pentru a ridica vibrațiile celor care-L solicitau. Spunem că mâncăm pentru a nu muri, dar în realitate, în felul în care mâncăm ne ucidem în fiecare zi şi în cele din urmă, -ironia soartei-, toți suntem muritori (, desigur corpul fizic). Conform acestei replici sau mantre, o persoană oarecare dacă nu mănâncă, spune că va muri de foame şi apoi se conformează.

Lipsa de cunoaştere şi de credință provoacă deteriorări dincolo de orice imaginație. A prelua alimentația naturală numai de dragul unei rezolvări temporare nu are nici un coeficient de pozitivism. Mulți o preiau pentru a slăbi sau a se vindeca. Dar, după ce se văd bine, revin iar la macaroane şi cartofi prăjiți, ispita acestora este mult mai mare decât importanța vieții lor. În lumea de azi ne confruntăm cu ignoranța şi ea asigură prostia cea mai lejeră şi mai oficială.

Rutina demolează orice țel

Suferința, adică consecințele sunt însă neconsolatoare. A face abstracție de Lege te aruncă în ilegalitate, trăind permanent în situația de infractori de drept social şi desigur constituțional. Nici

un aspect de acest fel nu poate îndulci răzmerița față de propria noastra situație. *Eltiştii* sunt acum în a cincea zi de pauză alimentară, ar fi trebuit deja să fie deshidratați(!?), să fie leşinați(!?), dar din contră sunt şi mai bine şi mai aproape de Tatăl, de credința senină şi plină de lumina vieții. Mai sunt atâtea de cunoscut!...

Desigur educația şi asemenea instituțiile ce sunt formate din funcționari, adică ființe obişnuite ce de mult n-au nici un control asupra acestor competențe, se comportă într-o rutină ce demolează orice sens sau țel al instituțiilor. Instituția este un sistem de autocorecție a proceselor sociale, în aşa fel încât societatea să aibă permanenta posibilitate de evoluție, dar în realitate s-a ajuns exact la situații inverse.

Bolile generează o suferință a Fiului la nivel de Crucificare

Creaționismul nu este doar o idee, un complex de discordii între ceva şi altceva, sunt realități de fiecare clipă prin care alimentația noastră joacă la ora actuală un rol hotărâtor. Aceasta din urmă trebuie bine documentată, felul în care se manifestă ea acum este intinctiv, vulgar, atavic. În plus mizeria ce o introducem şi o acumulăm în noi, culmea, ne mai dă şi satisfacția că este bine. Majoritatea bolilor generează o continuă suferință şi degenerare a Fiului la nivel de Crucificare.

Ieşirea din labirint se află în recunoaştere

Evoluția este un ansamblu firesc de ameliorări, de cercetări, ce edifică posibilități noi şi mai bune. Acest aspect se situează sub spectrul unei involuții determinate de aşa-zisa revoluție... Aici ar fi multe de spus fiindcă, chestiunea este ceva mai clasică, dar ca un exemplu mai simplu regăsim similaritatea undeva, în religie. Trebuie să repetăm că situația este catastrofală. RE-(e)voluție, adică ceva împotriva evoluției este asemănător cu re-ligie într-un termen mai clasic re-legio adică ceva ce impune desfăşurarea legii, împotrivindu-se legității, realității universale. Trebuie să înțelegem bine acest lucru, şi nu fragmentar, fiindcă consecințele confirmă din plin o asemenea stare şi situație.

Ieşirea din labirint se află în recunoaştere. Intrăm aici într-un paradox, fiindcă “re-cunoaştere” construieşte un sens pozitiv de această dată, fiind vorba de a fi împotriva unei cunoaşteri inutile,

ignorante şi fără nici un aspect de responsabilitate. Legea, Evoluția, Cunoaşterea constituie o triadă şi termenii ei una sunt. Este absolut necesar ca existența să fie în cuvântul Tatălui Ceresc şi astfel rezultă armonia, pacea, sănătatea, viața eternă şi câte şi mai câte... Nu trebuie să luați aceste lucruri ca pe ceva dogmatic sau idelogic, există aici multă bucurie şi joacă: *"Lăsa-ți copii să vină la Mine*".

Alimentația naturală generează o re-cunoaştere

În cazul alimentației denaturate materialiştii se contrazic, nerespectându-şi propriile cercetări şi cunoaşteri. Tema devine un lait-motiv al iresponsabilității şi degenerează într-un genocid pueril şi ieftin, dar cu drame incalculabile. De orice religie ar fi, credincioşii sunt în aceeaşi situație. Îşi contestă propriile credințe, prin a interveni asupra creației, fiindcă prin a prăji sau a fierbe creația, nu se poate ajunge prea departe, poate la primul spital şi apoi un transfer în cel mai apropiat cimitir.

Alimentația naturală generează o re-cunoaştere a valorilor prin ieşirea din starea de anestezie, de beție, de insuficiență, de lenevie şi de indiferență, de necredință. Cei care au fost într-o situație asemănătoare s-au văzut în forța şi bucuria lucrurilor, au simțit răbdarea şi altruismul, sinceritatea şi responsabilitatea, ce devin instrumente şi mijloace normale de fericire la propriu. Ceea ce se întâmplă astăzi, când cunoaşterea insuficientă determină un orgoliu catastrofal - ce s-a generalizat la toată planeta - înseamnă că materialismul şi-a îndeplinit misiunea. Venim şi desconspirăm aceste ifose de ştiință şi de religie, de politică şi de cultură, de o viață redusă la stare primitivă şi inutilă, pentru dorințele sincere de a fi sănătoşi şi fericiți, de a trăi în pace cu toate popoarele şi de a avea spectrul luminii în cele mai frumoase culori.

Lipsa de credință conservă insalubritatea civilizației

Populația planetei este îmbătrânită deja de la 30 de ani, generând o sursă continuă de suferințe pe care medicina le accentuează, fiindcă răul nu vine niciodată singur, de altfel nici nu-l lăsăm să vină singur. Lipsa de cunoaştere sau mai bine zis de credință conservă insalubritatea civilizației. Alimentația naturală determină trecerea de la alimentația de efect la cea cauzală, regăsim acest aspect foarte frumos definit: **ființa de lumină se**

hrăneşte numai cu lumină. Dar să nu ajungem la aspecte metaforice încercând să percepem energia în monadă numai din starea noastră senzorială pentru că ne păcălim şi de aici apare păcatul.

· CHIAR ŞI ALIMENTAȚIA NATURALĂ ESTE DE EFECT, DAR MULT MAI POZITIVĂ DECÂT CEA DENATURATĂ;

· CEA DENATURATĂ DUCE LA MOARTE, IAR CEA NATURALĂ LA VIAȚĂ;

· ÎN REALITATE HRANA ESTE RESPIRAȚIA.

Acesta din urmă este aspectul pe care trebuie încetul cu încetul să-l descoperim, depăşind imaginea mistică şi orientală. Occidentul şi Orientul una sunt şi tocmai de aceea sinteza între spirit şi manifestarea sa prin tehnologie va determina monada unei civilizații realiste şi responsabile în care să nu mai fie temple şi spitale, şcoli şi închisori. Da, asemenea lucruri pentru un senior anesteziat sunt idealisme, ce sunt deosebit de periculoase, pentru că el nu vede decât propria sa suferință, fără drept de apel. Mai periculos decât faptul că nu înțelege este faptul că se situează împotriva unor alternative legitime la care nu are încă acces.

Tocmai de aceea, revista ***17*** nu este dedicată deşteptților cu cartofi prăjiți, şi dacă un asemenea ins se dedică unei polemici, trebuie să rețină din cuvântul continuu că **acestei reviste i se decernează dreptul de persona non-grata din capul locului**. Astfel ştiind asemenea lucruri, stați mai bine prin revelarea minunatelor cuvinte ale minunatului Învățător ce ne-a dorit şi ne doreşte tot ce ne dorim: ***"Şi voi puteți aceste lucruri şi chiar mai bine".***

"CUNOAŞTEȚI ADEVĂRUL ŞI ACESTA VĂ VA ELIBERA"

Oare care este acest adevăr? Credincioşii se tot bat de mii de ani pentru a-şi dispune adevăruri peste adevăruri, generând atâtea crime odioase, încă mai stând în genunchi în fața lui Isus răstignit... Trebuie să fie una din cele mai mizerabile certitudini în privința handicapului şi ignoranței realității simple şi sincere.

Deteriorând Fiul, accesul la Tatăl este deopotrivă blocat

Adevărul există, chiar dacă nu-l cunoaştem, chiar dacă îl ascundem el ne aşteaptă până când ne vom sătura de atâta ipocrizie. Îi privesc pe cei care ne contestă, care au priviri halucinatorii, care tremură şi ar fi în stare să ne ucidă pentru că îi învățăm pe copii să nu mănânce carne. Pentru că suntem împotriva credinței şi pentru că-l hulim pe Isus Hristos(?!) şi câte şi mai câte... Vrem însă să scoatem în evidență manifestările acestea patologice, cum sunt: tremuratul, ochii înrăiți desigur apărând adevărul, starea de nervozitate şi tensiunea persuasiva. Acestea scot în evidență că, dacă s-ar mai putea, s-ar deda la cele mai primitive acte de violență. Avem la îndemână: "*Iubeşte-ți dusmanul şi-l vei învinge*", dar nu apelăm la aşa ceva, deşi este singura soluție, fiindcă în primul rând nu există duşmani şi apelarea la această lege şi instrument cosmic devine catastrofală pentru ceilalți, asa-zişii duşmani, -Isus a comentat acest aspect, fiindcă a învinge duşmanul de cele mai multe ori acesta îşi readuce violența şi energiile negative asupra sa şi practic se autodistruge.

De multe ori suntem determinați să intervenim prin puțină nervozitate, tocmai pentru a-i cânta în strună şi a atenua aceste consecințe dramatice. Dar cine să înțeleagă? Soluția este să cunoaştem adevărul. În urma folosirii acestei stări de alimentație prin care deteriorăm Fiul, deopotrivă şi accesul la Tatăl este blocat la modul imposibil. Acest fapt este premeditat şi conservat de instituții şi atâtea cleruri formate din indivizi ce în viețile anterioare s-au simțit frustrați şi caută să se răzbune prin orice cale, nebănuind la ce se expun şi determinând o amplificare a karmei negative.

Să presupunem că nu avem studii sau posibilități de a

cerceta, în laboratoare sau biblioteci, cum se poate ajunge la adevăr? Isus n-a limitat posibilitățile de cunoaştere a adevărului: "*Fiecăruia Tatăl Ceresc a dat după măsura şi puterile sale*". Ce a dat Tatăl Ceresc? "*Ce este al Tatălui este şi al tău*", se subînțelege, viața noastră este mimetică, aşa cum se întâmplă cu orbii care se țin unii după ceilalți într-un lanț al viciosului şi necredinței. Mimetismul se referă în acest caz la factorul de repetiție, în ce priveşte faptele noastre, nu relativ la celilalți, adică nu copiem numai pentru a învăța. Ce înseamnă acest lucru ? Preluăm o tradiție alimentară; când suntem copii, părinții ne dau ceea ce au, chiar dacă ne face rău, dar în timp şi prin obişnuință preluăm automat asemenea *rețete ale suferinței*. Dar niciodată nu este prea târziu.

Prin experiență evoluăm, prin repetiția greşelilor ne prostim

Repetiția însemnă a face aceleaşi lucruri, cu toate că am vazut că acest lucru ne face rău, altfel spus constituie menținerea ignoranței, fără nici un comentariu. Viața este determinată de greşeli, dar nu de repetarea lor, din care derivă păcatul, cu cele mai nefericite trăiri. Sunt oare atât de dificile asemenea rânduri, când le puteți citi ori de câte ori doriți ? Un laborant sau un cercetător, aflându-se în situația de a întocmi o lucrare, face în fiecare zi experiențe, dar nu nimereşte de la bun început ceea ce căuta. Nu se lasă, soluția venind prin răbdare, vom vedea cum. Dacă face o experiență care nu a dat rezultate, repetând-o şi a doua zi, va obține aceleaşi rezultate. Atunci şeful de laborator este în măsură să fie nervos: "Bine domnule, de unde crezi că avem atâția bani pentru a arunca substanțe şi timp, doar ai văzut ieri ce rezultate dă o asemenea experiență…". Dar nici un cercetător nu face această gafă fără să intuiască ceva, el are dreptul la următoarea experiență chiar dacă rezultatul este încă negativ, şi din aproape în aproape simte, bănuieste direcția spre care se orientează, ajungând astfel la rezultatul căutărilor sale. Astfel, prin greşeală, a se citi experiență, evoluăm, dar prin repetiția greşelilor ne prostim.

Nu repeta, chiar dacă greşeşti

Să vedem simpla transpunere a acestor date. Fiecare dintre noi intră într-un laborator care se numeşte bucătărie. Experiența

este aparent simplă. Rezultatul preparării unor alimente se numeşte mâncare, ea hrăneşte corpul. Să luăm un exemplu, dimineața înainte de a pleca la servici ne dorim o cană de lapte şi pâine cu unt. Nimic mai simplu, a adus deja cineva laptele, îl punem la fiert atât cât avem nevoie, prăjim alături pâinea, ca să fie mai aromată şi crocantă. Turnăm laptele încă aburind în cană şi punem zahăr pentru a fi mai gustos, împreună cu pâinea mâncăm încet şi bucuroşi de actul împlinirii. Da, pare a fi totul, dar este numai începutul. Urmează o gură amară, gaze, stări de indiferență, de plictiseală, dorința de somn, cu toate că era dimineață, apare totuşi o indispoziție care poate denatura bunul simt. Rezultatul este negativ.

Bun. A doua zi suntem în fața aceleaşi probe, lucrări, nerezolvate. În cele mai multe cazuri o repetăm automat, maşinal, tradițional, inconştient, premeditat din cauza lipsei de cunoaştere şi de curaj. Să vedem pe acel curios şi îndrăzneț, cercetător la un institut, care va face în general aceeaşi experiență, dar particularizând unele operații. În fiecare zi va aduce alți parametri, dar în toate cazurile rezultatul este tot dificil de atins. Astfel va pune mai puțin zahăr, va schimba temperatura de fierbere, va schimba oala în care fierbe laptele, nu va mai prăji pâinea. După luni de situații în care îşi notează experiențele anterioare, este în legitate: nu repetă chiar dacă greşeşte.

Astfel va rămâne surprins ce i-a mai ramas. Să nu mai fiarbă laptele deloc sau să nu mai folosească zahărul şi să renunțe la pâine. În locul zahărului va descoperi bucuros un produs numit miere. În dimineața de pomină se aşează la masă şi gustă din acel lichid cam rece, de o dulceață cam necunoscută, şi fără pâine - se va vedea cam derutat. Termină cana cu lapte şi plecând la servici, uită că trec orele, amarul din gură, gazele, indispozițiile... nu mai sunt. I se pare, că ceva nu este în regulă. De această dată pentru a fi mai convins face greşeala de a repeta experiența, rezultatul este acelaşi, revine şi iar revine, se simte şi mai bine, nu-şi poate da sema de ce rezultatul este pozitiv.

Punând cap la cap lucrurile noi, vedem Calea

Totuşi nu se simte bine pus în situația de a contesta ştiința şi bunul-simț al vieții obişnuite. Dar egoismul pozitiv îl îndeamnă să renunțe la suferințe şi mai ales la cheltuielile inutile cu medicamente. Vedeți cât este de simplu? Suntem toți în această

situație de a schimba ceea ce ne poate schimba: "***Cunoaşte-ți adevărul şi acesta vă va elibera***". Ce poate fi aşa de dificil şi de greu, oare nu ignoranța, obişnuința, teama, reținerea, tradițiile, mofturile, lipsa de imaginație, de încredere în mai bine? Sunt destule care ne îndeamnă să ne fixăm pentru a nu renunța la suferință şi o finalitate dramatică care se numeşte moarte. Dimpotrivă, cunoaşterea înseamnă cercetare, cercetarea înseamnă a face ceva, nu prin repetiție sau prin acumularea de experiențe, ci cu date noi. Punându-le cap la cap vedem Calea.

Sunt lucruri accesibile oricărui om, şi mai ales intelectualilor care mai reuşesc să discearnă asociații de idei, să perceapă ce este o abstracție, față de omul simplu țăran sau muncitor care fiind pe o treaptă, să-l ierte Dumnezeu, în care prin suferința neghioabă îşi determina singur suferințe, în care generează revoluții şi răscoale crezând că se salvează. Cunoaşterea este factorul principal care duce direct la Credință, şi de aici înainte la Eliberarea la care se referă şi Isus.

Ce se întâmplă azi pe toate meridianele, -nu mai revenim la religie şi comerț-, sunt generate insuficiențe bazate pe o cultură materialistă, pe un învățământ tot materialist, pe o educație darwinistă, ce generează conservarea atavismelor, remanențelor, ce duc la o blocare şi o limitare dramatică a vieții. După cum vedem, nimeni nu te poate opri să faci cum ştii în laboratorul numit bucătărie, unde îți prepari pur şi simplu existența, viața, trăirea. Dar tocmai când nu ne spune nimeni direcția suntem şi mai mult împotriva bucuriei şi sănătății.

Termenul de "boală" a înlocuit creații

De această dată vă oferim o tehnică, un sens în care, din aproape în aproape, revedem şi discernem valori care în esență sunt simple. Putem trece deja peste atâtea aspecte simpliste, cum a fost cel de mai sus, în privința preparării cănii cu lapte. Elta-Universitate determină deja revenirea asupra consecințelor prin alternativa **care <u>nu este creată de această Universitate</u>**, nu facem aici decât să aducem în prim plan posibilitatea de eradicare nu a bolilor, ci a termenului numit "boală", concept ce a înlocuit creații.

Mai sunt destule articole din triada lui ***17*** prin care ne putem edifica nivelul la care ne situăm şi modul în care determinăm procesul nu al alimentației, ci al factorului mental, al cunoaşterii,

care, prin repetiție riscă să ne provoace aceleaşi suferințe şi totodată **fără nici un drept de apel**.

Cunoaşterea adevărului este la îndemâna oricui, prin el rezultă eliberarea, emanciparea, libertatea, care de această dată au gustul vieții şi al civilizației. Alimentația naturală, desigur, nu se reduce la aspectele naturiste, cum ar fi să mâncăm în pădure sau în grădină. Putem servi în cele mai luxoase saloane tot atât de civilizat, ciorbe şi mâncăruri în zeci şi zeci de rețete, deserturi cu cele mai fascinante gusturi şi forme, culori şi arome, încât putem spune că nu le cunoaşteți, dar facem ca faptele acestea să ajungă la îndemâna şi la gura oamenilor pentru a se convinge, chiar dacă se confirmă ce a spus Isus: "*Nefericit cel ce a văzut şi n-a crezut*".

Câteodată Isus este cam supărat şi întristat că atâtea lucruri minunate ale realității universale nu sunt luate în serios, aducând asemenea prejudicii atât de inutile şi fără nici o justificare... Niciodată nu este prea târziu, bunul-simț va învinge pentru cei ce se sunt responsabili şi n-au chef să muncească ca sclavii, aruncați într-o groapă a materialismului care nu prevede ceva despre eternitate şi despre fericire. Tocmai de aceea, cunoaşterea adevărului este replica existenței pentru propria sa manifestare. Ce rămâne? Din cei mulți chemați atât de puțini aleşi, aleşi de responsabilitate, de pace, de dorința de iubire şi de demnitate.

VIAȚA ŞI RIDURILE

Viața este frumoasă iar ridurile urâte, viața este eternă, ridurile sunt urmele vârstei... Renaşterea este simplă şi sinceră atunci când ne demonstrăm cât de mult ne dorim ca viața noastră să nu aibă asemenea riduri, privind cu atâta dorință fața unui tânăr, ce încă este într-o fază a vieții fără riduri.

Abandonăm patria şi strămoşii numai pentru a înghiți ceva

Despre riduri nu se spune mai nimic, nici despre constipație, despre dermatoze, nevralgii, căderea părului, urâțenia bătrâneții. Le acceptăm pur şi simplu şi astfel le realizăm şi le performăm. Necunoscând forța gândurilor, a părerilor şi sentimentelor, ne dispersăm şi ne pierdem într-un sistem premeditat. Şi totuşi, nu suntem de acord cu propriile rezultate, suntem atât de automatizați şi atât de handicapați când este vorba de alimentație, încât abandonăm patria şi strămoşii, părinții şi copiii numai pentru a înghiți ceva. Am putea spune că aceste caracteristici aparțin unei ființe nebune.

Da, în situații urgisite când cetăți erau încercuite, ființe ce păreau să fie oameni erau în stare să se devoreze pur şi simplu. Nu avem însă atâta imaginație încât să credem asemenea lucruri. Nici nu este cazul să verificăm, dar vă asigur că instinctul ştie prea bine că lumea aceasta aparține formelor şi formele mănâncă forme. Este doar o imagine şi totuşi văzând un asemenea film nu-ți mai trebuie nimic altceva. Dar între timp pregătim, menținem, conservăm racile şi tare la modul serios printr-o educație religioasă şi materialistă, dincolo de orice responsabilitate şi apoi tot noi ne mirăm. De partea cealaltă, cei care citim o carte de istorie, un roman, vedem un film, nu ne bănuim capabili de astfel de atrocități.

Ce se întâmplă?

Mamele îşi sacrifică copii pe altarul materialismului până la iubirea ce le asigură nefericirea în tot cursul vieții, iar când aceşti copii vor fi maturi, vor aplica aceeaşi lecție propriilor copii. Există un lanț al înşelăciunilor la toate nivelele. Mergi pe stradă şi observi că toți bărbații sunt devitalizați, femeile sunt urâte, copii distrofici,

rahitici şi anemici iar despre bătrâni nu-ți vine să crezi! Urâți, care mai de care mai contorsionați, mai recunoşti un părinte, un prieten care cu douăzeci de ani înainte arăta într-un mod mai plăcut ... Ce se întâmplă? Trebuie să ne plătim orgoliile şi ipocrizia credinței, deşteptăciunea licențelor materialiste şi ajungem să fim total handicapați prin ignoranță, necredință, suferință. Putem spune că suferința suferă.

Ne situăm într-o complicitate complicată printre tradiții trădătoare

Nu trebuie să înțelegem numai că alimentația este importantă, ea este doar tina. Vom vedea la litera **D** ce înseamnă Astrologia şi vă anunț de pe acum că nimeni nu ştie cine este, adică bau-bau este cetățean. Vom vedea cu o literă mai încolo că nimeni nu-şi poate administra autoeducația, controlul puterilor creatoare. Mai departe, vom descoperi mobilul şi mai accentuat al realității noastre, energia cosmică sau realitatea eroticului care a ajuns dincolo de orice sălbăticie.

Toate acestea fac parte dintr-o primă inițiere, când avem posibilitatea de a ne raporta la realitatea noastră dintr-un punct de referință mai complex. Acum ne situăm doar într-o complicitate complicată printre tradiții trădătoare. Eltiştii sunt acum în a şasea zi de pauză, fericiți, uşori, degajați, deplini, energia circulă ca la ea acasă. Sunt în armonie cu legile şi cu bunul simț al regăsirii şi întoarcerii la Tatăl. Dar aceştia sunt ironizați, priviți cu stupefacție, ca şi cum ar fi împotriva vieții şi a realității. Dar câte din aceste lucruri sunt cu adevărat împotriva bunului simț, mai ales că se ştie că nu avem voie să judecăm, fiindcă asemenea gânduri se întorc asupra noastră înzecite.

Faptele, nu vorbele

Credincioşii sunt fanatizați de propriile acceptări. Preoții sunt copiii nebuni ai unei lumi înnebunite. Frustrările, suferințele, sărăcia, lipsa de alternative, mai ales pentru credincioşii care se consideră ocrotiți de Tatăl sunt în realitate bătaie de joc!… Bătaia de joc a celei mai sfinte realități a vieții este deconspirată de existența, de experiența credincioşilor.. Câți dintre aceşti credincioşi au remarcat sintagma “Faptele Apostolilor” şi nu “Vorbele Apostolilor”, pentru că este vorba de fapte.

13 kilograme de cartofi prăjiți sau statutul de creator?

Într-adevăr vorbele, gândurile, cuvântul se întrupează, el devine fapta creată de creator. Creatorul este omniprezent, dar cine să înțeleagă când constipația încă mai are peste 13 kg de cartofi prăjiți, cadavre ale unor ființe asemănătoare cu el şi atâtea vibrații joase încât wc-urile sunt locuri triste şi urât mirositoare în care predicăm şi încercăm să mai salvăm ceva.

În realitate nu avem încredere nici în noi înşine, de aici ura, discordia, disprețul. Toate acestea sunt vehiculate de cultură şi ştiință, de politică şi religii. **Oare n-are nimeni curaj să tacă?** Da, să tacă şi să se retragă ruşinat în propriul dispreț, atestat de propriile fapte antiApostolice şi similare Anticristului. Curajul nu mai există, fiindcă el aparține credinței. Ceea ce fac aici nu este nici un act patriotic sau de dezbinare, sunt pur şi simplu suprins şi-mi exprim datoria de a-mi defini clar dorințele, este profesiunea de credință.

Trăiesc printre nebuni, handicapați, destepți, eroi ai umbrelor şi întunericului. Văd femei mai urâte ca dracu, şi mai ales "fetițe" de 73 de ani ce n-au nici ele curajul să se uite în oglindă. S-au uitat de atâtea ori, atâția zeci de ani fără să vadă mai nimic şi acum văd pe baba cea rea şi bună de aruncat. Cum să arunci aşa ceva ? Cum să suporți pe aceşti "băiețaşi" de 75 de ani care nu mai sunt în stare să tragă un fotbal în spatele gării, care privesc cu dispreț la tinerii ce tot ei sunt. Privesc medicii cu câtă importanță şi aroganță se lansează în măcelaria socială, profesorii care nu ştiu decât să-şi conserve obişnuințele, copiii îmbrăcați cu cizme şi epoleți ce îşi poartă formele cu aroganță şi mândrie…Să înțeleagă cineva că toate acestea sunt corespondențele unei civilizații, unei vieți reduse la nimicurile unor resturi uitate de Dumnezeu. Cum se descurcă aceşti bătrâni care nu mai văd, care țin mâna deasupra ochiului de aragaz pentru a-şi da seama dacă este aprins sau nu, care nu mai văd ce pun în oala iadului lor, care obțin o mâncare dincolo de orice imaginație? Cine şi cum să-i mai ajute, poate dimpotrivă, să-i înfunde şi mai rău în cel mai apropiat mormânt.

Oamenii nici nu văd şi nici nu caută o urmă de realitate

Şi totuşi nu este prea târziu, pentru că oricând Tatăl îl va ierta pe cel care va recunoaşte că a luat-o razna. Atunci când îndrăzneşti să te dai jos din trenul morții, ți se împotrivesc ceilalți.

La televiziune oameni frumoşi şi civilizaţi îţi vorbesc despre proteinele din carne, la radio doctori în medicină îşi ţin dizertaţiile matinale şi în cinci minute te dau gata pentru toată ziua. În ziare trebuie deja să ai părul măciucă civilizată, te urci în tren, în compartiment se discută numai despre boli şi moarte; acasă alte năprasnice dialoguri despre viaţa grea şi oamenii răi şi câte şi mai câte... Te duci la biserică eşti gata intrat în mormânt.

Cine are curajul să înceteze tot acest holocaust, această nebunie a nebuniei? Ce fac atâţia savanţi şi oameni de ştiinţă? N-au altceva de făcut decât să aducă răul ştiinţific, bine înţeles, bine disecat şi argumentat, încât naivitatea oamenilor nu numai că le acceptă, pur şi simplu se tem să nu le respecte. Am observat un lucru dincolo de orice sens, oamenilor le este teamă de Dumnezeu. În totala lor ipocrizie religioasă se spune ca îl iubesc, dar le este şi teamă de el, nu văd şi nici nu caută o urmă de logică şi realitate.

Dacă reuşeşti să fii o entitate bună, vei învinge toate probele şi ispitele, vei trece peste lătratul câinilor şi urletul şacalilor, ele vor dispare ca şi cum nici nu ar fi existat. **Ridurile dispar şi rămâne numai viaţa**.

Ne confruntăm cu lipsa de corespondenţă a realităţii proprii

Viaţa pe Pământ este o şcoală în care vom învăţa bunul simţ şi respectarea realităţii existenţei noastre. Ea există ne aşteaptă, nu avem decât să suferim cât dorim, dar în realitate toate formele sunt aşa cum spune cuvântul. Desigur le trăim, le împărţim şi cu toate acestea nu le percepem.

Mimetismul şi naivitatea, lenea şi indiferenţa ne ajută să ajungem în cele mai năprasnice lipsuri de corespondenţă cu realitatea proprie. Alimentaţia este primul pas pentru a ieşi din această negură a întunericului şi totodată cea mai impresionantă. Până şi sistemul genetic pare să se fi acomodat cu structuri asimilate din mediu. Însă numai omul însuşi poate desface ceea ce a greşit, pentru că faptele sunt propria sa creaţie şi în raport cu ceea ce nu merge poate reveni ca să meargă.

Dar pentru a înţelege asemenea cuvinte trebuie să fii pe calea sănătăţii, să ai energia curată, să fii un canal deschis, astfel încât sfântul duh să fie permanent în mişcare. Materialismul actual constituie apogeul unei destrăbălări, dar nimic nu este întâmplător.

Procesul de evoluție cuprinde o perioada de involuție pe fond de evoluție. Realizarea corpului fizic, al planului fizic se constituie în acest sens. Dar asemenea lucruri sunt puțin mai complexe pentru acest articol, mai complexe fiindcă experiența este împotriva noastră.

17 este dedicat numai celor ce îndrăznesc să evadeze, în stare de autoresponsabilitate, de curaj, de îndrăzneală. Este revista pentru cei care au nevoie să-şi consolideze baza experienței cu argumente ale propriilor fapte. **Fiindcă revenirea la viață şi la Tatăl sunt similare**, încetul cu încetul oamenii se vor determina singuri. Sunt pregătiți şi sunt în stare, fiindcă atâta rău le deconspiră energia şi forța creatoare de care sunt capabili.

Încheiem aici litera B şi poate o notă, pe coperta a IV-a a lui 17-A, există: calendarul pauzei alimentare din acest an, adresat în special celor care au experiența celor două grade de alimentație naturală. Tocmai de aceea atragem atenția să nu fie interpretat sau preluat, pentru ca actele de voință şi de curaj nesăbuit nu sunt indicate mai ales atunci când calea este deschisă. De altfel, vom mai reveni asupra acestor aspecte fiindcă **17** este un canal prin care comunicăm direct unii cu alții, putând fi astfel în legătură plastică şi cât mai pe înțelesul evoluției noastre. Astfel, ridurile şi viața nu sunt corespondente, nici urâtul şi frumosul, suferința şi multe altele. Ne dăm seama acum ce putem şi ce trebuie să dăm la o parte pentru a rămâne ceea ce trebuie.

17 C - Alimentația

LEGEA-FAPTA-NECESITATEA

Aceste titluri par speculative pentru tematica alimentară. Întradevăr, aşa cum am început, în revista 17-C este vorba de situația mentalității. Mai simplu, este vorba despre educație şi sumedenia de termeni ce derivă din ea: obişnuință, tradiție, interese, temperament, personalitate...

Legile determină echilibrul; până la armonie mai este un pas...

Despre Lege nu se ştie nimic; cuvântul este vehiculat, ne izbim zilnic de manifestările legilor încă necunoscute, dar păstrate sub o altă formă şi anume: a legilor sociale. Pentru ele vom dedica, aşa cum am mai spus, o literă în minunatul 17. Este vorba de Legile-Kybalion, cele şapte ce formează edificiul Principiului, ele restrângându-se în Triadă, iar aceasta la rândul său, în unicitate. Cele şapte legi se desfăşoară mai departe în douăsprezece, dar despre toate aceste mai târziu... Legile se manifestă, însă nu le percepem nici sub această formă, de douăsprezece, iar legile sociale sunt doar o umbră a lor. Dacă ar fi respectate măcar legile sociale, s-ar menține un echilibru. Pâna la armonie, ce nu poate fi asigurată prin manifestare, mai este un pas. Dar, după cum spuneam, nerespectarea măcar a legilor materialiste, senzoriale, ştiințifice, determină haosul şi permanentizarea sa prin tradiții şi interese, generând o consistentă ignoranță la adresa necunoscută a existenței.

Titlul acestui articol este sintetizat sub forma Triadei, prin cunoaşterea sintetică, meditativă, interioară. Vom avea o literă specială dedicată ei în travaliul lui 17, fiindcă depindem mereu mai mult şi mai serios de situația cunoaşterii sau credinței. Legea-Fapta-Necesitatea sunt într-o strânsă legatură, repet: una sunt. Fapta este rezultatul, finalitatea unui eveniment, proces, lucru..., o notă acordată acestora prin care să spunem dacă a fost bine sau a fost rău.

Fapta -posibilitatea cunoaşterii, a remodelării şi a revenirii

Ne-am obişnuit deja că toate faptele sunt ca nuca în peretele vieții. Nici nu ne mai frământăm pentru a determină fapte bune, meciul a fost pierdut. De câteva ori am considerat că aşa este viața. Totuşi, faptele sunt originale, neținând cont de celelalte, mai presus de acestea niciodată nu este prea târziu. Ele rămân la aceiaşi parametri, pentru că sunt posibilitatea recunoaşterii, remodelării proceselor, evenimentelor, lucrurilor şi revenirii până când fapta va fi pozitivă... ceea ce determină îndreptarea şi remodelarea unei civilizații aproape din te miri ce.

Necesitatea

Necesitatea este un termen folosit doar în mod teoretic. Aproape nimeni nu-şi recunoaşte necesitățile, toți excelăm prin a le umfla şi prin a cere mai mult decât avem nevoie. De ce? Fiindca ştim şi aşa că nu vom obține nimic. Este iarăşi un preludiu al situației incredibile generate de lipsa de educație, de cunoaştere, de experiență şi de câte şi mai câte... Totuşi, necesitatea este reală, permanentă, determinând factorul de responsabilitate. Putem spune că din necesitate în necesitate poți ajunge la cele mai deosebite valori, bogății, demnități şi de ce nu? Toate la un loc. Dar, faptul că nu se ține cont de realitate, decât în mod formal, se generează degenerări.

În Biblie avem o lege formidabilă: "ZECIUIALA", dar şi aceasta este perimată şi preluată la modul formal ca şi cum n-ar exista. Suntem îndreptățiți să aducem indicii clare. La ora actuală marea majoritate a populației trăieşte dintr-o continuă pierdere, se mai poate spune că plătesc de zece ori mai mult, ceea ce denotă ca au furat sau delapidat. Este şi firesc, prin necunoaşterea legii, a realității faptelor, cerând mai mult decât au nevoie, vor pierde şi ceea ce au. Culmea este că totuşi se poate trăi şi din nimic. O astfel de viață este anonimă, fără nici un sens, în care şi proiectele evoluției sunt amânate pentru alte încarnări, dar amânarea nu este o metodă, fiindcă plățile trebuiesc duse la capăt, efectuate, scadența fiind din momentul când s-a declanşat problema.

Monada "faptă -necesitate" constituie o oglindire a propriei vieți

Să presupunem că nu avem acces la Tabla de Smarald (sau Legile Kybalion), dar avem cel puțin monada formată din: faptă-necesitate. Acestea sunt cel puțin în jurul nostru, le determinăm, ele existând ca o oglindire impresionantă a propriei vieți. Dar nici ele nu sunt luate în serios. Să fie alimentația de vină? Pentru noi, aşa cum am mai spus, alimentația denaturată înseamnă în primul rând a nega Legea vieții. **Faptele** ne contestă deja în urma unei alimentații denaturate. Necesitatea devine mereu mai dramatică prin faptul că mâncăm mai mult decât avem nevoie şi de aici alții, din alte țări, sunt nevoiți să moară de foame. Ca un corolar, **alimentația denaturată generează starea de anestezie, de uitare, de nepricepere, de beție şi câte şi mai câte, ceea ce determină un nivel intelectual atenuat: mimetism, acceptare, remanențe, atavisme, tradiții, toate generând interesele ce sunt determinate de instinctul de conservare.** Aşa cum s-a mai spus, pentru cei ce au evadat, s-au deschis cerurile, sunt în fața luminii şi încetul cu încetul se obişnuiesc cu strălucirea ei şi încep să-i cerceteze amănuntele.

Ieşirea din labirint

Un gest aparent banal de a mânca preparate ce n-au fost afectate prin temperatură ne pune un semn de întrebare sau ne pune pe gânduri. Să fie singur acest parametru, temperatura, cel ce deteriorează o civilizație, o viață a unui nevinovat? Pentru evadații tradiției alimentare viața devine dintr-o dată reală, placută, cu un limbaj calm, armonios, răbdător, din care continuu derivă certitudini. Oamenii care cosumă hrana vie nu mai pierd timpul cu gătitul şi cumpăratul, cu digestiile şi cu bolile, se văd mai eliberați, le rămâne timp pentru a citi, a discuta, a medita, pentru a-şi verifica cât mai multe şi mai deosebite experiențe, fiindcă se simt datori să verifice şi nu să le accepte.

În fine, suntem deja în posesia căii, aşa cum spunea Isus: *"Eu sunt Calea-Lumina-Adevărul"*. E interesant că şi aici este vorba de o triadă. Astfel, putem admite că Isus folosea logica triadei şi nu logica dualității, tipică materialismului şi senzorialității care, decât deloc, este bună pentru a ne învârti prin planul fizic. Despre cale vom discuta în 17/D şi E, când ne vom ocupa de Astrologie. Rezultă că alimentația, în particular cea naturală, nu

se reduce la produsul în sine, fenomenul mâncarii devenind o cale de ieşire dintr-un labirint, dintr-un deşert, din ceva pe care-l vom putea califica după ce ne-am detaşat clar de o astfel de experiență.

Alimentația naturală -pretextul unui text holistic

Educația este formală, dar autoeducația conține un sens propriu. Este simplu: societatea ne poate instrui, iar devenirea elementelor particulare, a talentelor, calitaților, personalității se obține prin autoeducație. Aceasta nu este posibilă într-o stare de anestezie, când orizontul este un continuu trecut, determinat de sensuri şi impulsuri repetive, monotone, plictisite, cauzate de lipsa de răbdare şi de atenție. Din contră, alimentația naturală este numai tină, adică pretexul unui text holistic. Percepem încetul cu încetul că suntem prin corpul fizic într-o manifestare, iar acesta este în realitate doar un înveliş. Trăim deconspirarea şi reabilitarea conştientului într-un mod atât de simplu şi de curios, când sunt sute de cărți cu tematica evoluției: prin yoga, martirii lui Yehova, bahai,... şi totuşi în nici una nu găsim un sens inițial. Putem conchide că autorii nu ştiu încă despre consecințele alimentației. Tocmai de aceea este firească deruta celor care citesc articolele noastre şi nu găsesc nici o referire, în nici o altă direcție. Poate de aceea le tratează cu indiferență şi trec pe lângă ele. În schimb cei care au avut naivitatea şi curajul să o facă şi pe aceasta, au descoperit spre suprinderea lor că lucrurile încep să devină mereu mai vii, că viața are un sens, că el însuşi este propriul său Învățator. Departe de noi să criticăm cărți ale unor autori de o faimă inimaginabilă, dar se poate şi trebuie să avem în vedere extraordinarul. Pentru mine, învățător a fost Lobsang Rampa împreună cu prietenul şi învațătorul său, Mingyar Dondup, lor le aduc toată recunoştința şi iubirea mea. Dar, nici în lucrările lor, n-am descoperit sensul alimentar ca pe un apex, sorginte sau punct inițiator.

Nu trebuie să fim stânjeniți că la gândul că facem parte dintr-o altă epocă cu valori şi referințele particulare, diferite de epocile anterioare. Curajul implică respectul înaintaşilor prin a-i continua la propriu, nu formal. Ceea ce am realizat în aceşti şapte ani sunt lucruri inedite, chiar pe noi multe aspecte ne-au luat prin surprindere...Tocmai de aceea ne simțim datori să inițiem pe oameni, care aşa că am mai spus, *nu ştiu, nu pentru că nu vor*.

Cei care nu vor, se dau de gol, fiindcă bagajul karmic nu le permite să nu-şi plătească datoriile. A fi sănătos nu se referă la o situație anatomică. Aceasta este în evoluție continuă şi crează în mod firesc, de multe ori, situații ironice. Manifestările patologice ne derutează deoarece în realitate sunt simptome ale evoluției şi transformări ale organelor, deci aşa cum vin, tot aşa trec. Unii medici intervin, dând peste cap aceste procese. În cazul bolilor karmice situația se agravează entitatea este pur şi simplu redusă la un simplu mecanism şi acesta trebuie să-şi reia ciclu la încarnarea următoare.

Vibrația- nota de armonie ce determină imaginația

Tot ce se poate este posibil, altfel nu putem face ceea ce nu ne putem imagina. Imaginația, bună sau rea, este deja realizată, urmând manifestarea şi materializarea. Dar pentru a avea o imaginație pozitivă, civilizată suntem determinați de gradul de vibrație, acesta fiind nota de armonie a corpului fizic de care nu putem face abstractie materialistă. Dacă vibrațiile sunt joase prin: melancolie, tristețe, oboseală, acestea se traduc prin imaginație răutacioasă, violență, a fi permanent împotriva celorlalți, ca şi cum ei sunt de vină. Deruta conduce la un haos, iar prin generalizarea situației la o masă de zeci de milioane de entități apare tabloul actual în care care mai de care caută să-şi determine cele mai joase vibrații.

Alimentația naturală ne scoate în 21-28 de zile din negură şi haos. Fără a fi obligați la sacrificii şi ritualuri ciudate, efortul se reduce la bunul-simț. Mai ales că avem asemenea articole la îndemâna şi sub privirile noastre mirate nu ne mai rămâne decât să considerăm că mingea este în terenul nostru, dacă nu chiar în poartă şi atunci este neplacut. Urmează ca, pe parcursul anilor viitori, consecințele să fie mereu mai aspre, pentru ca oamenii să decidă dacă alimentația naturală are vreun sens sau nu.

Pentru mulți rezolvarea este simplă, realizându-se depaşirea cu brio. Astfel, dacă faptele corespund cu necesitatea, rezultă o amplificare şi de aici mersul înainte, simplu. Ne vedem în mod responsabil faptele şi facem tot posibilul pentru a elimina pe cele negative în favoarea celor pozitive, respectând necesitatea care ne indică momentul prielnic de acumulări şi bogație atât spirituală, cât şi materială.

Este greu când eşti în realitate împotriva acestor lucruri şi

mai ales dedicându-te pentru a convinge şi pe ceilalți că alimentația naturală este o aiureală. Aspectul se numeste răzbunare, karma va fi şi mai pe măsura faptelor determinate.

Trecem într-o civilizație despre care filozofii tac, pentru care oamenii de ştiință au conturat numai fondul tehnologic. Preoții sunt uitați de evenimente şi de prezent, când ei ar putea determină cu o bună cunoaştere ceea ce trebuie şi lipseşte: credința. Este dureros, dar trebuie să ne pronunțăm. Dacă cineva n-a ajuns la credință, nu poate inspira sau realiza în ceilalți aşa ceva. Este un fapt şi acesta spune că preoții nu sunt credincioşi, astfel ei trebuie să răscolească temerile şi factorul de necredință(?!), ceea ce devine nu scandalos, ci un act criminal al existenței. Alimentația naturală, aşa cum este determinată de armonia naturii, determină o armonie a universului uman, în aşa fel încât lucrurile revin de la sine într-o realitate pentru care este firesc să ne mirăm, să ne punem întrebarea**: cine ne-a ascuns acest fapt atât de simplu şi atât de sincer**?

AUTOEDUCATIA SI JURNALUL

Despre jurnal vom avea o literă întreagă. Aici este locul critic al educației şi pedagogiei moderne, lucru mai neaşteptat fiind că nici o cultură din lume nu s-a dedicat acestui instrument. Suntem suprinşi de acest fapt, ca şi în cazul alimentației naturale, în care Elta Universitate a reabilitat acest sector ce determină încetul cu încetul sensul lucrurilor, al vieții şi mai ales al deconspirării şi de aici descoperirea sincerității şi totodată a responsabilității.

Ce rol are jurnalul în cazul consumării alimentației naturale?

Toată lumea ştie să scrie, dar nimeni nu scrie... Ce rol are jurnalul în procesul de descoperire şi de trăire prin alimentația naturală? Scoteam în evidență mai înainte: **factorul de trezire, de comunicare ce devine în acest caz mereu mai intens şi mai impresionant**. Omul este o ființă comunicativă. Dacă ar putea, ar vorbi tot timpul şi chiar aşa face. Dacă nu vorbeşte gândeşte. Chiar şi când doarme, în visele lui este într-o permanentă comunicare. Educația nu este în stare şi nu se dedică unor transformări profunde în devenirea entității, mai ales că ea la ora actuală este materialistă şi are deja asigurate limitele ce nu fac decât să aprofundeze ceva ce nu duce prea departe. În societate învățăm să scriem, dar nimeni nu ne spune la ce avem nevoie de atâta trudă şi chin. Acum ni se pare firesc scrisul, dar atunci când trebuia să facem linii şi bastonaşe, să memorăm aceste simboluri grafice, acest lucru ni se părea aproape imposibil. De ce am învățat? Fiindcă este absolut necesar. Este uimitor că apostolii creştini solicitau educație prin învățător, prin cărți, prin scripturi, prin rugăciune, în biserici şi temple prin predici. În aceeaşi ordine de idei, apostolii lui Mahomed, -trimisul lui Alah, proroceau credincioşilor să scrie, fapt de-a dreptul fascinant. Islamul din păcate nu este cunoscut decât prin fațetele care convin bisericii creştine.

Scrisul depăşeşte racila vieții materiale

Scrisul este un mod miraculos de a vorbi, de a comunica, fără să deschidem cavitatea bucală. Gura reprezintă un dispozitiv mecanic care articulează sunetele. Ea reduce vibrația inițială prin

coborârea sa până la cele mai joase dizarmonii. Se ştie că vibrația,- la nivel mental-, are bilioane de oscilații pe secundă, în timp ce articulația dacă ajunge la 20 de mii de oscilații pe secundă. Dacă am putea mai mult, n-am mai auzi. Scrisul depăşeşte această racilă a vieții materiale. Jurnalul nu este o operă literară, nu necesită studii şi talente deosebite, constituind un instrument la îndemâna oricui, oricând şi oriunde.

Educatorii noaştri nu suflă o vorbă despre jurnal, care determină autoeducația. Probabil colaborarea se situează la nivelul de concurență. Educația nu poate să ne oprească sau să ne interzică acest instrument, poate tocmai pentru că lipsa ei ni-l solicită. Oamenii nu ştiu, nu pentru că nu vor. În fine, **în procesul alimentației naturale rezultă o expansiune spirituală, informațională, prin dorința de a cerceta şi a discuta despre fenomenele şi transformările la care participăm**. Prin particularizare ne putem detaşa, urmări îndeaproape această suită.

În situația pauzelor, jurnalul devine un lucru uimitor, avem timp şi mai mult, fiindcă nu mai mâncăm şi spre uimirea noastră descoperim noi valențe şi posibilități fascinante ale realității. Suntem într-o astfel de pauză de patru zile, n-am mai introdus nimic în cavitatea bucală pentru a mesteca. Deja este ora 1.19, în data de 4 februarie, alături Irina lucrează pentru redactarea acestor litere ale lui **17**. Dacă ea mai deschide frigiderul, este pentru a da lui Hanni de mâncare, -aceasta este cățeluşa noastră ce are doar trei luni şi mănâncă natural. Nu ne batem joc de ea, ci îi menținem sănătatea şi bucuria de a se juca tot timpul. Pe ea n-am supus-o acestor pauze. Pauza durează 7 zile, deci până pe 7 februarie, când trebuie să mâncăm, pentru că este revelionul, trecerea de la anul Şobolanului la anul Bivolului. Împreună cu miliarde de asiatici ne alăturăm acestor minunați oameni ce sunt atât de aproape de dimensiunea credinței dinamice şi aplicative.

Alimentația naturală -detaşarea de handicapul uitării

De patru zile că s-ar spune n-am mâncat şi ne simtim atât de bine. Ne întrebăm chiar ce rost ar avea să mâncăm, când nu simțim nimic în plus sau în minus, poate doar în sensul economiei. Întradevăr, la inflația actuală prețurile se resimt mereu mai dramatic pentru cei 23 de milioane de români. Totuşi, mii de oameni

din toată țara sunt în pauză sau consumă alimentație naturală, ceea ce reduce cu mult cheltuielile şi elimină necesitatea vreunui medicament.

Acum, în special la Bucureşti, oamenii suferă de viroze respiratorii şi practic nu au bani pentru medicamente, fiind pur şi simplu condamnați la suferință şi disperare. Şi cine este de vină?... Ne mai aprindem un Carpați şi ascultăm muzică, mai sorbim homeopatic din ceaşca cu cafea fără zahăr. Ne vom relaxa vreo 120 de minute, după care ne continuăm cercetările şi travaliul firesc al unei evoluții simple, ne mai uităm la câte un serial sau un film bun la tv, la ştirile ce sunt necesare cunoaşterii.

Suntem deja în urma unui jurnal, ce în cazul nostru este total particular. Îl scriem de aproape 39 de ani şi am ajuns doar la volumul 200, deşi nu stăm să scriem tot timpul. Mai avem conferințe, întâlniri, cursuri şi atâtea alte treburi minunate ce conduc la o deconspirare a materialismului. Autoeducația este generată de performanțele autoimplicării, ieşirii din comun, din stereotip, din plictiseala ordonată prin mişcarea unor evenimente aritmetice şi liniare fără un sens sau o alternativă, alta decât a morții.

Jurnalul este principalul instrument al autoeducației. El consumă un timp care, prin trecerea la alimentația naturală, apare în plus. Omul este permanent avid, nu vid de informație. Cunoaşterea determină eliberarea, când simțim într-adevăr miracolul credinței ca un factor absolut al civilizației. Ea revine cu o dimensiune performantă în care ne regăsim şi definim meritul real. Prin jurnal şi prin consumul alimentației naturale apare individualizarea şi imaculare. Cele două elemente definesc ființa excelentă, permanentă, continuă, armonioasă, optimistă, rezonabilă, răbdătoare şi dornică de colaborare.

Din faptul neînțelegerii alimentației naturale derivă un adversar cosmic imaginar

Lipsa instrumentului-jurnal determină un handicap, omul este frustrat de comunicare, gândurile sunt vorbe-n vânt. Am vrea să le sesizăm mai profund, să le vizualizăm. Acest lucru îl obținem prin jurnal. Nu este obligatoriu pentru scrierea jurnalului să apelezi la alimentația naturală, dar, în acest caz, devine mai stringentă necesitatea de a urmări îndeaproape cele mai impresionante raportări, sorginte sau experiențe. Prin analiza şi sintetizarea lor,

prin descoperirile medierii şi semimeditației se derulează un câmp larg de acțiune ce îndepărtează starea de reacțiune.

Suntem în formula divină şi trăim în materia redusă la materialismul ce de la o zi la alta devine mereu mai ironic şi lipsit de cunoaşterea absolutului. Jurnalul dă posibilitatea -după o experiență de cel puțin şapte ani- de a comunica împreună cu alte dimensiuni şi alte civilizații. Tocmai de aceea, ne-a fost uşor să reevaluăm alimentația la dimensiunile celei naturale şi să elucidăm astfel, pentru prietenii noştri, aceste informații.

După cum se vede, nu formăm un ideal sau o ideologie, o normă sau altceva, ci punem laolaltă mai multe date ce detemină o minunată tehnologie, necunoscută în celelalte țări. Trebuie într-adevăr să fim modeşti, dar să nu cădem în plasa ridicolului modestiei neavenite. Suntem în fața unei descoperiri lejere, accesibile oricărui om. Din faptul neînțelegerii sale derivă un adversar cosmic imaginar. Tipurile de alimentații studiate aici sunt valabile şi în alte civilizații şi aici nu ne referim la planurile subtile, ci tot la planul fizic, la alte planete unde există ființe similare cu noi, iar noi la fel cu ele, acolo nu există spitale sau bătrâni, copiii sunt extrem de puțini, oamenii trăind continuu, trecând dintr-o civilizație într-alta pentru o continuare a evoluției cât se poate mai mult. Aceste rânduri ni se par utopice, cel puțin decât deloc este bine şi aşa. Lucrurile acestea se pot revela prin alimentația ce ne detaşează de handicapul uitării, al anonimatului şi al fricii de noi înşine, de existența de viață. Ceea ce se întâmplă pe această planetă este incredibil pentru prietenii din alte sisteme planetare, tot aşa cum cei de aici nu sunt în stare să creadă în existența altor planete locuite, sau dacă tot fac acest efort, vor vedea în aceşti oameni numai războinici, numai invazii şi situații violente. Mai multă violență decât pe Geea nu există.

Remodelarea formalului sau violență şi temeri?

Autoeducația ne este la îndemână, dar nu este un sfat, ci un instrument pragmatic de a ne detaşa prin alimentația naturală. Acest aspect este mai pregant, fiindcă prin acestă alimentație timpul liber devine mult mai mare; trebuie şi nu întâmplător să-l avem, nu mai suntem în ceață şi întuneric, din contră avem certitudini şi confirmări, relevante în sensul recunoaşterii, ce determină cunoaşterea şi aceasta la rândul său -credința. Jurnalul poate lua din acest timp în medie trei ore, în care trăim prin noi

înşine, spunându-ne şi deconspirându-ne trăiri pentru a le da curs mai frumos şi mai bine. Atunci când suntem sănătoşi, energia este inepuizabilă, dispărând spectrul bătrâneții şi impotenței. Aşa cum vom vedea în celelalte litere ale lui **17**, preluând informația despre alimentație, autoeducație, control erotic, determinăm continuitatea, dispariția bătrâneții şi implicit a morții. Chiar aşa să fie? Bineînțeles. Siguranța este determinată de manifestarea vibratorie mereu mai înaltă şi o calitate deosebită a vibrațiilor este acumularea: astfel ele devin de la o zi la alta mereu mai mari. Formalul este minimalizat ca scenariu, putând fi modelat şi remodelat prin jurnal, pentru a fi mai fericiți şi a da un sens benefic vieții.

Alimentația naturală este numai un pretext, ceea ce deschide ea este o suită inimaginabilă pentru cel ce aude prima dată despre asemenea alimentații; spun că are dreptate, fiindcă în violența noastră am învățat să ne aparăm, să vedem în ceva ce n-am mai auzit sau n-am v ăzut ceva împotriva noastră. Curajul minim sau a-i vedea pe cei ce au depăşit asemenea momente devine din capul locului un prilej de meditație şi mai bine-zis de a pleca la drum şi, cu răbdare, să edificăm un sens meritoriu despre normalitatea la îndemâna oricui.

Acum este iarnă, sunt boli şi insuficiențe. Suferința milioanelor de oameni, cărora, pe de o parte li se ascund adevăruri, iar pe de altă parte orgoliul şi ignoranța fiecăruia contribuie la aceste suferințe ce în realitate sunt pur şi simplu puerile, ridicole şi gratuite, ne costă mereu mai mult. **Autoeducația readuce în prim-plan sensul şi responsabilitatea omului, jurnalul edificând şi localizând factorii de manipulare şi de căutare.** Experiențele se extind nebanuit. Avem nevoie de ceea ce ne dă un sens şi mai ales bucuria accesibilă şi simplă prin sinceritatea operațiilor. Suntem tentați pentru moment să credem aceste rânduri, dar nu, **rămâi prietene cu tine însuți şi decide**, acest lucru înseamnă să te intrebi pe tine însuți dacă alegi moartea sau viața, viața deja există, dar moartea poate fi ceea ce, în realitate, doreşti.

PAUZA SI SEMIPAUZA

Se vede la cei ce folosesc pauzele alimentare o anumita doză de frustrare, mai ales pentru începători, cărora se atrage atenția să nu practice de prima data o pauză de şapte zile, ci de la o lună la alta, din aproape în aproape, să ajungem la dimensiune a pauzei de şapte zile. Frustrarea e de domeniul ispitei. Pentru că, văzând pe ceilalți mâncând, apare gândul sau forma-mentală de gust. Este suficient un film în care personajele mănâncă sau o discuție despre mâncare. Pentru începători, o asemenea situație este descurajantă sau determină un zid împotriva calificării într-un proces firesc. După aproape un an de practică, o perioadă de cel puțin zece lunații, organismul se aşează, se detaşează. Prin jurnal se desconspiră deja procese particulare şi totodată ele se dezvoltă lor prin autoeducație, prin recunoaştere şi remediere în sensul conştientizării acestui proces.

Dacă alimentația naturală crează un şoc, constituind o descoperire deosebită, tot aşa şi pauza, (prin termenul de "pauză" înlocuim cuvântul post,) determină experiențe noi, dimensiuni neaşteptate şi identificarea cu viața dedicată descoperirii lui "SE POATE". Se poate într-o simplitate nebănuită. Aspectul determină deja revenirea asupra normelor biologiei, anatomiei, digestiei, alimentației, transformării la nivel mental deosebite şi nebănuite. Față de post, aici întâlnim ritmicitatea şi colaborarea cu sistemele Astrologiei. **Prin pauză intrăm într-o armonie celestă, atunci când Luna este în ultima fază**, ea este deja mai slăbita în sensul susținerii unor procese de eliminare şi digestie. Să nu uităm ca digestia este un proces de natură lichidă, deci se află sub influența Lunii. Astfel, descoperim prin pauză un moment de relaxare propriu-zis pentru organism care şi aşa trăieşte din cicluri, ritmicități, care nu pot fi determinate în mod materialist. Corpul fizic nu are noțiunea conceptului de timp: dacă n-ai mâncat o mie de ani şi mănânci azi, pentru el procesul este tot atât de firesc, ca şi cum ai fi mâncat cu câteva ore înainte. De altfel, să nu uităm că procesul alimentar este o iluzie, reducâdu-se desigur la un factor mental.

Pauza

Pauza este similară cu alimentația de gradul trei, necesară celor destul de avansați în alimentația naturală, (se subînțelege că ea intervine după alimentația de gradul doi). În procesul de evoluție voința, forța, tendințele egoiste, precum şi sărirea unor etape provoacă frustrări dramatice şi accidente, entitatea devenind fricoasă, rudimentară, elementele pe care le-am amintit determinând o încarnare iremediabil pierdută până la urmatoarea. Natura este complexă, dar niciodata complicată. Trebuie să avem clar în minte aceste principii prin jurnal, care ni le determină încetul cu încetul, prin ani de scris în liniştea sa. În acest fel ne desprindem de senzorialitate, de reacții, de motive egoiste, de ignoranță care se reduce mereu. În acest moment entitatea se întâlneşte cu propria sa responsabilitate, autoconducere şi prin reîncadrare în sensul evoluției.

Alimentația generează ieşirea din latență a sistemului limfatic, care menține viața într-o limită extrem de redusă în cursul consumului de alimentație denaturată. Devitalizarea şi lipsa de enegie vor produce în timp moartea corpului fizic. Din contră, după un timp de practică a alimentației naturale şi prin depăşirea celor două trepte (grade) alimentare, asimilăm un factor de cunoaştere şi totodată cel de sănătate. Corpul fizic este pregătit pentru lansare, pentru propria să viața.

Yoghinii cunosc respirația ca “pranayama”, dar să-i punem simplu: respirație. Am depăşit deja faza de a crede că oxigenul întreține viața şi descoperim că ceva mai apropiat de adevăr este azotul sau substanțele alcaloidice, care au la bază azotul. Se ştie că aerul conține 70% azot. Teoriile nu se popularizează, pentru că savanții au prea mult de lucru cu ceea ce au dat deja peste cap. Nici azotul nu este protagonist, el constituind o etapă în transformările ethericului.

Adevărata alimentație este respirația

În fine, prin propria experiență naturistă, am sesizat că adevărata alimentație este **respirația**. În cursul ei, se manifestă un proces subtil localizat în dreptul celor două narine. Astfel, ethericul este disociat din monadă în două energii: masculină si feminină, circulând în două canale (sau nadisuri) separate. La început ele urcă până la Ajna, după care se suprapun în dreptul

Vishudei coborând spre Muladhara, mai exact în apropierea lui Kundalini. După ce au trecut prin dreptul fiecărei chakre, în zona sacrală, unde se afla Şarpele de Foc, se opresc la bărbați în zona testiculelor, iar la femei -în dreptul ovarelor. Vom avea ocazia să discutăm într-o literă a lui **17** problema sexului, care se suprapune cu tematica respirației. În dreptul fiecărei este poziționată o glandă endocrină. Dealtfel, aceste lucruri au mai fost abordate în revista noastră, dar prin revenire ne fixăm mai clar aceste noțiuni. Acest lucru este necesar, deoarece constituie fenomenul crucial al existenței în plan material. Trebuie şi iar trebuie să aprofundăm acest gen de informații, pentru a putea conştientiza fenomenele ce constituie evenimente la scară cosmică. În lipsa cunoaşterii şi a conştientizării lor, riscăm să denaturăm metoda pauzei, degenerând-o până la un chin şi până la înfăptuirea unui ridicol al voinței, fapt ce nu va duce nicăieri.

Prin coborârea vibrațiilor se extrage din curentul etheric, prin nadisurile respective: de altfel Pingala şi Yda, o substanță, un lichid, ce constituie mediul întregului organism, aceasta limfa este celulară şi intracelulară. Ea este cea care se transformă în celule, sisteme organice, sistem osos, fără să o mai lungim, este hrana, este ceea ce determină corpul fizic. Alimentația naturală n-a fost decât un mobil, un pretext, o etapă prin care am remediat structura anatomică corpului, ajunsă într-o stare tragică prin asimilarea unor produse contrare vieții, destule de moarte pentru a muri precum ele, *“cine ridică sabia, de sabie va muri”.* Pauza generează o amplificare a transformărilor ethericului. Astfel, energia etherică nu mai este consumată pentru a remedia tragedii provocate de digestia produselor denaturate, ci pentru însănătoşirea unor țesuturi, organe şi întărirea organismului. Pauza întreține la modul cauzal întregul organism.

Prin pauze ne apropiem tiptil de sensul existenței divine

Spuneam mai devreme că gustam homeopatic din cafea fără zahăr, din care se ia cât mai puțin doar pentru umezirea buzelor şi simțirea gustului. Menținem o picătură în zona glandelor salivare. Aici se desfăşoară un proces uimitor de simplu: limfa transformă substanța intrusă tot în limfă. Vă solicit puțină atenție. Prin prelucrarea unei substanțe cum este cafeaua (denaturată) limpha devine denaturată, în loc să construiască, ea distruge. Nu, nu ne contrazicem.

Procesul pauzei nu este un paradox, ci o strategie întradevăr neaşteptată şi necunoscută experienței noastre. Corpul fizic trebuie adus încetul cu încetul la parametri cosmici până când va putea suporta energiile şi prezența elementelor cauzale. Pentru a construi piramide - ca cele din Egipt- nu trebuiau puteri cosmice, ci să fi liber, credincios.

Pauzele sunt etape prin care ne apropiem tiptil de sensul divin al existenței, dar atragem atenția că trebuie să avem răbdare, fiindcă începând cu gradul doi de alimentație am ieşit din circuitul încărnarii întâmplătoare, suntem în prima fază de eliberare şi avem o doză de cunoaştere prin jurnal. Totul este un eveniment mental ce lucrează cu informație propriu-zisă. Vom reveni la mental într-o litera a lui **17**. Cafeaua este un stupefiant, iar acestea au la bază alcaloizi, substanțe foarte apropiate de etheric, care prin intermediul limfei este în manifestare fizică, un fel de semietheric. Vom vedea că şi respirația iese încetul cu încetul din rol şi vom înțelege de ce unii yoghini îşi permit să se odihnească, se lasă îngropați, fără posibilitatea de a respira. Respirația este doar o etapă, fiindcă ethericul nu trebuie tranformat în limfă, el trebuie şi este bine să fie folosit direct. Astfel, fiecare chakră îşi extrage din globulele de vitalitate (steluțe-verzi, adică) segmentul particular ei. Amănunte despre astfel de procese nu sunt indicate, ele trebuie particularizate. În mare am trecut în revistă subiectul, să ne ocupăm în continuare de semipauză.

Semipauza

Se ştie că un lucru mare sau mic, tot lucru este. Dimensiunile sunt concepte în cunoaşterea absolută. Pentru eltiştii aflați în pauză sunt necesare eforturi supraomeneşti pentru a-şi învinge pasiunile, poftele, dorințele. Ei reuşesc în cele din urmă, dar, după cele şapte zile îşi iau revanşa, mâncând cantitativ. Rezultă un şoc pentru corpul fizic, şi aşa cum am mai spus, şocurile, voința, eroismul, nu sunt constructive pe parcursul evoluției, ci din contră, pentru involuție. Trebuie să evităm asemenea accidente. În urma unei pauze corpul fizic este relaxat, cavitatea abdominală este aproape liberă, sistemul limfatic devine normal dar trecerea de la pauză la o cantitate alimentară reduce la zero ameliorările discutate anterior.

În Elta se prescrie **o metodă ce depăşeşte pauzele alimentare: semipauza.** După cele şapte zile de pauză se poate

mânca maximum 70-100 gr de materie naturală în 24 de ore; nici mâncare, dar nici pauză. Procesul devine cu timpul mai subtil, dispărând de la sine pasiunea, dorința de a mânca. Se conturează gradul trei de alimentație: ambrozia şi nectarul, (hrana zeilor), abrozia şi nectarul fiind alte denumiri pentru cele două polarități ale ethericului: yin şi yang.

Pauzele de şapte zile determină o experiență cumulativă. Într-un an se poate spune că pauza a durat 84 de zile şi chiar aşa şi este. Nu există noțiunea de timp. Organismul determină o stare de continuitate. Cele câteva zeci de grame trebuiesc dizolvate în partea din față a cavității bucale, unde este zona de întâlnire cu limfa. Se poate mânca, dar trebuiesc exact acele produse care au o remanență, gusturi cât mai diferite pentru a scăpa de ele. Prin dezvoltarea imaginației putem ajunge la un factor uimitor, fiind de ajuns să ne imaginăm un gust, pentru a-l simți gură şi a ne sătura de el. Este doar limfa care s-a transformat în ceea ce mentalul îşi doreşte: *“Faca-se voia Ta, Doamne”.*

Revenim la aspecte mai apropiate de stările noastre din 4 februarie. Alimentația, fie ea naturală, este doar o etapă între etape. Bucuria survine când determinăm un sens. Acesta devine calea şi frumusețea existenței într-un mod sincer. Suntem uimiți de simplitatea acestor realități care sunt scrise în atâtea cărți, dar metaforizate. În cazul alimentației denaturate şi când spun aceasta, mă refer la starea de anestezie, nu reuşim să vedem. Doar cine are ochi va vedea. Alimentația naturală ne deschide ochii propri, lumina devine reală prin bucurie şi sănătate, prin întoarcerea la Tătăl, care ne-a aşteptat destul...

SACRIFICAREA COPIILOR PE ALTARUL MATERIALISMULUI

Nu mi-aş fi dorit niciodată să scriu rândurile acestea. Realitatea nu comentează ceea ce faptele sfidează. Ceea ce suntem nu are corespondență în demnitatea vieții. Credință sincera, pragmatică, nu cea osificată şi tradițională ne-ar putea ajuta să ne ajutam. În privința alimentației copiilor, totul se reduce un haos al premeditării unui genocid.

Părinții sunt copiii ce au uitat replica vieții; ei se simt datori să se copieze între ei, au primit şi dau mai departe o alimentație sufocantă, cantitativă şi proteică. Ei nu sunt în stare să ceară un kilogram de proteine la măcelarie, ci carnea cea mai bună. Ignoranța este disimulată sub aspectul iubirii copiilor propri. Aceştia, la rândul, vor deveni părinți şi vor face la fel. Toate definesc un sistem al unei civilizații primitive care-şi întunecă orice perspectivă.

Medicii sunt în spatele părinților pentru ca ei să nu facă cumva vreo greşeală. Copiii sunt astfel condamnați în mod iremediabil la suferință. De ce să nu se obişnuiască, -de la vârste mici, -pentru viața plină de suferințe? Izul religios, primitiv şi răzbunător, -un fel de inchiziție casnico-tradițională, -completează tabloul, bănuim deja că totul se reduce la un moft. Iubirea față de copiii propri determină ura de viață. A accepta suferința prin a o trata, pentru a face loc altei suferințe, devine un sadism dincolo de ridicolul oricărei imaginații şi cu toate acestea, toți părinții îşi sacrifică copii pe altarul materialismului, într-un concurs în care fiecare să fie în stare să se laude cu cele mai extraordinare victorii. Totuşi, în primele zile, se petrece un act minunat: copii sunt alăptați de mamele lor în mod natural. Curios că nu s-a pus problema pasteurizării laptelui mamei. Dar, în condițiile unei alimentații denaturate, mamele nu pot asigura o lactație normală şi copii sunt trecuți pe lapte pasteurizat sau lapte praf. Începe deja sacrificiul şi regăsim aici o triadă a suferinței: distrofia, rahitismul şi anemia.

Materialismul -o religie în cazul necredincioşilor.

În primul rând părinții n-au habar despre originea copilului. De aceea, încarnarea este de cele mai multe ori anapoda. Entități primitive vor profita de ignoranța lor. Părinții nu țin cont de Constelația în care se află la naştere Soarele, făcând abstracție de sensibilitatea copilului. Entitatea se transformă pe un fond de ignoranță într-o ființă suferindă şi speriată de viață, dar nici părinții nu o duc mai bine. Apare de la la bun început o deosebire între familiile cu copii mulți şi cei cu unul. Despre unele şi altele se pot scrie romane dintre cele mai dramatice. Copilul este pândit de cei doi protagonişti, cărora nu le scapă nici o mişcare. Ei sunt aflați într-o lupta cot la cot, îl hrănesc, îl spală şi-l tratează de atâtea boli...

Incapacitatea părinților de a observa reacțiile copiilor, atunci când sunt bolnavi şi refuză să mănânce, este generată de convingerea că energia provine din mâncare. Totuşi, copilul nu doreşte să mănânce, dar nu ne trece prin minte că aşa s-ar putea simți mai bine. La liceu şi la facultate nu s-a afirmat niciodată acest lucru, iar în şcolile materialiste nu se va susține vreodată o prelegere în privința avantajelor acestui punct de vedere. Copilul îşi echilibrează energia prin instinctul de conservare. Organismul caută să elimine substanța alimentară, pe care o consideră un intrus, iar în acest proces de eliminare consumă o mare cantitate de energie; din această cauză, energia necesară refacerii echilibrului vital este deturnată pentru dezasimilație. Cu timpul, alte dezechilibre care apar generează diferite afecțiuni, boli care prind contur şi apoi ajung să se cronicizeze. În final, cu riscul unei morți peste câțiva zeci de ani, organismul asigură spiritului energia necesară susținerii unei supraviețuiri.

Am văzut copii normali, adică sănătoşi, la eltiştii care, printr-un curaj părintesc, mai bine plăteau amenzi la policlinică pentru a nu se face vacinuri şi alte tratamente aşa-zis preventive; copii care ştiau să vorbească la un an, cu gesturile, privirile, calmul, curiozitatea şi tonusul firesc de existență. Cât mâncau acesti copii pe zi? Cam cât o pasăre. Cele câteva grame de sucuri, lapte natural (nefiert) de la vacă sau de la orice animal, chiar şi de balenă, iar cu devenirea vârstei puteau mânca fructe, struguri, semințe, în loc zahăr -miere şi fructe dulci, dar nu stăm să facem un meniu. Este vorba de demnitatea de părinte şi mai ales de

mentalitate. Copii aceştia, ca şi alții care se vor încarna în astfel de familii, pot spune că au nimerit-o bine.

Cu toate că aceşti părinți au destule necazuri din partea acelora care îi consideră iresponsabili, ignoranța care s-a generalizat determină o presiune a răzbunării incorigibile. Eltiştii ştiu să se manifeste. Majoritatea copiilor sunt sacrificați pe altarul religiei materialiste, deoarece materialismul are aceleaşi puteri ca orice religie, în cazul necredincioşilor.

Curajul prefigurează o soartă normală pentru copii

În fond ce doresc aceştia? Să spui că eşti de acord cu Dumnezeu ştie cu ce să fii de acord. În primul rând cu prostia de a-ți ucide copii. Dar, să nu uităm şi părinții sunt tratați la fel. Nu este oare firesc să se amplifice teama generată de o alimentație de ani de zile din generație în generație cu substanțe toxice şi inutile? Ei sunt cei ce au generat handicapul de a nu putea judeca, observa, analiza. Nu este cazul unei situații fără ieşire. Sunt momente în care omul îşi justifică personal astfel de experimente față de copiii săi. Eltiştii, despre care vă spuneam, nu s-au născut eltişti.

Asociația noastră funcționează doar de şapte ani, totusi, curajul demnitatea şi sănătatea spune aşa de mult! Curajul studenților noştri de a aborda şi a se inița în aceasta alimentație, soldat cu trăirea unei remarcabile ameliorări şi reveniri la viață, prefigurează o soartă normală pentru copii.

Acei copii sacrificați, sunt sacrificați deja de la prima etapă de viață. Primii şapte ani corespund fazei lunare, pentru care influența se răsfrânge îndeobşte asupra lichidelor. Procesul de creştere este echivalent materializării ethericului într-un corp fizic. Ciclul următor este guvernat de Mercur, influența sa resimțindu-se asupra funcțiilor intelectuale. Dar, entitatea este deja bine fixată pe acest altar de sacrificiu, funcțiile îi sunt atrofiate; speriată şi anesteziată, ea nu mai poate percepe lumea pe care se află. Când începe şcoala primară, instinctele, remanențele, atavismele, educația persuasivă sau privilegiată îl stresează pe copil, care devine furios, nervos, agitat, leneş, incapabil să-şi canalizeze atenția, să-şi păstreze continuitatea şi talentul cu care a venit pentru o astfel de încarnare.

Alimentația este deja acceptată în limitele suportabilității corpului fizic. Dulciurile sintetice, prăjturile şi alte otrăvuri, printre

care carnea ce menține o continuă anemie, lene şi somnolență, sunt cele mai toxice alimente. Se formează afecțiuni oculare, dentare, nevralgii, dermatoze, hipocalcemie, care sunt ceva obişnuit; ficatul este afectat, rinichii, căile respiratorii, tot aparatul digestiv este şubrezit, sistemul osos e rahitic, nu mai enumerăm tot cortegiul de insuficiențe... Cu o astfel de colecție, la 18 ani tânărul devine major şi iată cetățeanul patriei, care l-a sacrificat în deplină libertate şi drepturi. Libidoul acestui cetățean se reduce la nişte complexe primitive, la răzbunare şi la plăceri sadice sau, din contră, o teamă excesivă față de sexul opus. Dacă a mai rămas ceva nedistrus, pentru bărbați mai urmează şi armata, unde se infiltrează cele mai primitive aspecte de conduită şi comportament.

Mai departe urmează răzbunarea, în primul rând pe propri copii, având timp destul şi pentru ceilalți: vecini, prieteni, colegi şi apoi pe societatea întreagă. Bătrânețea se instalează rapid împreună cu marea dezămagire, după atâtea frustrări. În privința alimentației copiilor trebuie să avem în vedere că mentalitatea este cea care determină aspectele sale: Medicii semnează şi pun ştampila iresponsabilității, dar şi ei, la rândul lor, intră în categoria frustraților vieții şi a condamnării la moarte, fiind destul de anesteziați. Există circumstanțe atenuante în privința responsabilității şi totuşi, de câte ori să spunem "şi totuşi"?...

Lipsa informației generează suferință

Majoritatea eltiştilor sunt tineri sub vârsta de 30 de ani, ceilalți sunt şi par iremediabil pierduți printr-o condamnare generată de lipsa educației, infomației, experinței, deja s-a instalat orgoliul, egoismul, violența. La una dintre expozițiile noastre de alimentație naturală la un liceu, un tânăr, simțindu-se puternic pe picioarele sale, a afirmat: "mai bine să mor la 50 de ani, decât să mănânc aşa ceva". Fără cuvinte... şi totuşi, când te obişnuieşti cu răul, trebuie să-l aperi; pactul a fost făcut, părinții se vor bucura că au un copil serios şi responsabil; ...mai departe, cu suferința se va descurca el...

Aceasta suferință nu este numai o durere, ea devine din ce în ce mai costisitoare; moartea nu este instantanee ca şi cum nici n-ar fi fost, ci urmează zeci de ani de marginalizare, de neputință şi de ironii din partea celorlalți. Lipsa de imaginație a acestor tineri, care nu observă cum trăiesc bătrânii, ci, din contră

îşi bat joc de aceştia, trădează faptul că nu bănuiesc faptul că vor ajunge la fel ca ei. Prețul de cost al suferinței va deveni mereu mai mare. Astfel, asemenea ființe vor trebui să muncească, să traiască numai din datorii, să-şi limiteze plăcerile existenței şi toate acestea pentru cartofii prăjiți dintr-o tigaie afumată şi neagră. Pentru a face o această asociere trebuie să fii desigur un mare filozof.

Ne păstrăm rezerva de a fi de cu totul altă părere: populația nu este bine informată, Elta-Universitate, -ca asociație non-profit, -nu are fonduri şi posibilități materiale pentru a putea multiplica şi menține un nivel de informație. Ceea ce putem face este prin contribuția minunaților eltişti care se simt responsabili față de frații lor. Lectorii noştri nu au salarii, din puținul luat pe cotizațiile de la cursuri trebuie să-şi plătească transportul care costă cel mai mult. În rest, se descurcă la nivel alimentar şi culmea că sunt sănătoşi, frumoşi, puternici, nu au solicitat niciodată concediu medical şI nu au fost într-o situație critică.

Populația nu este informată, deci trebuie să mai sufere. Cu toate acestea, mulți cunosc această alimentație şi nu participă alături de eltişti. Sunt cele mai negre ființe, care pur şi simplu se bucură că au preluat un remediu, nu mai cheltuiesc şi nu mai sunt bolnavi, iar alături de perete o familie cu trei copii împarte cartofii prăjiți, ca să ajungă şi mâine. Asemenea profitori urmăresc orice apariție pentru a se îmbogăți şi de a pune deoparte, dar nu sunt în stare să discute cu cei din jur pentru a le demonstra experiența, eficacitatea, perspectivele alimentare. Ei sunt probele noastre şi despre aceste lucruri trebuie să mai discutăm, fiind cazuri ce privesc psihologia ființei în planul fizic. Chiar dacă reuşim cât de cât, mai vin ziarişti coordonați de directorii lor pentru a scrie despre noi că am fi o sectă dintre cele mai mari de pe glob. Cu toate că ispăşim asemenea probe, îi binecuvântăm şi le atragem într-un fel atenția asupra tematicii noastre. Oamenii sunt în stare să se convingă, fiindcă viața este şi va fi mereu mai liberă şi astfel libertatea este un pas spre credință.

ASIMILAȚIA ŞI DEZASIMILAȚIA

Aceste două cuvinte formează o monadă a metabolismului. Corpul fizic aparține structurilor lumii animale, din clasa mamiferelor. Toate acestea fac parte din cultura generală, dar majoritatea intelectualilor nu mai au timp de "poveşti şcolare". Asimilația se referă la procesul ce urmează introducerii soluției alimentare în organism. Bolul alimentar îşi are cursul firesc prin cavitatea bucală şi apoi traversează aproape 11 metri de tubulatură, mult mai mare decât la carnivore, numită tubul digestiv. În cazul dezasimilației, procesul este gravitațional şi determinat de mişcarea peristaltică.

Circuitul alimentar are sensul de sus în jos, spre deosebire de cel al energiilor, în sens antigravitațional. Alimentele reglează capacitatea organismului de a se adapta amplitudinii curenților cosmici, ce întreţin viața. Prin alimentația naturală, corpul fizic revine la parametri săi, suportând energia ascendentă care se află într-o continuă creştere. În timpul pauzei alimentare, energia circulă mult mai uşor, regenerând şi ameliorând permanent corpul fizic. Atunci când alimentele sunt prelucrate termic, ele devin anorganice, diminuând până la blocare aceşti curenți. Ansamblul material, care este corpul-fizic are o natură organică, deci relațiile sale cu mediul, reprezentat de alimente, trebuie să respecte normele proceselor organice.

Rolul evolutiv al alimentelor

Alimentele au o dimensiune fizică, deci putem admite că sunt iluzii, funcționând într-un aparat şi el iluzoriu. Acest aparat este susținut în fapt de transferul energetico-informațional al energiilor fine, invizibile ochiului fizic. Alimentele în sine nu produc energie, este bine ştiut faptul că pentru asimilarea lor se cheltuieşte o mare cantitate de energie; rolul lor derivă din procesul evolutiv de formare a corpului fizic. Alimentele joacă rolul de tină, adică produc **efectul Placebo**. În procesul de evoluție alimentația şi-a depăşit rostul, ea declanşând reacția de autoapărare. **Prin introducerea într-un organism -ca sistem- un alt sistem de natură diferită -aliment-, cel receptiv se va autoapăra prin distrugerea non-selfului (aliment) sau printr-o adaptare treptată la el, dar care este degenerativă, adică consumatoare**

de energie,-**legea păstrării integrității organismului viu**. Procesul alimentar nu înseamnă neaparat ingerarea unui element exterior sistemului, ci o circulație sau un transfer de energie în ambele sensuri, liberă, informațională. Pentru mulți aceste deconspirări şi afirmații sunt dincolo de orice imaginație. Este dreptul lor să-şi înnobileze ignoranța prin a-şi asigura toate posibilitățile necesare menținerii suferinței.

Din capul locului suntem nevoiți să recunoaştem că nu respectăm aceste norme şi de aici rezultă consecințe extrem de grave. Sistemul biologic se autodegradează prin devitalizare, urmând îmbătrânirea şi moartea. Pereții interiori ai tubului digestiv sunt permanent umectați de limfă, (pe întreg traiectul,) în proces de automultiplicare tot în limfă, dar determinată de substanța intrată în proces. În cazul alimentației denaturate, determinarea cantitativă degenerează după un timp din cauza unei cantități prea mare de limfă, care ajunge -în situații extrem de critice- să digere corpul fizic.

Desigur, suntem în situația unei teorii, însă în mod uimitor cei ce au ajuns la alimentația naturală consumă de la bun început din ce în ce mai puțină substanța naturală, fiind vorba de un sens de autocorecție determinat de ieşirea din starea de anestezie. Realitatea mentală determină un ansamblu permanent de armonizare a acestor relații şi realități. În hrana denaturată, corpul fizic ingerând altă toxicitate, se apără de toxicitatea acumulată deja şi depune surplusuri în țesuturile adipoase. Un asemenea ins, consumând şi alimentație naturală îşi menține greutatea şi este chiar gras față de nota generală a celorlalți care sunt mai supli, mai slabi. (Mai slabi în raport cu cineva gras, nu slab la propriu.) Aspectul ponderal nu este singurul care deranjează, din starea de sănătate şubredă decurg toate celelalte aspecte negative: lipsa de concentrare, agresivitatea, lipsa de organizare -la nivel individual, iar la nivel social: lipsa dorinței de muncă -ce provoacă dezechilibre economice, blocaje de comunicare, instabilitate.

Circulația informației

Digestia se produce pe tot traiectul, fiind determinată de diferite substanțe. În general, în intestinul gros se preia substanța limfatică care, prin curentul sangvin, este dusă la toate organele. Aici este un loc deosebit de ambiguu, deoarece în realitate **limfa**

se produce simultan în toate aceste locuri. Putem spune că acest corp fizic nu duce niciodată lipsă de aceste aporturi de energie. Sistemul sangvin posedă un alt ordin, un alt program. Nu ne referim la cel de oxigenare. Fiecare element al acestui corp fizic este simbolic şi dincolo de acest simbolism trebuie să vedem în fiecare element un personaj, un univers, entități diferite şi aceste entități trebuie să comunice. În mitologia greacă mesagerul zeilor este Mercur care este foarte aproape de Soare. Aceeaşi situație o întâlnim şi în corpul fizic unde Soarele simbolizează inima, mobilitatea muşchilor cardiaci o reprezintă Mercur; deci, -prin intermediul acestor muşchi, -sângele operează o comunicare permanentă între organe.

Spuneam în alt articol că omul este o ființă ce trăieşte numai din comunicare sau vorbit, logoree şi ce alte posibilitati mai are, mai ales în cazul în care s-au încarnat într-un Semn de Aer. Toate aceste organe aşa-zis digestive sunt numai o umbră, un desen, un ceva pentru a deruta şi detremina factorul de cunoaştere, de deconspirare a unei realități absolute. Să nu uităm că avem de a face cu iluzii în alte iluzii. Vedem că o astfel de situație a alimentației devine nostimă sau condamnarea la cea mai gratuită tragedie. Ce să spunem? Suntem după cinci zile de pauză, n-am introdus nimic în cavitatea bucală şi nici nu mă țin de pereți sau ei de mine, şi scriem aceste lucruri la modul coerent. Fumez Carpați şi iau câte o picatură de cafea. Cetățeanul patriei materialiste ar fi la spital, deja deshidratat. Tot în aceasta pauză eram când o frumoasă doamnă medic a exclamat suprinsă:"-Dar cum stați cu glucoza?". Asta-mi mai lipsea, să mă observ cum stau cu locomotiva sau orice altceva printre care şi glucoza...

Astfel de medici hipnotizați până la handicapare trebuie să mențină sănătatea unei populații. Fără comentarii... Reluăm această pauză după 21 de zile, la care unii fac deja socoteala pe degetele pentru economia care se obține. Măcar dorințele să ne impulsioneze şi "scopul scuză mijloacele". Despre iluziile acestea vom mai discuta mai pe larg la capitolul "lumea-interioară sau mentalul. Câtă tevatură şi travaliu ca să înțelegem că nimic nu este întâmplător!... Articolul se adresează eltiştilor mai avansați, deoarece ceilalți, care descoperă întâmplător un prilej de a se ridica pe baricadele materialiste, îşi susțin tezele materialiste şi ignorante. Îi asigurăm că au perfectă dreptate, măcar cu atât să se mai liniştească, deşi suferința nu are nimic de a face cu

materialismul.

Performanță a iluziei în domeniul alimentar trebuie bine conştientizată, în lipsa ei alimentația naturală n-are nici gust, nici merit. Mulți ce au preluat această alimentație şi nu au participat la cursuri, au descoperit că este o aberație. Scoatem în evidență că nu este vorba, în esență, despre alimentație. Comunicarea vehiculată în **17** este formală, dar existentă, însă viața noastră nu a fost niciodată formală. Prin cunoasterea realității sau adevărului ne putem elibera. Nu putem spune că deşteptii nu cunosc atâtea adevăruri, numai că nu prea sunt liberi, iar acest factor este o consecință negativă care contestă complet adevărurile pe care le cunosc. Mai au de lucru, dar n-au şi răbdare; ce au în schimb -este totala soluție a anesteziei. Deci, cunoaşterea acestor adevăruri aduce ceea ce se numeşte vibrație. Aceasta este factorul sau laitmotivul lumii metafizicii. Cine este în stare să manipuleze vibrațiile, este la fel ca şi zeii. Cu toate acestea o manipulăm, dar nu suntem zei. Un om supărat are vibrații joase, față de unul vesel, care are vibrații ceva mai mari.

Manipularea vibrațiilor se referă la sensul pozitiv, benefic, frumos, paşnic. Aici aş vrea să răspund unor deştepți-patrioți, care presupun că aceasta ar da unor indivizi puteri nebănuite, devenind un pericol pentru ceilați. N-au decât, dar dacă se putea, nu mai aşteptau de la mine să deconspir lucrurile acestea. Deştepții-patrioți trebuie să recunoască dacă nu cunosc, că vibrațiile nu funcționează în regimul negativ, fiindcă el corespunde automat cu vibrațiile joase; o astfel de logică este la mintea oricărui copil...

120 de miliarde de lei ne costă lunar prostia

În fine, asimilația şi dezasimilația sunt un eveniment în lumea iluziilor, totuşi prin el ne edificăm şi ne definim pe ce lume ne aflăm. Ar fi firesc, admițând că asimilația ar duce la creştere, ca omul să mănânce şi să crească. Dacă introduce în el într-o lună o cantitate de hrană corespunzătoare greutății sale, trebuie să iasă la pensie la aproximativ 60 de tone. Să crească, adică să trăiască în apartamente, să-şi construiască apoi case sau turnuri?! Nimeni nu se întreabă de ce ceea ce mâncăm se elimină? Totuşi, prin aşa-zisă dezasimilație, procesul este atât de obişnuit încât nu avem motive să meditam asupra lui. Trăim într-o cuşcă, facem naveta între bucătărie şi wc; într-un loc introducem, în altul

evacuăm. N-ar fi nici o problemă, treaba omului ce face în timpul liber, numai că pentru a realiza distracția aceasta îl costă la ora actuală în jur de 400 de mii lei, adică salariul său pe două luni.

Probabil că suntem atât de bine anesteziați, încât nu mai putem percepe de unde vine această sărăcie şi boală, suferință şi prostie. Să facem împreună o simplă socoteală: cei 20 de milioane de locuitori trebuie să plătească aproximativ 180 de miliarde lei pe lună pentru a-şi justifica wc-urile, dar dacă s-ar mânca normal, adică natural, ar costa numai 60 de miliarde de lei. 120 de miliarde de lei ne costă lunar prostia. Nimeni nu este de vină, decât fiecare!? Nu ne rămâne decât să muncim şi iar să muncim şi ca toată munca noastră să se ducă pe apa sâmbetei...

Semipauza: echilibrul asimilație-dezasimilație

În articolul "pauza-semipauza" am dezbătut aspectele subtile şi reale ale acestor realități ale alimentației, pentru că trebuie, -în mod paradoxal, -să mai introducem încă un coeficient de substanță din mediu pentru ca între timp, corpul fizic să devina apt de a recepta energiile cosmice. Semipauza este un paradox, cum sunt de altfel toate aceste aşa-zise "realități biologice": **nici pauză, dar nici mâcare**.

Trebuie să avem un parametru care să ne contureze soluția. Acesta este dezasimilația. Cei care sunt deja în pauză au constatat că nu mai folosesc wc-ul pentru produsele grosiere. După o pauză de cel puțin un an, doi sau trei, depinde de fiecare, se poate manifestă şi semipauza. După o pauză alimentară, se va consuma în aşa fel încât să nu apară necesitatea wc-ului. Latura comică este că se poate. Prețul de cost este simbolic. Se poate mânca şi normal într-o zi de aniversare, revelion, Paşti sau orice altă ocazie, după care se poate reveni la aceasta stare de ECHILIBRU. Evoluția corpului fizic devine inerentă, apărând regenerarea, mai ales pentru cei ce au vârste peste 30 de ani, fiindcă vârsta maximă în planul fizic, -ca parametru fizic şi nu temporal, -este de 30 de ani. Cu această imagine firească se poate trăi mii de ani, chiar dacă eşti nevoit să ieşi pensie...

În procesul trezirii, scoatem în evidență un alt aspect: prin revenirea la conştiință, ne putem întreba dacă nu ne putem oare scuti de un asemenea ridicol total inutil, şi de rezidurile pe care corpul fizic trebuie să le elimine, aflate deja într-o stare de putrefacție avansată?

Se poate, pentru că evoluția ne stă la îndemână şi este accesibilă oricarui om în general, iar în particular numai puțini vor avea o eliberare prin karma lor normală. Ceilalți, dacă nu vor recunoaşte gafele din viețile anterioare, nu au cum să-şi permită un asemenea lucru. Situația determină şi un factor de justiție divină în ZONA românească, în care se realizează inițierea evoluției cosmice; depinde de români, care trebuie să demonstreze realitatea vieții pentru celelalte popoare, deoarece civilizația merge înainte, chiar dacă unii o descriu ca istorie. Civilizația este manifestarea cauzalității şi a creației continue. Nici nu trebuie să te grăbeşti, oricând şi oriunde te poți angaja în suita evoluției şi a devenirii divine.

MAREA OPERAȚIE COSMICĂ

Mulți vă întrebați de ce această alimentație denaturată este atât de generalizată, încât nimănui nu-i trece prin cap că se poate altfel? Ştim că nimic nu este întâmplător în univers; nu trebuie să vedem în această alimentație denaturată un factor rău; ea a avut rolul său, însă pentru această epocă se autodesființează. Totul începe din epoca lemuriană, -nu intrăm prea mult în amănunte;- în ansamblu, oamenii nu aveau atunci corp fizic. Trebuie precizat, pentru a nu ne speria, că atunci când visăm, nu folosim corpul fizic şi ne simțim teribil de bine. În procesul de evoluție urmează realizarea dimensiunii fizice a corpului, ceea ce implică o situație deosebită pentru evoluție, adică realizarea unui plan iluzoriu, care să permită o modelare mai uşoară şi mai complexă a suitei de existență universală.

Planul fizic este o iluzie; tot ce se produce în el nu este adevărat şi nu poate afecta evoluția. În perioada amintită omul era întreg, cele două polarități yin şi yang coexistau în armonie, acest echilibru nefiind necesar şi neputând genera dinamica unui sistem. Acesta este primul Adam sau omul primordial din Biblie. Putem urmări prin intermediul Astrologiei toate acestea. Lemuria corespunde cu Casa IV sau Cancerul, mişcarea pe tema fundamentală executându-se în sensul acelor de ceasornic, la trecerea de la Constelația Cancerului spre Gemeni se produce marea operație: separarea corpului în două corpuri diferite, unul

dominant, -din punct de vedere energetic,- yang -bărbatul şi unul dominant yin -femeia. Isus menționează: "*când doi va ajunge unul, iata Omul*", ceea ce ne aminteşte de originea divină. Aceasta nu înseamnă să amestecăm cele două corpuri pentru a obține unul, ci trebuie să ne obişnuim că nu avem un singur corp, ci două, tot aşa cum avem două mâini, doi ochi, două urechi, două picioare...

Realizarea corpului fizic, împreună cu separarea despre care am vorbit, a necesitat o situație particulară: administrarea unui anestezic, pentru ca pacientul să stea cuminte pe masa de operație. Istoria se continuă, după Gemeni urmând Taurul. În Biblie se spun multe date, chiar şi amănunte în această privință, precum că sclavii aveau cirezi de vite şi puteau mânca carne pe saturate. Într-adevăr, printr-un acord cu spiritul-grup al animalelor, acesta era de acord ca Omul să consume partea fizică a animalelor pentru obținerea unei intoxicații masive echivalentă stării de anstezie, sau de uitare pentru moment a originii sale divine. Este ceea ce numim epoca vițelului de aur.

Urmează în program constelația Berbecului, Semn Cardinal, unde se produce o continuare a scenariului cosmic. Aici apare Moise, care reduce rația de carne la un berbec, având loc o compensare prin revenirea la realitatea lucrurilor. În Vechiul Testament acest personaj este prezentat ca violent şi neiertător. Mai departe, apare Isus, care vine cu doi peşti (este vorba de Constelația Peştilor, Casa XII a tradițiilor, războaielor şi surghiunului). Alimentația este redusă şi mai mult, compensarea constând în trezirea spirituală; Isus vine cu pacea, cu iubirea, cu iertarea, prin recunoaştere. Noul Testament sau Evanghelia din greceşte înseamnă "VESTE BUNĂ ȚI ADUC", numai că foarte puțini au înțeles vestea, asteptând mai mult bunul, binele, beneficiul...

Evenimentele din Galileia se reiau în Zona Carpaților

Suntem la trecerea între Peşti şi Vărsător, unde se termină meniul anesteziei. Cei care vor intra în acest Canaan se întorc la Tatăl, la realitatea cosmică, identificându-se cu natura absolută, cu viața vesnică şi creatoare. Am dat acest exemplu prin Astrologie, deoarece un eveniment atât de paradoxal este mai uşor de urmărit şi de justificat în acest fel. În aceeaşi ordine de idei, am explicat de ce oamenii trebuie să mănânce în mod denaturat.

Evenimentele din Galileia se reiau în Zona Carpaților, o țară extrem de bogată, pregătită pentru trezire, revenire şi recunoaştere. Alimentația naturală nu este doar tină, ci sugestia pentru o realitate incomesurabilă, chiar şi pentru eltiştii care sunt asemănători primilor creştini. Isus se adresa apostolilor la plecarea Sa: "*vă trimit în gura lupilor".* Deconspirarea metaforei "lupii" este simplă, aceştia sunt: egoismul, orgoliul, trufia, îngâmfarea, boala, ingnoranța... lista "lupilor" ar putea continua...Într-o lege de anul trecut de Paşti, lupul a fost declarat monument al naturii, omorârea sa implicând executarea câtorva ani de detenție, dar niciodată nu s-a promulgat o lege prin care sacrificarea mielului să conducă la o situație similară. Unde dai şi unde doare?!

Ucidem ființe vii pentru a hrăni o altă ființă!...

În mare, operația s-a finalizat. Nimeni nu este obligat la un contract cu evoluția, treaba fiecăruia dacă vrea să sufere. Ceea ce doresc să scot în evidență, este că nimeni nu are voie să conteste libertatea fratelui său, el poate în schimb să-şi administreze orice rău, nici o lege nu-l poate oprit sau interzice acest drept, dar nu trebuie să afecteze sub nici o formă pe cel de lângă el. În această categorie intră situația tragediei copiilor, care sunt obligați să consume cadavre. Ucidem ființe vii pentru a hrăni o altă ființă!...Este dincolo de orice primitivism. Spiritul-grup al animalelor şi-a onorat deja contractul şi nu mai acceptă asasinarea acestor entități ce au dreptul la viață şi la evoluție. Ieri vedeam o fermă cu mii de porci care nu mai aveau ce mânca din cauza situației financiare- se spune, nu bănuim ce se întâmplă în realitate... Să nu uităm că, pentru a îngrăşa un porc sunt necesare 40 de kg de porumb sau grâu pentru ca el să crească doar cu un kg!... Pe de altă parte, această cantitate de grâu ar fi suficientă unui consumator de alimentație naturală pe parcursul unui an. Omul nu trăieşte numai din grâu, dar acesta predomină în alimentația naturala. Tot aici aş dori să amintesc denumirea elementului cel mai complex din nutriție, enzima, care în mod întâmplător se apropie de numele dat turtelor de către vechii evrei: azime.

Referindu-ne puțin la azime, pe care le folosim şi noi, vom aminti rețeta dată de Isus*:"vei avea nevoie de Spiritul Aerului, de Spiritul Luminii şi spiritul Apei*"; din grâu măcinat uşor, împreună cu tărâțe cu tot, bine înmuiat în apă, lăsat la aer şi în soare să se

usuce, iată pâinea pe care ne-a dat-o Tatăl.

Recunoaşterea- calea spre înțelepciune şi tinerețe

Pentru moment **17** dedică trei litere procesului de ieşire din *operație*. Acest proces este mai complex şi, tocmai de aceea, vom continua în celelalte litere, pentru a uşura măsurile şi drumul celor care se tot chinuiesc cu yoga, cu "martorii lui Iehova" sau cu Baha'i. Pentru ceea ce ne-am propus este necesară şi utilă cunoaşterea Astrologiei; ea indică sensul general, cultura de sine. Ca şi alte ştiințe insuficient cunoscute şi practicate, ea mai este, din păcate, surghiunită şi astăzi. Trebuie să ştim cine suntem cu adevărat, nu în mod figurativ.Va urma cunoaşterea sau mai bine spus recunoaşterea legilor, unde ne vom opri mai mult, acordând fiecăreia din cele şapte spațiul unei litere de revistă.

După cum vedem, Elta nu este un personaj mistic sau impresionant, ea este numele unei Universități, a unui centru de studii şi de cercetări în mod fizic şi metafizic. Aceste din urmă două noțiuni constituie monada realității absolute. Deținem destule probe, la care nimeni nu are acces în mod plăcut şi gratuit. Ceea ce ne solicită aceasta, este multă colaborare din partea celor ce sunt alături de Elta. Vom reveni în detaliu asupra acestui subiect, pentru a înțelege de ce minciuna te face pentru moment fericit, iar adevărul determină de la bun început o suferință aparentă, sacrificii, dar, în cele din urmă, cerurile se deschid.

Alimentația, aşa cum reiese din cele trei litere de până acum, este determinantă în procesul inițierii. Când am abordat-o atât de atent, nu m-am jucat şi nici n-am glumit. În aceeaşi ordine de idei, vom vedea în jurul nostru mulți care nu vor avea acces la ea, fără să-i împiedice nimeni. Ei îşi vor purta în continuare bolile şi bătrânețile, alături de ei fiind tinerii şi înțelepții, frumoşii şi puternicii care n-au făcut nimic altceva decât să recunoască cunoaşterea ce i-a eliberat.

Primii nu sunt condamnați, dar recunoşterea nu este o afirmație. Menirea Eltei-Universitate este să fie alături de ei pentru a-i ajuta să revină, să elucideze termenul de recunoaştere. Problemele pe care le întâmpinăm provin de la o parte din cei ce sunt nerecunoscători, care nu se limitează la ei înşişi şi fac tot posibilul să-i împiedice pe cei care-şi doresc propria viață. Toate sunt materialiste: statul, instituțiile, religiile, cultura; ele mențin un genocid, fără să mişte un deget pentru ieşirea din situația

critică a suferinței gratuite a milioanelor de oameni.

Al cui adept ar trebui să fim, dacă nu al propriei vieți?

Aşa cum am mai spus, nimeni -nici statul, nici religia sau cine o mai fi -nu poate să te oprească să-ți vezi de calea ta, fie ea suferință sau fericire. Dacă ni se pare că o literă de revistă costă totuşi cam mult, să ne gândim că ea ar fi trebuit să coste şi mai mult, deoarece acela care o cumpără participă în mod automat la posibilitatea tipăriri revistelor, pentru ca şi alții care au o nevoie stringentă, imediată, să poate avea acces la ele. În altă ordine de idei, prețul de cinci mii sau în viitorul apropiat zece mii de lei aduce o economie chiar în luna respectivă, dar adevărata economie este surâsul şi ieşirea la lumină. Medicamentele dispar, împreună cu suferința, posibilitățile de muncă devin mai bogate, dispărând starea de oboseală şi somnul prelungit.

17-C este revista ce posedă posibilitatea unică de a recompensa pe cel care a cumpărat-o, ea oferind o acțiune pentru a fi acționar la viață. Ce trebuie? Bun-simț. Am specificat deja că nu este nevoie de sacrificii, de rugăciuni sau de ritualuri ciudate. Acesta constituie un punct în care mulți se blochează, lovindu-se zdravăn. Cei în cauză se gândesc să devină adepții Eltei-Universitate, neavând destulă minte să înțeleagă la ce se referă recunoaşterea. Ei uită că este vorba în primul şi în primul rând de propria lor viață. **Al cui adept ar trebui să fim, dacă nu al propriei vieți?** Iresponsabilitatea ne face să ne simțim bine; în preajma unei fripturi în sânge cu cartofi prăjiti şi macaroane, dulciuri preparate cu zahăr, pâine, ciorbe bine fierte, nu ne mai gândim la consecințe. Pentru moment ne simțim bine. Dar de ce să o ascundem? Fiecare ştim prin ce am trecut. Costul alimentelor fiind mereu mai mare, chiar dacă am avea bani, tot pe mâncare i-am arunca, ca apoi mâncarea să ne arunce, la rândul ei, într-o groapă, care şi ea ajuns să prețuiască mereu mai mult...

"*Numai cine ştie să moară, va descoperi viața*" -se referă la renunțarea totală la ignoranță şi la necredință. Dacă acestea vor muri, vom descoperi viața în cele mai mărețe taine ce sunt mereu alături de noi. Spunând acestea, ne facem datoria, aşa cum şi alții şi-au făcut-o față de noi, pentru că nu poți primi ceea ce nu poți da altora, nu poți reține numai față de tine darurile acestea...

Cei care vor ajuta Elta-Universitate cu gestul minim de a da pentru a primi, devin din capul locului prieteni ai omului. **CINE**

AJUTĂ UMANITATEA, ACEASTA ÎI VA FI RECUNOSCĂTOARE. Aceste "cărți albe" nu vor fi afectate de vibrațiile materialiste prin expunerea lor pe tarabe; de aceea, abonamentele sau solicitarea ***colecției 17*** la lectori sunt mai indicate. Banii vor fi investiți pentru obținerea de utilaje în scopul redactării cărților. Deasemenea, putem pune bazele saloanelor de alimentație naturistă, înființa cantine pentru săraci, pentru ca şi ei să poată descoperi că se poate trăi, chiar cu puțin.

Un alt proiect al nostru, mai vechi, se numeşte "Casa-Vieții". Refăcuți aici, bătrânii se vor întoarce acasă ruşinați, convinşi că se poate şi că viața merită totul. Nu avem timp şi nici pasiunea de a face averi, cu toate că ispita este aşa de surâzătoare. Este mult de lucru, fiindcă viața este şi mai multă, sunt atâția oameni care nu ştiu, nu din cauză că nu ar vrea. Asistența noastră este gratuită pentru toți, urmează doar un simplu gest de bun simț şi curajul de a-ți alege singur viața. Rămâne să ne întâlnim în celelalte litere, pentru a ne continua drumul, ce devine încetul cu încetul Calea...

REALITATE-MENTALITATE-REALITATEA

Tematica acestui număr este adresată celor responsabili. În literele “A” şi “B” am discutat deja despre procesul individualizării. Realitatea o presupunem a fi suma experienţelor senzoriale; însă această percepere este contrară adevărului şi armoniei universale. De aici decurg distorsiunile valorilor şi ale existenței noastre. Ne întrebăm retoric, ceea ce ne confirmă faptul că nu dorim încă un răspuns. **Răspunsurile ne-ar descalifica**. Este oare posibil să ne gândim la sănătate şi să ajungem la boală? Să ne gândim la fericire şi să ajungem exact la nefericire ? Suntem în adâncurile întunericului şi nefericirii noastre, abandonându-ne şi lăsându-ne pradă unei descurajări. Frica se instaurează în viață şi în existență. Declarăm pe acest fond alimentația ca factor principal al responsabilității. Ea nu poate construi singură acest edificiu al sănătății, fără cadrul creat de mentalitate.

Din capul locului educația califică cetățenii prin stabilirea unei metode de cunoaştere de tip materialist. Fixarea unor limite pentru memorie a blocat *imaginația*, aceasta la rândul ei *intuiția*, iar mai departe s-a ajuns la un traseu ce nu duce nicăieri. Ne agățăm de o realitate care nu se poate agăța de nimic, încercăm să o ancorăm din răsputeri, prin inocularea mentalității cu tipare şi rămânem cu speranțele...Între timp apare starea de devitalizare rezultată în urma unei alimentații lipsite de norme ştiințifice.

Cu toate că batem toba în privința alimentației ştiințifice, experiența arată că în goana după senzațional, însăşi ştiința s-a descalificat. Acceptăm teoria cât de cât logică a ştiinței, dar în practică ne situăm la nivelul indiferenței şi obişnuinței. În învățământ nu se pune accent pe aplicabilitatea studiilor şi cursurilor; tot ce se predă se aruncă unor tineri care sunt nevoiți să accepte. Nu discutăm aici cazul premeditării mentalității, susținută de diferite instituții (vezi interese), deoarece nici o instituție nu te poate obliga să te otrăveşti. Cu toate acestea, ne situăm într-o naivitate liberă ce denotă lipsa de libertate. Termenul de mentalitate este apropiat celui de mental, despre care nu se suflă un cuvânt. Mentalul fiind posibilitatea realității absolute, el determină sensul cunoaşterii din lumea interioară spre cea exterioară. Accesul la lumea interioară este însă blocat, desființat, materialismul având toate motivele de a genera această situație,

în caz contrar neputându-se menține la nivelul unei posibilități viabile.

Materialismul nu poate genera nici un fel de presiune asupra existenței şi a entităților. Revenim şi direcționăm cursul aserțiunii noastre spre alt aspect al mentalității. Mulți care citesc aceste rânduri, ca să fie siguri că au verificat misticismul şi lipsa de educație a autorului, sunt convinşi chiar înainte de experiență şi verificare proprie?! Din capul locului au tot dreptul să critice, să aducă orice argumente pentru a-şi susține acuzele. Este vorba de o alternativă, haideți să-i spunem o teorie, ce trebuie cunoscută, înainte de a fi acceptată sau combătută. Pînă aici este logic şi firesc. Dar această alternativă este susținută de fapte, de rezultate care îi confirmă valabilitatea. Cu toate acestea, cei mai mulți o critică, susținând că este doar o aberație, un sistem sectar, o impunere a unor valori inumane, un pericol public şi aşa mai departe... Să vedem care sunt teoriile lor, ce valabilitate au? Iresponsabilitatea nu este o justificare, nemulțumirea lor provine de la manifestarea unui orgoliu.

Ai ceva mai bun?

Suntem întru totul de acord cu cei care, în vigilența lor, vor să apere cuceririle ştiinței şi a patrimoniului societății umane. Situația este extrem de critică şi de aceea considerăm că orice împotrivire trebuie susținută de o alternativă mai bună decât cea care este acuzată acum atât de vehement. Din contră, toți aceşti eroi întrebați "*ai ceva mai bun*?",-rămân în tăcere. În acest suspans, tăcerea aceasta este glasul întunericului, al frustrărilor, al incompetenței, al ignoranței iresponsabile. După şapte ani de existență a Eltei-Universitate am obținut rezultate care ne-au uimit şi pe noi. În altă ordine de idei am căutat, am aşteptat să găsim o instituție cu un obiect similar de activitate, pentru a încerca o colaborare, un schimb de idei sau ceva mai bun decât ceea ce am calificat noi prin fapte, rezultate, note, informații... deosebite. Nici acest aspect nu s-a arătat, n-am găsit nici o altă instituție, cât de cât apropiată de Elta, care să aibă în vedere asemenea lucruri.

Din partea materialismului nu este relevant nici un aspect, am cercetat îndeaproape şi am verificat în cultura orientală. În mod surprinzător, nici ei nu se prea disting în privința normelor alimentare, în autoeducație, în recunoaştere-cunoaştere, în

energia cosmică prin experiența eroticului... n-am găsit nimic despre scris, despre jurnal. Foarte multe din aceste aspecte le regăsim sub metafore şi alegorii în Biblie, în Vede şi în Coran, dar sunt atât de cifrate şi preoții nu le mai pot sesiza; pe de altă parte normele canonice şi dogmatica interzic perceperea personală a adevărurilor pe care le preiau din texte sub formă metaforică, de neînțeles pentru credinciosul de rând.

Adevărul -manifestarea sănătății

După cum spuneam, nimeni nu s-a arătat mai deştept, mai în stare să aducă o alternativă mai bună decât cea prin care Elta se detaşează atât de clar şi culmea atât de solitară pe acest fond al cunoaşterii antetemporal, memorialistic, senzorial, tradițional, în consecință generator al unor grave consecințe. În concluzie, situația este de natură dezastruoasă. Le cerem imperios celor ce se opun acestor lucruri să tacă pur şi simplu. În caz contrar, trebuie să-şi asume premeditarea, proliferarea genocidului şi distrugerea societății umane de dragul unor orgolii puerile.

Revenim şi ne asumăm responsabilitatea, dar nu în sensul paternității, dorim să atragem atenția în mod insistent şi acut, că problematica nu va putea fi înțeleasă prin simpla citire sau conversație. Perceperea realității este o primă şi absolută normă, fiind generată de ieşirea din starea de anestezie. Adevărul este manifestarea sănătății, iar ignoranța -firească minciunii. Nu este civilizat să defineşti pe cineva ca mincinos, dar atât timp cât este bolnav, el se află deja într-o stare de distorsiune, nu va percepe elementele esențiale şi de anvergură ale realității cosmice.

Inutil să mai vorbim despre alimentație atâta timp cât constatăm persistența unui ZID menținut între sănătate şi boală; şi noi şi ceilalți ne lovim de acest perete, fără să putem fi în stare să comunicăm, cel mult ne auzim pe noi înşine. Deteriorarea vieții prin astfel de consecințe este un semnal permanent în privința stării de fapt a cunoaşterii şi evoluției societății umane. Consecințele sunt un “factor de piață”, ca să spunem în termeni la modă; piața reglează oferta prin cerere. Informația există prin ceea ce scriem deja. Consecințele nu trebuiesc comentate prea mult, ele devenind de la o zi la alta mai aspre, aspectul fiind valabil şi pentru celelalte state. Bogația materială nu este o rezolvare, nici singură bogația spirituală. Împreună în monadă, ele vor determina dinamica şi viabilitatea unor posibilități.

Datoria -motorul dinamicii

Suntem înaintea devenirii unei civilizații față de care nu ne putem pronunța în toata realitatea sa, modestia cunoaşterii ne indică să nu o luăm înainte, prin utopii sau scenarii. Ne aflăm într-o conjunctură nevralgică, în care nici Academia, instituțiile de cercetări sau religiile nu sunt capabile de a iniția o alternativă viabilă şi accesibilă tuturor oamenilor de pe acestă planetă. Aceste cuvinte dramatice nu constituie afirmații, ci însăşi vocea consecințelor actuale. Disperarea şi proliferarea mediilor primitive, a metodelor de corupție nu sunt sub nici o formă o rezolvare, ci o accentuare a ignoranței ştiinței, religiei, culturii... toate fiind sub aripa materialismului.

Alimentația fiind prima inițiere într-un domeniu vital al responsabilății, ea va determina ieşirea din anestezie. Limita de colapsare nu este prea departe. În cei şapte ani de activitate mii şi mii de oameni au descoperit şi au regăsit soluția la Elta printr-un minim curaj, revenind la sănătate, la moderație, la încredere şi la regenerarea vieții biologice şi sociale. Aceste norme sunt pentru mulți utopii sau aberații. De ce? Fiindcă astfel de ființe sunt purtate de colo-colo de referințe pesimiste, de lipsa curajului şi a demnității, în urma unei ignorante acceptate şi a unor orgolii criminale. Putem spune că ne-am făcut datoria. Am putea să ne retragem într-un loc liniştit, unde să realizăm circuitul holistic al existenței şi să aşteptăm ca milioane şi milioane de ființe să moară pe treptele materialismului. Dar nu. Datoria nu se termină niciodată, fiind factorul motor al dinamicii existenței şi atunci nu mai există limite. Mentalitatea fiind o normă a sumei experienței antetemporale, ea nu trebuie scoasă în evidență prea mult. Zidul se va menține atât timp cât instituțiile, ritualurile, obişnuințele, tradițiile nu se vor limita la aspectele istorice. Mentalitatea face parte dintr-un sistem de educație materialist, fiind coeficientul sau parametrul tragediei umane la modul gratuit şi primitiv.

Nu trebuie să accepți, ci să alegi

Consecințele nu discută, nu acceptă justificări, comentarii sau replici de genul: "*n-am ştiut*" sau "*n-am vrut*". Ne facem datoria de a exprima experiența noastră, de a canalizăm o informație accesibilă, ce nu solicită rugăciuni sau mantre, sacrificii sau suferințe. BUNUL SIMȚ stă la baza normalității în toate

dimensiunile sociale. Nu trebuie să accepți, ci să alegi; acceptarea este determinată, pe când alegerea este relevantă, acceptarea e o singură dată, pe când alegerea este o continuă experiență. Prin aceasta din urmă putem analiza pentru a atinge cotele sinteticului.

Alimentația este subiectul acoperit de ignoranță la ora actuală, fiind sursa unor pericole agravante. Nu e tragic, dar menținerea şi apărarea în mod premeditat a unor norme ce asigură proliferarea ignoranței sunt mai mult decât tragice, ele inducând în eroare, printr-o falsă certificare şi certitudine. Această CARTE ALBĂ va continua în termenii sincerității şi simplității, într-mod accesibil, vizând deconspirarea adevărurilor metaforizate din textele sacre. Atragem atenția că ele nu pot fi percepute în starea de anestezie indusă de alimentația denaturată, care este toxică, şI inoperantă în plan biologic. Mentalitatea este curajul fricii, al leneviei şi al necredinței, ea va sacrifica milioanele de naivi ce rămân cu gura căscată la teorii, nebănuind că flatarea lor îi va conduce un gest necugetat de suferință, fără întoarcere şi fără nici un drept de apel.

DE LA TINĂ LA PLACEBO

Viața este un vis, unii spun că este o sugestie. Isus şi nu numai El folosea metoda poziționării unei fărâme de tină pe fruntea celui care îi cerea ajutorul, acest gest sugerând necredinciosului credință. Fiind o manifestare, boala, -care este o sugestie negativă,- solicită o sugestie pozitivă pentru a echilibrarea circulației energiei şi a curentilor astrali.

Am definit în câteva cuvinte cadrul în care funcționează sugestia morții sau a vieții. Viața există, dar orice sugestie am utiliza, reversul ei nu există. Mai aproape de zilele noastre, senior Placebo, un medic iberic revine asupra implementării tratamentului alopatic. De data aceasta, medicamentul, -de fapt o tină,- nu se mai punea pe frunte, ci se administra pe cale bucală sau prin injecții. Se cunoaşte efectul psihologic al injecției asupra pacienților: ei renunță de frică la tratament. În lazarete majoritatea bolnavilor erau bătuți până renunțau la mofturile lor, deoarece se considera că boala se produce din lene. Fără comentarii...Tina sau efectul Placebo sunt acelaşi lucru.

Civilizația se apară cu ceea ce este împotriva ei

Răul nu vine niciodată singur, la fel şi boala. Educației trebuie să i se acorde un rol hotărâtor. Ce să înțelegem din toate minunile unei civilizații ce se apară cu ceea ce este împotriva ei? Vedem că alimentația denaturată denaturează, nu este un joc de cuvinte, ci unul al ironiei sorții. Denaturarea constă într-o amețeala, beție, reținere, ignoranță, sau într-un cuvânt: anestezie. Corpul fizic are o calitatea în dezavantajul său: adaptabilitatea, (despre acestea am vorbit deja în detaliu la articolul “Asimilația şi dezasimilația”). O durere continuă după un timp nu mai este resimțită, este ceea ce numim un factor stresant. Astăzi nu ne mai putem imagina că cineva batrân poate fi sănătos, bătrânețea însăşi fiind suma bolilor. Devitalizarea masivă este condamnarea la moarte a corpului fizic. Ceea ce realizăm aici este un discurs despre medicina, şi deopotrivă despre alimentație, dar fără să discutam despre rețete. Nu este vorba aici de boala sau suferință, ci de ignorarea unor norme elementare. Filosofia medicinii nu se preda la nici o facultate de resort. Educația, cunoaşterea, experiența, bunul-simț al vieții trimit în orice moment semnale despre un act anormal,

despre o încălcare a unor legi simple şi totuşi esențiale. Cu toate acestea, trecem peste asemenea semnale, preluând acest mod de existență. Medicii, odată angajați în procesul de specializare, nu mai au timp pentru speculații; acceptând un tratament sau o metodă sunt direcționați să ducă mai departe aceste consecințele dramatice. Lipsa de logică se reflectă în primul rând asupra medicinii şi apoi asupra situației generale a civilizației.

Unde dai şi unde crapă?!

Boala este o manifestare, un rezultat sau o consecință. Se dă vina pe bacterii sau pe viruşi, dar nu se ține seama că o formă de viață nu poate fi împotriva vieții; o logică simplă şi la îndemâna oricui ne-ar putea edifica: ne-am putea oare împrieteni cu alți oameni, iar aceştia să ne distrugă? Noi distrugem aceste bacterii şi viruşi, lăsând corpul fizic fără autoapărare. Cunoaşterea este dinamica educației; mii de eltişti s-au însănătoşit, fără să facem cursuri de medicină sau să susținem teze de specialitate. Din însăşi revenirea asupra normelor elementare de existență a decurs ritmul firesc şi normal. În acțiunea directă, ne concentrăm asupra manifestării, rezultând ceea ce descriem cu replica populară "*unde dai şi unde crapă*"?!

Medicul este în realitate un pedagog, un educator, un instructor, un supraveghetor, un părinte, dar la ora actuală şi-a pierdut aceste calități. Nici efectul Placebo nu mai funcționează, la fel ca în povestea cu ciobanul care, pentru a se distra şi probabil de plictiseală, strigă că vine lupul, iar la venirea sătenilor, aceştia din urmă constată că au fost păcăliți. Mai departe, ei nu l-au mai luat în serios, în schimb l-a luat lupul... Astăzi punem lupii să fie ciobani, pentru că oi sunt destule, dar în loc să fie mâncate, acestea au bunul simț să moară. Tertipurile din medicină, nu pot înlocui cunoaşterea şi credința. Asocierea celor două cuvinte nu este întâmplătoare, în realitate ele fiind unul şi acelaşi. Pentru a atenua conotația religioasă, folosim termenul mai civil de cunoaştere.

Teama de a nu ieşi din cadrul impus

Învățarea prin acumulare nu este o metodă. Se produce automat efectul de antetemporalitate, cumulat cu orgoliul descoperirii şi astfel procesul de cunoaştere prin experiența proprie este blocat. Astăzi marea majoritate a oamenilor nu trăiesc în prezent.

Ei suferă de o teamă continuă şi o frică de viitor, se retrag în trecut, în tradiţii şi în nostalgii. De astăzi încolo, cunoaşterea trebuie particularizată, pentru ca ea să fie adaptabilă vieţii individuale, pentru că nu putem trăi prin generalităţi. Şcolile au nevoie de o strategie în această privinţă, pe care noi o considerăm stringentă şi de extremă utilitate.

Metoda noastră în cursurile Eltei este de a se învăţa să învăţăm. Starea s-a generalizat din cauza normelor fixate la nivel general, se practică aceleaşi tratamente la grupuri mari de pacienţi, rezultatele se analizează în mod general şi totuşi în fiecare caz sunt nuanţe, particularităţi, dar cine mai are timp să le analizeze? Numai pacientul. Dar acesta este deja predispus să le ignore, din teama de a nu ieşi din cadrul tratamentului acceptat şi impus. Totuşi, ceea ce cunosc oamenii despre viaţă este împotriva vieţii, sunt lucruri care se văd şi se suferă, dar cu toate acestea nu ies din rând.

Noul este luat în derâdere şi definit ca ceva ridicol. De ce? Din lipsă de maturitate coroborată cu complexele de inferioritate, generând norme educaţionale şi moşteniri catastrofice. În majoritatea religiilor se spune că prin suferinţă se elevează spiritualitatea. Termenul de suferinţă este luat ad literam, făcându-se abstracţie de sensul subtil şi real. Rezultatul este deopotrivă comic şi tragic, ducând la pierderea iremediabilă a credinţei. Poate că acesta este scopul, având exemplul preoţilor. Situaţia este similară în medicină, medicii în cercetările lor confundă efectele fine cu cauzele, ceea ce determină o tragedie şi pierderea controlului asupra sănătăţii populaţiei. Situaţia este premeditată şi menţinută aşa de nivele oficiale, cu toate consecinţele ce o contrazic.

Două palme mistice şi începe credinţa

Ce se poate face pentru realizarea sănătăţii? Dacă am lua fiecare gafă, durere în serios, şi am analiza factorii ce au stat la baza ei, s-ar ajunge într-un fel la adevăr. Scoatem în evidenţă că nu trebuie să fii savant pentru a încerca să modelezi pas cu pas realitatea. Prin pipăit, chiar orbeşte şi tot se poate ajunge la lumină. Despre metoda aceasta am mai vorbit. Trebuie doar bun simţ şi curaj pentru a renunţa la ceea ce determină răul. O mâncare de fasole bine dreasă cu dafin, asortată cu câţiva cârnăciori produce dureri stomacale, digestive, o gura amară, o stare de

lentoare, somnolență şi respirație greoaie. Renunțarea nu este la îndemâna oricui, chiar după ce s-a convins. În plan mental se înțepeneşte starea de suferință. **La renunțare se referă Învățătorii şi Maeştrii când afirmă că prin suferința sufletului, evoluează spiritul**. Dar mai repede acceptăm autoflagelări, două palme mistice decât să renunțăm la mâncarea de fasole. Incredibil, dar aşa începe credința.

Bunul simț este apanajul eroilor, nu a cetățenilor ce sunt închişi într-o cetate şi apoi în morminte. Mâncarea este tot o tină, noi credem că prin ea trăim, iar dacă nu ingurgităm, murim."*Facă-se voia Ta, Doamne*", cuvintele au puterea divină, indiferent de rezonanța care le-o acordam. În starea de anestezie este dificil să analizezi, să iei o decizie, să ai discernământ. Prin alimentația naturală spiritul se trezeşte, evadând din starea de beție, lenevie, ignoranță, aducându-şi aminte de responsabilitate.

Oamenii sunt pregătiți, fie în bine, fie în rău, rămâne să decidă ce aleg. Binele şi răul formează o monadă, cele două constituind polaritățile ei. Divinitatea în manifestare are dreptul de a oscila, dar şi de a reglementa armonia. Una fără cealaltă nu pot exista, armonizarea fiind factorul dinamic, reliefarea manifestării. Prin armonie rezultă pacea, sănătatea, civilizația. Anticiparea logică a evenimentelor determină controlul lor. Da, este posibil, depinde numai de curajul nostru de a ne alege un sens. După noi acest lucru este firesc şi la îndemâna oricui. Trebuie doar să realizăm minimum de observație şi de curaj, să renunțăm la tot ce produce şi menține răul, apoi se poate reveni la răul tradițional, la suferința patriotică.

PSIHOLOGIA ALIMENTAȚIEI

Alimentația, masa, mâncarea se confundă cu relațiile sociale. La ora mesei, în țările civilizate toată lumea populează restaurantele. Spunem ca le da mâna să ia masa în oraş. Pe de altă parte, familiile cu un copil-doi mănâncă aproape singuri în spatele perdelelor, într-o cameră rudimentară, cu gesturi primitive, fără nici un fel de ambianță, dialogurile fiind deja ridicole, deoarece se ştie deja mai mult decât este nevoie. Fiecare mănâncă cu zgomot, chiar ridicându-şi farfuria mai aproape de gură pentru a se scurta naveta furculiței. Se consumă multă pâine. Într-un mediu civilizat sunt multe flori, festiv, armonie, muzică discretă, oameni îmbrăcați civilizat, care caută să stea într-o pozitie decentă, să nu mănânce cu gura deschisă, să nu înghită cu zgomote animalice, să nu-şi umple gura până la a-şi deforma fața, vezi gesturi amabile, surâsuri, dialoguri mereu cu alții pe teme deosebite, zeci de feluri de mâncare şI de gusturi. Restaurantul nu este ocolit din cauza prețurilor, abundența provine din afaceri. Aspectul pozitiv sunt relațiile sociale, medierea experiențelor şi normelor noi, prânzul fiind doar un pretext, nimeni nu vine la masă înfometat sau înnebunit din cauză că nu-i ajung banii.

Hai să vedem şi elementele mai subtile. Partenerul persuasiv profită pentru a-şi manifesta talentele şi speculațiile gratuite tocmai la masă. Lipsă de afinitate, lipsa prieteniei, ori a plictiselii de celălalt? -căutăm noi să ne explicăm... Ulcerația este un răspuns firesc de suferință. Sadismul generat de lipsa de civilizatie la masa este încă în vigoare. În alte cazuri se petrece protejarea unor comeseni în defavoarea altora, pentru a se menține o atmosferă de complexe, care mai de care mai ridicole. Lipsa cunoaşterii, ignoranța se soldează cu momente grave mai ales în zilele de marți sau de sâmbătă. Solitarul crede în fericirea aparentă de a face economie la împărțitul mesei cu cineva. Dar în privirea sa se zăreşte tristețea şi nefericirea, parcă n-ar fi fost totuşi o tragedie dacă mai schimba o privire, o vorbă cu cineva; dar nu, avariția şi egoismul, neîncrederea şi alte nestemate ale educației îşi spun cuvântul. La o asemenea masă se meditează, solitarul vede în ceilalți numai răul şi insuficiențele sale. Nu realizează că emite

forme-mentale care urmează să se manifeste, deja în clipa respectivă. Cazul omului ce manâncă singur este cel mai dizgrațios; nu poate fi nici animal, nici plantă, nici piatră, este simbolul unui mort care ia masa în propriul mormânt.

Aşa cum se mănâncă, la fel se trăieşte

Psihologia alimentație în două cuvinte: în cazul vieții sărace este necesară o minimă educație, iar în cazul unie vieți mai bune din punct de vedere material, trebuie să eliminăm teroarea. În armonia materie-spirit psihologia se manifestă de la sine. Primele norme de civilizație sunt gesturile, poziția, respirația, îmbracămintea, anturajul; mediul, culoarea, forma, mirosul, gusturile, toate acestea formând o not accesibilă oricărui om. Aşa cum se mănâncă, la fel se trăieşte.

Masa este un examen absolut, dificil de redresat sau de ameliorat, fiindcă la masa omul se consideră un zeu eliberat de orice normă. Poate fi un pretext de a demonstra celorlalți cât de urât este în stare să mănânce. Mi-a fost dat să văd ființe care mi-au retezat orice pofta de mâncare, fără a fi mişcate de gestul meu de a nu mânca; greața şi durerea ce ți-o provoacă o asemenea ființă nici nu poate fi definită. Mizeria umană provine din felul în care mâncăm, mai departe se subînțelege de ce se întâmplă războaie şi boli.

Cauzele bolilor nu se află în elemente materiale, ci în subtilitate, în lumea gândurilor, mentalului, a ceea ce trăim în intimitatea originală. Aducem aici o completare la articolul anterior referitor la viruşi şi bacterii: nu ele sunt cauzele; pentru edificare vom ilustra un exemplu. Oamenii veseli, optimişti, harnici se îmbolnăvesc rar şi chiar şi în această situație boala trece destul de repede. Putem continua pe această temă, subliniind că nu mâncarea produce boala, chiar dacă este denaturată. Isus spune: "*Nu ce intră în gură, ci ceea ce iese din gură este un păcat*", referindu-se la vorbe urâte, ironice, zeflemitoare. Nu este vorba doar de aspectul vizibil, auzibil, ci şi de gândurile pe care le avem în timp ce mâncăm, mestecăm, înghițim. În educația noastră materialistă şi senzorială, nu ne mai punem problema dacă nu ne deranjează chair pe noi înşine aceste gânduri... Nimeni n-a văzut cuvântul ca să-i măsoare puterea, aşa că atragem pripit concluzia că ceea ce nu se vede, nu există.

Vorba dulce mult aduce

În existența noastră se manifestă toate gândurile sau

procesele mentale, fie bune sau rele. Urmează experiența prin care se poate observa că "vorba dulce mult aduce", cea amara - amărăciune. A lua masa în prezența celorlalți, care nu mănânca, este un primitivism; sadismul merge mai departe când un matur mănâncă privit de un copil. Karma te pune în situația pe care ai creat-o, până când vei consimți că nu este frumos, nu merită şi nu este normal. Pe lângă denaturarea alimentelor are loc o denaturare a relației de armonie a mediului cu corpul fizic; obişnuim să mai spunem că răul nu vine niciodata singur...

Cei împotriva alimentației naturale sunt în majoritate dintre cei deja instalați în sadism. Discuțiile cu ei sunt condimentate de priviri şi gesturi violente, cuvinte ignorante, lipsite de responsabilitate. Putem spune că cei împotrivă sunt care se simt frustrați de prilejul de a-şi manifesta zilnic răutatea sufletească față de ceilalți. Alegerea caprelor de oi va departaja pe unii față de ceilalți. Nu ne vine să credem, deoarece nici o instituție nu este în stare să împartă - de exemplu, -pe cei ce mănâncă frumos şi civilizat de restul. Diferența este în forța vibrației. Se ştie că un muncitor nu simte nevoia să ia masa la restaurant de lux, ci într-o cârciumă, la fel se întâmplă în alte medii, un intelectual nu se poate preta şi acomoda (-nu din rea voință,) cu țipete, vociferări, ciocănitul strident al fafuriilor, plescăitul şi râsetele cu gura plină de materie aproape digerată.

Mediile comuniste şi materialiste au creat o interferență pentru a se obține un haos, pierzându-se orice merit de personalitate şi evoluție. În ceea ce se învață la Elta sunt câteva norme elementare, fiecare preparându-şi masa, dar se mănâncă împreună. Dispare scalvul, cel ce trebuie să privească, să spele să gătească, să fie un sclav iubit şi indispensabil. În tabăra de vară o echipă prepară masa, iar a doua zi o altă echipă,... şi tot aşa, prin rotație.

Masa este de esență spirituală

Prânzul este de esență spirituală, -nu ne referim aici la rugăciuni, la a lua masa în genunchi sau în cântări de neînțeles, -deoarece apropierea membrilor întrepătrunde aurele, fiind un prilej de destindere şi de dialoguri, de muzică şi de descoperiri. Masa în sine este un mediu original prin aşezare, gusturi, forme, culori; mesele sărace sunt cele cantitative, reduse la un meniu stereotip şi tradițional. Masa este o rugăciune dinamică, într-o atmosferă de spiritualitate, de amplificare a vibrațiilor; o astfel de masă este deplină şi îndeplineşte ritualul vieții.

Masa este definiția sociabilității. Aceste cuvinte ne trezesc interesul în sensul de a aştepta o masă în care mâncarea este doar tină, pretextul sau justificarea întâlnirii. Mobilizarea constantă şi atentă, bunul simț şi bucuria contribuie la automodelare, la schimbul de experiență. Acestea se mențn şi se acumulează de la o zi la cealaltă, de la o masă la alta; spiritul devine mai sensibil, mai prietenos, mai maleabil şi mai curajos în experimentarea vieții, într-o situație particulară care este încarnarea.

O masă bogată defineşte în cele mai multe cazuri comeseni săraci din punct de vedere spiritual. Nici o masă cu membri spirituali, dar frugală, nu este mai indicată. Extremele se ating. Se pot îmbina cele două aspecte formând o monadă, astfel spiritul devine dinamic, realist. Frustrările şI tradițiile, obişnuințele ridicole, ierarhiile condiționate sunt degenerări şi colapsări ale ritualului atât de sfânt al mesei; pe acest fond, alimentația denaturată accelerează decadența şi starea de boală. Cine este de vină că se ajunge la astfel de situații? În primul rând individul care acceptă, se obişnuieşte, consideră că respectă ceva, dar vede în realitate prea bine cum stau lucrurile. Nimeni nu poate să se opună evoluției. Cu timpul consecințele pozitive îi vor da dreptate celui curajos şi responsabil de actele sale. O astfel de “autopsihologie” generează în mod continuu alte şi alte experieiențe, evoluția este spectaculoasă, iar în câțiva ani entitatea poate spune că făcut economie de câteva încarnări.

Alimentația naturală nu poate fi consumată pe un fond denaturat, ea trebuie degustată într-un mediu adecvat, atmosfera devenind mai sănătoasă. Cel care se hotărăşte să mănânce natural trebuie să aibă în vedere un mediu favorabil, deoarece ostilitatea şi persuasivitatea celor care rămân la cartofi prajiti şi chiftele este mereu îndreptată asupra lui căutând sa-l determine încetul cu încetul să renunțe şi să se facă de râs. Încheiem articolul adăugând că meditația devine stringentă; trebuie să ne edificăm față de propriile dorințe, care sunt responsabilitatea prin normalitate şi realitatea firească a sănătății.

PENTRU COMENZI, INFORMAȚII ŞI SUGESTII VĂ RUGĂM SĂ NE CONTACTAȚI LA NUMERELE DE TELEFON:

BUCUREŞTI	IAŞI	TIMIŞOARA
092-352769	092-352800	092-371196

PAGINA DE WEB ELTA UNIVERSITATE: http://elta.dntis.ro